

ספר חנוך א' | ספר חנוך ב'

נוסח מתוקן ומפוסק

בעזר מגילות המקדש ממדבר יהודה

גודר
פרץ

לימודי תנ"ך ומגילות המקדש ממדבר יהודה

www.goder-peretz.com

goder.peretz7@gmail.com

ספר חנוך א'

מעשה העירים

פרק א

(א) ויהי בימים ההם, וירדו בני האלהים העירים ממרומי השמים ויאחדו זרעיהם עם בני האדם. (ב) ויהי כי רבו בני האדם בימים ההם ובנות יפות ונאות יולדו להם, ויראו אותן העירים בני השמים ויחמדו אותן. (ג) וידברו איש אל רעהו לכה נבחרה לנו נשים מבנות האדם ונולידה לנו בנים. (ד) ויאמר אליהם עזאזל והוא הגדול יראתי פן תמאנו לעשות את הדבר הזה והייתי אני לבדי נושא העוון הגדול. (ה) ויענוהו כולם ויאמרו הישבע נשבע כולנו והתקשרנו בחרם בינותנו לבלתי סור מן העצה הזאת ובה נעשה את המעשה הזה. (ו) אז נשבעו כולם יחד ויתקשרו ביניהם בחרם ויהיו כולם מאתים מלאך. (ז) וירדו בימי ירד על ראש הר חרונים ויקראו להר חרמון כי בו נשבעו והחרימו ביניהם. (ח) ויקחו להם הם וכל האחרים עמהם נשים ויבחרו להם איש אחת אחת ויחלו לבוא אליהן. (ט) וידבקו בהן וילמדון קסמים וכשפים ויורון לכרות שורשים וצמחים. (י) והן הרו ותלדנה גיבורים גדולים שלושת אלפי אמה גבהם אשר אכלו את כל יגיע בני האדם. (יא) וכאשר לא יכלו עוד בני האדם לכלכלם ויהפכו הגיבורים נגדם ויאכלו את בני האדם. (יב) ויחלו לחטוא בעוף ובחיה ובשרץ ובדגה ויחלו לאכול איש את בשר רעהו ולשתות את דמו, אז קוננה הארץ על בני החמס.

פרק ב

(א) ואלה שמות נשיאיהם שרי העשרות. (ב) עזאזל הוא הגדול בהם שמחזאי נשיאם ארתקף השני. (ג) רמאל הוא השלישי כוכביאל הרביעי ארזיל החמישי אעמאל השישי דניאל השביעי זיקיאל השמיני ברקאל התשיעי עשהאל העשירי. (ד) חרמני האחד עשר מטראל שנים עשר עננאל השלושה עשר סתואל ארבעה עשר שמשאל חמישה עשר סהריאל ששה עשר. (ה) תמיאל שבעה עשר טוראל שמונה עשר יומיאל תשע עשר יהדיאל העשרים. (ו) ואלה ראשי מלאכיהם ושמותיהם מהם שרי מאה ומהם שרי חמישים ומהם שרי עשרה. (ז) שם הראשון יקון הוא אשר התעה את כל בני האלהים ויורידם על הארץ ויתעם בבנות האדם. (ח) והשני היה שמו עזביאל והוא יעץ לבני המלאכים עצה רעה ויתעם עד טמאם את בשרם בבנות האדם. (ט) והשלישי היה שמו עדריאל הוא אשר הראה לבני האדם את חבלי המות את השריון ואת המגן ואת חרב המלחמה ואת כל כלי המות. (י) ומידו יצאו אלה על בני האדם יושבי הארץ למן היום ההוא ועד עולם והוא שהתעה את חווה. (יא) והרביעי היה שמו פונמואה הוא הורה לבני האדם את המר ואת המתוק ואת כל מסתרי חכמתם. (יב) והוא לימד את האדם לכתוב בדיו עפצים ובנייר ובזה חטאו רבים עד היום הזה ועד העולם. (יג) כי בני האדם לא נבראו לחזק את אמונתם בעט ובדיו עפצים כי לא נברא האדם בדרך אחרת מן המלאכים, כי אם להיות טהורים וצדיקים והמוות המכלה כל לא יגיע אליהם ורק בדעתם יאבדו. (יד) והחמישי שמו היה כשדיאל הוא אשר הראה לבני האדם כל מכות השדים והרוחות הרעות ומכות העובר בבטן אשר יפול ומכות הנפש נשיכות פתן וקטב ישוד צהרים ואת בן הנחש הנקרא טבעת. (טו) עזאזל הראם את אשר יבוא אחריהם ויודיעם את מחצבות האדמה ומלאכת מחשבתן וצמידים ועדיים. (יו) ויראם מעשה הפוך וכל האבנים היקרות ליפות את גבות העינים וכל צבעי רקמתיים. (יז) שמחזאי לימד כשפים ולחשים וכרות שורשים וארמרוס התר כשפים. (יח) ברקאל חזות בכוכבים כוכביאל מערכת הכוכבים ותמיאל ראות בכוכבים וסהריאל תקופת הירח. (יט) ותהי רשעה רבה ויעשו זימה ויתעו וישחיתו

את כל דרכיהם. (כ) לפני הדברים האלה נעלם חנוך ואיש מבני האדם לא ידע איפה נעלם ואיו ומה היה לו.

פרק ג

(א) ובימים ההם קיבל חנוך ספרי קנאה וזעם וספרי רוגז וטרוד, ואלו מעשיו עם העירים וימיו עם הקדושים.

[מגילת הנפילים] (ב) בימים ההם חלמו ההיה והוא שניהם חלומות ונדדה מהם שנת עיניהם ויקיצו משנתם ויפתחו עיניהם. (ג) ויבואו לשמחזאי אביהם ויספרו חלומותיהם בכנסת חבריהם הנפילים והגיבורים. (ד) ואמר ההיה הגיבור אני בחלום הלילה ראיתי והנה גנה גדולה ניצבת ובה מיני כל עצים ולה גנן והוא משקה כל עץ בגינה זו בכל יום. (ה) וגננים ירדו משמים // ושרשים גדולים יצאו ונעקרו ממקומם מלבד עץ אחד אשר ממנו יצאו שלושה שורשים. (ו) ואראה עד אשר ירדו לשונות של אש משמים וראיתי עד כוסתה האדמה כולה במים. (ז) והאש דלקה בכל עצי הגן כולו ולא דלקה בעץ ששרשיו באדמה כי הייתה // (ח) ותאבד הגנה בלשונות אש ובמי המבול עד כאן סוף החלום. (ט) וישאלם ההיה לפשר חלומי ולא מצאו הגבורים פשר לחלומי. (י) ויאמר לו עזאזל חלומך זה תן לחנוך לספר פשרו ויפרש לנו החלום. (יא) אז ענה הוא אחי אוהיה ויאמר לפני הגיבורים אף אני ראיתי בחלומי הלילה האיש שלו שלטון השמים ירד לארץ וכסא יחזקו. (יב) והקדוש הגדול ישב ומאה מאות לו משרתים ואלף אלפים לו משתחווים וכלם לפניו עומדים וראו את כבודו. (יג) ויפתחו ספרים ודין יאמר ומשפט גדול כתוב בכתב ורשום נרשם. (יד) ומלך גדול על כל חי ובשר ועל כל השולטים עד כאן סוף חלום.

(טו) על יד שמאל וימין ויבקש כל בית וצדיק לא נמצא בין עקר זרעיהם. (יו) ורק אני גובר ובכח זרועי ובחוסן גבורתי עליתי על כל בשר ועשיתי עמהם קרב. (יז) אבל לא גברתי ולא מצאתי כח להשתרר על מלאכים בעלי דין יושבי שמים והם שרים בקדושים. (יח) ולא נחמתי מחיתי שהם תקיפים ממני. (יט) והנה קול גערה

של חיות רבות ואנשים רבים קוראים נקמתם. (כ) ויאמר לו אוהיה חלומי מנעני ונדדה ממני שנת עיני למראה החזון. (כא) הנה ידעתי אני שחזון אי שקט ראיתי. (כב) אז גלגמש אמר חלומך שלום. (כג) ויראו ופחדו כל הגבורים והנפילים וקראו מהוי אתה כינסת הנפילים והגיבורים נשלחך אל חנוך. (כד) ויחשבו ויאמרו לו לך אל דרך מקום המוות לך לפניו והשמעת קולך ואמרת לו אשר יפתור לך חלומותיך.

פרק ד

(א) ואנכי חנוך ברכתי את ה' הגדול מלך העולמים והנה אחד העירים קרא אלי חנוך הסופר. (ב) ואראהו ואומר לו מהוי מה לך ויען מהוי נשלחתי אליך לפשר נא לי לשני חלומות /. (ג) נשמע למלך וכל נפילי הארץ יביאו /. (ד) פרוש שני החלומות כי כל הימים במותם /. (ה) ויסודו דעת וחכמה בספר הפרוש בכדי שנדע ממך פשרם. (ו) ויפרש חנוך את החלומות למהוי ויאמר לו על הגננים שירדו מהשמים הם העירים שירדו. (ז) וגבורים ונפילים מעירים נולדו ואלו כגבורים נדמו ובגופם. (ח) גבורים שלא הספיק להם מזונם ולבניהם ולבני בניהם ובקשו לאכול הרבה. (ט) ולאחרים ולענאל ולברקאל ולנפילים לנעמאל ולרזאל ולעמיאל ולכל אלה הגבורים מה חטאו לך אלו שהרגת האם כל אלה הלכו /. (י) בחרבך דם רב נשפך כנהרות גדולים על הארץ.

(יא) פרשגן הלוח השני של האגרת בכתב יד חנוך. (יב) ויתן ספר הפרוש הקדוש לשמחזאי ולכל חבריו. (יג) יוודע לכם בשל מעשיכם ומעשי הגבורים הם ובניהם ונשיאם. (יד) בזנותכם בארץ ותקום עליכם זעקה וקבלה עליכם ועל מעשה בניכם. (טו) החבלה שחבלתם בה עד רפאל הגיעה וראה אבדן כל שבשמים ובארץ ובמדבר ובימים. [עד כאן מגילת הנפילים]

פרק ה

(א) ויבוא קול ואשמע קול מלאך מצווה עלי לדבר אל בני מרום ולהזהירם. (ב) ויאמר אלי אלה הם המלאכים אשר ירדו אל הארץ. (ג) ויגלו את אשר נסתר מבני האדם ויתעו את בני האדם לחטוא. (ד) ויאמר אלי חנוך אתה סופר הצדק לכה והודעת לעירי השמים אשר עזבו שמי מעלה את המקום הקדוש לעולם. (ה) ויטמאו בנשים ויעשו כמעשי בני האדם ויולידו בנים והשחת השחיתו הרבה על הארץ. (ו) תחת שישמחו בבניהם יראו ברצח אהוביהם ויקוננו על הכחד בניהם. (ז) ויתפללו לחיי נצח ולא יהי להם שלום ורחמים ומחילת חטא.

(ח) וילך חנוך ויאמר אל עזאזל לא יהי לך שלום ולא תהי לך חנינה ורחמים. (ט) על החמס אשר הורית ועל כל מעשי הרשע והפשע והחטא אשר הראית לאנשים דין קשה יצא לאסרך. (י) ואלך ואדבר אל כולם יחד ויראו ופחד ורעד אחזום. (יא) ויבקשו ממני לכתוב בקשה בעדם כי ימצאו סליחה ולהעלות בקשתם לפני אדני השמים. (יב) כי מעתה לא יוכלו הם לדבר עמו ולא לשאת את עיניהם למרום מחרפת עוונותיהם אשר עליהם נדונו. (יג) ואכתוב את זכרון בקשתם ומעשיהם ואת התפילה לנפשותיהם ותחנוניהם לסליחה ולארך אפים לכל אחד מהם. (יד) ואלך ואשב על מימי דן בארץ דן אשר מימין לחרמון ואקרא את זכרון בקשתם עד אשר נרדמתי.

פרק ו

(א) והנה חלום בא אלי וארא מראות קצף והמראה הנראה אלי במחזה הנה ככה. (ב) עבים קראוני וערפל בקשני ומהלך הכוכבים והמאורות הריצוני ויבהילוני. (ג) והרוחות העיפוני ויעלוני וישאוני אל השמים. (ד) ואבוא עד אשר קרבתי אל חומה בנויה אבני בדולח מוקפת לשונות אש ובתוך האבנים לשונות אש חיה. (ה) וארא שני נהרות אש ואור האש מאיר כספיר ויחל המראה להפחידני. (ו) ותרא רוחי והנה אש תיסוב סביב הבית ההוא ונהרות מלאים אש מתלקחת על ארבע כנפותיו. (ז) ואבוא אל תוך לשונות האש ואקרב אל בית גדול והוא בנוי אבני בדולח. (ח)

וקירות הבית היו כעין מרצפת אבני בדולח ורצפתו היתה בדולח. (ט) כיפתו היתה כעין שביל הכוכבים והמאורות וביניהם היו כרובי אש ושמיים מים. (י) ואש לוחטת הקיפה את הקירות ופתחיהם היו לוחטים אש. (יא) ואבוא אל הבית ההוא ושם חם כאש וקר כקרח וכל תענוג חיים לא היה בתוכו ופחד כיסני ורעד אחזני. (יב) ושם ראו עיני בעשות מלאכים את כליהם כבלי ברזל ואין שעור למשקלם. (יג) ואשאל את מלאך השלום ההולך איתי לאמור למי מכינים את הכבלים האלה. (יד) ויאמר אלי את אלה מכינים בעד צבאות עזאזל לקחת אותם ולהשליכם אל תחתית שאול. (טו) וכיסו את לחייהם באבנים חדות כאשר צווה אדון הרוחות. (יו) ומיכאל וגבריאל ורפאל ופנואל המה יקחו אותם ביום הגדול ההוא וישליכום אל התנור הבוהר. (יז) למען יפרע אדון הרוחות מהם בשל רשעותם בשמעם אל השטן ובהתעותם את יושבי הארץ. (יח) ואביט ואפן אל חלק הארץ האחר וארא שם עמק עמוק בוהר באש. (יט) ויאמר אלי המלאך לשם יביאו את המלכים ואת התקיפים וישליכום אל הנחל העמוק הזה. (כ) וכאשר ימלא הנחל בבחיריהם ואהוביהם ימי חייהם יתמו.

פרק ז

(א) ועוד אני מתחלחל ורועד ואפול על פני וארא עוד במראה והנה בית שני גדול מהראשון והוא בנוי להבת אש. (ב) ונעלה היה בכל רוב הדר וכבוד וגודל עד לאין יכולת לתאר את הדרו ואת גדלו. (ג) רצפתו היתה אש וממעל לו ברקים ומרוצת הכוכבים וכיפתו גם היא אש לוחטת וכל הפתחים היו פתוחים לפני. (ד) ואביט וארא שם כסא כבדולח רם מראהו וסביבו כשמש זורח ושם מראה הכרובים. (ה) ומתחת לכסא יצאו נהרות אש לוחטת עד לאין יכולת להביט. (ו) והכבוד הגדול ישב עליו ומעילו הזהיר משמש והלבין מכל שלג וכל מלאך לא יוכל לבוא ולא יוכל לראות את פני הכבוד וההדר וכל בשר לא יוכל לראותו. (ז) האש הלוחטת היתה מסביב לו ואש גדולה עמדה לפניו ואיש לא יכל לקרוב אליו. (ח) רבי רבבות עמדו לפניו ולא היה לו חפץ בכל יועץ וקדושי הקדושים הקרובים אליו לא התרחקו ולא הלכו מפניו.

(ט) ועל ארבעת עברי אדני הרוחות ראיתי ארבעה מלאכי פנים שונים מאלו אשר אין שינה להם. (י) ואשמע קול ארבעת מלאכי הפנים ההם משבחים לפני אדון הכבוד. (יא) הקול הראשון ברך את אדון הרוחות מעולם ולעולם וקול שני שמעתי מברך את הבחיר ואת הבחירים התלויים באדון הרוחות. (יב) וקול שלישי שמעתי מבקש להתפלל על כל יושבי הארץ ומתחנן בשם אדון הרוחות. (יג) ואשמע את הקול הרביעי מגרש את המשטינים ועוצר בעדם מלבוא לפני אדון הרוחות ולהאשים את יושבי הארץ. (יד) אחרי כן שאלתי את מלאך השלום ההולך איתי אשר הראני את כל הנסתרות מי הם ארבעת מלאכי הפנים אשר ראיתי ואשר דבריהם שמעתי וכתבתי. (טו) ויאמר אלי הראשון הוא מיכאל הרחום וארך האפים והשני הממונה על כל מחלה ופצע בני האדם הוא רפאל. (יו) והשלישי ממונה על כל גבורה הוא גבריאל והרביעי ממונה על התשובה והתקווה לנוחלי חיי נצח פנואל שמו. (יז) אלה הם ארבעת מלאכי אדון הרוחות והם ארבעת הקולות אשר שמעתי בימים ההם. (יח) ואלמד את שמותיהם כי המלאך ההולך איתי ויראני את כל הנסתרות הודיעני את שמותיהם. (יט) ומיכאל וגבריאל ורפאל ופנואל והמלאכים הקדושים אשר ממעל לשמים יוצאים ובאים ומלאכים קדושים לרוב בלי מספר סובבים לבית ההוא.

פרק ח

(א) וארא את בני האלהים הקדושים והם הולכים על להבות אש מלבושיהם ועטיפיהם לבנים ופניהם מאירים כשלג. (ג) ואיתם ראש הימים ראשו היה לבן ונקי כצמר ולבושו לא יתואר ומסביב לו מלאכים כרובים ואופנים עומדים. (ד) והמה לא ישנו ושמרו את כסא כבודו אלפי אלפים מלאכים בלי מספר. (ה) וישאל לי לשלום בקולו ויאמר אלי אתה הוא בן האדם אשר נולד לצדקה וצדקה תנוח עליך ולא תעזוב לעולם. (ו) וכל אשר ילכו בדרכיך יהיה חלקם ומקומם אתך ולא יפרדו מאתך לעולם ולעולמי עולמים. (ז) ואפול על פני לפני אדון הרוחות ורוחי נהפכה ואקרא בקול גדול ברוח עוז ואברך ואשבח וארומם. (ח) והברכות ההן אשר יצאו מפי היו לרצון לפני ראש הימים. (ט) ויאמר אלי המלאך אדון הרוחות

שואל לך לשלום בשם העולם הבא, כי משם יצא שלום למן בריאת העולם וכן יהי לך לעולם ולעולמי עולמים.

(י) ועד אז הייתי נופל על פני רועד ומסווה היה על פני באשר רעדתי. (יא) ויקראני ה' בפיו ויאמר אלי קרב הנה חנוך אל קול קדשי. (יב) ואחד הקדושים נגש אלי ויעוררני ויעמידני ויקריבני אל הפתח ואני הורדתי פני מטה. (יג) ויאמר אלי אל תירא חנוך איש צדיק וסופר צדק קרב הנה ושמע קולי. (יד) לך והגדת אל עירי השמים אשר שלחוך לבקש בעדם עליכם לבקש בעד אנשים ולא אנשים בעדכם. (טו) למה עזבתם את השמים הקדושים והעליונים מעולם ותיטמאו עם בנות האדם. (יו) ותיקחו לכם נשים ותעשו כבני הארץ ותשכבו עמהן ותולידו בנים גיבורים. (יז) ואתם קדושי־רוח החיים חיי נצח בבשר ובדם אדם חמדתם ותעשו בנים בשר ודם כמעשי בני האדם המתים והאובדים. (יח) כי על כן נתתי להם נשים לעבר אותן ולהוליד בנים על ידן לבל ינתק זרעם על הארץ. (יט) ואתם הייתם בני רוח החיים חיי נצח ובני אלמוות לכל דורות העולם ועל כן לא יעדתי לכם נשים כי בני רוח בשמים משכנם.

פרק ט

(א) ועתה הגיבורים אשר נולדו מרוח ובשר רוחות רעות יקראו ועל הארץ יהי משכנם. (ב) רוחות רעות יצאו מגויותיהם כי מנשים נולדו ומעירים קדושים תחילתם ושרשם הראשון. (ג) רוחות הארץ אשר נולדו על הארץ על הארץ יהי משכנם ורוחות השמים בשמים יהי משכנם. (ד) ועל הארץ רוחות הגיבורים יהיו מענים ומדכאים משחיתים ומתנפלים על האדם ועושים רעות ומעשי עמל והרס. (ה) והרוחות ההן לא יאכלו כל מאכל כי אם ירעבו ויצמאו ויביאו כשלון ותתנשאנה על בני האדם ועל הנשים על כי מהן יצאו רוחותיהן. (ו) ותשחתנה נפשותיהם בלי משפט עד יום האחרית הדין הגדול אשר בו יכלה העולם והעירים והרשעים כולם יכלו. (ז) ועתה אל אשר שלחוך לבקש בעדם אשר היו לפני כן בשמים אמור להם. (ח) אתם הייתם בשמים אבל הרזים כולם עוד לא נגלו אליכם

רק אחדים הודעתי לכם ואלה בקשיי־לבכם הודעתם לנשים. (ט) וברזים אלה נשים ואנשים עשו רעות על הארץ. (י) ואמרת אליהם אין שלום לכם.

פרק י

(א) וכאשר הקיצותי באתי אליהם והם היו יושבים כולם נאספים יחד אבלים באבלים אשר בין לבנון ושנir ופניהם חפו. (ב) ואספר להם את כל המראות אשר ראיתי בחלומי ואחל לדבר דברי צדק ולהזהיר את עירי השמים. (ג) זה ספר דברי הצדק והאזהרה לעירים כמצוות הקדוש הגדול במראה ההוא אשר ראיתי בשנתי. (ד) בלשון בשר אגיד עתה באשר נתן האל הגדול פה לאנשים לדבר ולב להבין. (ה) וכאשר ברא ויתן לאדם כח להבין דברי חכמה כן ברא גם אותי ויתן לי להזהיר את העירים בני השמים. (ו) אני כתבתי את בקשתכם ובמראי ראיתי כי בקשתכם לא תנתן לכם כל ימי עולם. (ז) ודין נחרץ עליכם ומעתה לא תעלו למרום עד עולם ויצאה הגזרה לאסרכם בארץ לכל ימי עולם. (ח) ולפני כן תראו בהכחד בניכם האהובים ולא יהי לכם כל נחת מהם כי יפלו לפניכם בחרב. (ט) בקשתכם בעדם לא תנתן אף כי תבכו ותתחננו ותדברו את כל הדברים הנמצאים בספר אשר כתבתי.

מסתרי השמים והארץ

פרק א

(א) ומלאך אחד מראשי המלאכים אחזני ביד ימיני ויקימני ויביאני אל מסתרי הרחמים ויראני את כל מסתרי הצדק. (ב) במקום ההוא ראו עיני את משכנות הבחירים ואת מקום מנוחת הקדושים ומקומות מנוחת הקדושים עם מלאכי קדשו. (ג) וארא את משכנם תחת כנפי אדון הרוחות וכל הצדיקים והבחירים האירו לפניו כמאורות אש ופיהם מלא ברכה ושפתותיהם משבחות את שמו. (ד) והבחירים יהיו לפניו בלי מספר לעולמי עולמים ובימי דינם יברכוהו על הרחמים אשר חלק להם. (ה) והם בקשו ופצרו והתפללו בעד בני האדם וצדקה היתה שוטפת לפנייהם כמים

ורחמים כטל עלי ארץ. (ו) רבות הביטו עיני אל המקום ההוא שם חמדתי לשכון ורוחי איותה את המשכן ההוא. (ז) כי כן הוחלט עלי מלפני אדון הרוחות ושם היה חלקי מקדם.

(ח) וארא שם איש בא בימים וראשו כצמר לבן ואיתו איש אחר ופניו כמראה אדם ופניו מלאים חן כאחד המלאכים הקדושים. (ט) ואשאל את המלאך ההולך איתי ומראני את כל הנסתרות על בן האדם ההוא מי הוא ומאין הוא ומדוע הלך עם ראש הימים. (י) ויען ויאמר אלי הוא בן האדם אשר איתו תשכון צדקה והוא מגלה את כל אוצרות הכתרים. (יא) כי אדון הרוחות בחר בו ובחלקו יתרון בצדקתו לפני אדון הרוחות לעולם. (יב) ובן האדם הזה אשר ראית יסיר את המלכים ואת התקיפים ממושבותיהם ואת בעלי הכוח מכסאותיהם. (יג) ופיתח מוסרות החזקים ושבר שיני החטאים. (יד) והוא יוריד מכסאותיהם ומממלכותיהם את המלכים אשר לא ירוממו וישבחו אל עליון ולא יודו מאין ניתנה להם המלוכה. (טו) והוא יפיל את החזקים וימלא פניהם בושת וחושך יהי משכנם ורימה תהי משכבם. (יו) ואין תקווה להם לקום ממשכבם יען כי לא עילו את שם אדון הרוחות ויהיו בעלי ברית לעירי השמים וירימו ידם נגד עליון. (יז) והם רודפים את הדבקים בשם אלהי הרוחות, וכל מעשיהם יוכיחו רשעתם. (יח) ובשם אדון הרוחות יכחשו וחילם בעשרם ואמונתם באלהים אשר עשו ידיהם.

פרק ב

(א) ובעת ההיא נקרא בן האדם ההוא אל פני אדון הרוחות ושמו בא לפניו. (ב) ובטרם השמש והאותות יבראו ובטרם כוכבי השמים יעשו נקרא שמו מלפני אדון הרוחות. (ג) הוא יהיה מטה לצדיקים והקדושים עליו ישענו ולא יפלו ואור לגויים יהיה ותקווה לאבלי לב. (ד) ועל כן נסתר ונבחר מלפניו בטרם תיברא תבל ועד העולם. (ה) וחכמת אדון הרוחות גילתה אותו לקדושים ולצדיקים כי ישמור את חלקם יען שנאו וימאסו בעולם הרשע הזה וישנאו את כל מעשיו ודרכיו. (ו) והם בשם אדון הרוחות יושעו ובחפצו יחיו והוא יהיה נוקם חייהם. (ז) וכל יושבי הארץ לפניו יפלו והשתחוו ושיבחו וברכו והיללו את שם אדון הרוחות. (ח) כי חכמה

נשפכה לפניו כמים וכבוד לא יחדל לפניו עד עולם כי אדיר הוא בכל מסתרי הצדק. (ט) והרשעה כצל תעבור ולא תקום כי הבחיר יעמוד לפני אדון הרוחות וכבודו לעולמי עולמים וגבורתו מדור לדור. (י) ובו תשכון רוח החכמה ורוח הבינה ורוח דעת וגבורה ורוח הנאספים בצדק. (יא) והוא ידין את הנסתרות ואיש לא יוכל לדבר שקר לפניו כי הוא הבחיר מלפני אדון הרוחות אשר רצה בו. (יב) וכך צוה אדון הרוחות למלכים ולתקיפים ולרמים וליושבי הארץ ויאמר פיקחו עינכם והרימו קרניכם למען תדעו להכיר את הבחיר. (יג) ואדון הרוחות הושיבו על כסא כבודו ורוח הצדק נשפך עליו ודבר פיו ימית את החטאים וכל הרשעים יכחדו מלפניו. (יד) וקמו ביום ההוא כל המלכים והתקיפים והרמים מושלי הארץ וראוהו והכירוהו בשבתו על כסא כבודו ובצדק ישפטו בפניו וכל דבר שקר לא יאמר לפניו. (טו) ובא עליהם חיל כאשה בציריה בבוא ילדה על פי רחם והיא חלה בלדתה. (יו) והביטו אלה אל אלה וחתו והורידו את פניהם בראותם את בן האדם יושב על כסא כבודו. (יז) ויברכו וישבחו וירוממו את המושל על כל נעלם.

(יח) כי מקדם היה בן האדם נעלם והעליון שמרהו לפני חילו ויגלהו אל הבחירים ועדת הבחירים והקדושים יעמדו לפניו ביום ההוא. (יט) וכל המלכים והתקיפים והרמים ומושלי הארץ יפלו לפניו על פניהם והשתחוו וקיוו לבן האדם וביקשוהו ושאלו רחמים מאיתו. (כ) ואדון הרוחות יאיץ בהם כי ימהרו לצאת מלפניו ופניהם ילבשו בושת וצלמוות יכסה פניהם. (כא) ונמסרו אל מלאכי המשפט להפרע מהם על דכאם את בניו ואת בחיריו. (כב) והיו לראווה לצדיקים ולבחירים אשר ישמחו על ענשם כי אדון הרוחות יתן חרון פניו בהם ורוותה מדם חרבו. (כג) ביום ההוא ישב הבחיר על כסא הכבוד וברר את מעשיהם ומקומות מנוחתם ויהיו לאין מספר. (כד) ונפשות הצדיקים בקרבם והקוראים בשם קדשו תחזקנה למראה הבחיר. (כה) אז ברכתני אני לאדני הכבוד ואזמר גדלו כיאה לאמור ברוך הוא וברוך יהי מראשית ועד עולם. (כו) ופני שונו עד אשר לא יכלתי להביט עוד יהי שם אדון הרוחות מבורך.

פרק ג

(א) ואחרי הימים ההם במקום אשר בו ראיתי את כל חזיונות הנסתרונות הַעֲלִיתִי בסערה. (ב) ויביאוני לצד מערב שם ראו עיני את כל מסתרי השמים. (ג) וארא הר ברזל והר נחושת והר כסף והר זהב והר מתכת מזוקקת והר עופרת. (ד) ואשאל את מלאך השלום ההולך איתי לאמור מה הם הדברים אשר ראיתי בסתר. (ה) ויאמר אלי הדברים האלה אשר ראית כלם ישרתו את ממשלת משיחו לבעבור יהיה מושל ותקיף על הארץ. (ו) ויען המלאך ויאמר אלי חכה מעט ונגלו לך כל הנסתרונות העוטרות לאדון הרוחות. (ז) וההרים האלה אשר ראו עיניך הר הברזל והר הנחושת והר הכסף והר הזהב והר המתכת המזוקקת והר העופרת. (ח) כל אלה יהיו בפני הבחיר כדונג בפני אש וכמים מוגרים במורד מעל ההרים ההם ואין אונים יהיו לפני רגליו. (ט) והיה בימים ההם לא יוושעו לא בזהב ולא בכסף ולא יוכלו להמלט. (י) ולא יהיה עוד ברזל למלחמה ולא ילבש איש שריון ובדיל לא יועיל ולא יחשב ועופרת לא יהיה חפץ בה. (יא) וכל אלה יכחדו מעל פני האדמה בהופיע הבחיר לפני אדון הרוחות.

(יב) וישאוני ויביאוני אל מקום אשר הנמצאים שם היו כאש לוהטת ובחפצם הופיעו כאנשים. (יג) ויראוני את כל מסתרי קצות השמים וכל אוצרות הכוכבים והמאורות אשר משם יצאו מלפני הקדושים. (יד) וארא מקום המאורות והרעם והברקים כולם וקצה העמק אשר שם קשת אש וחצים ואשפתם וחרב אש. (טו) ויקחוני אל המים החיים ואל אש המערב המקבלת את השמש בבואה ואבוא אל נהר האש. (יו) והאש תיזל כמים וזורמת אל הים הגדול לצד מערב ותזרום בלי הפוגה ולא עמדה ממרוצתה יומם ולילה כי אם נעה תמיד. (יז) ואשאל לאמור מדוע לא תנוח ויענני רעואל אחד המלאכים הקדושים אשר איתי. (יח) ויאמר מרוצת האש הזאת אשר ראית היא אש המערב הדולקת אחר כל מאורות השמים.

פרק ד

(א) וארא את המקום בו נאצרות כל הרוחות וארא איך ה' יסד בהם את כל

הבריאה. (ב) וארא את מוסדות הארץ את אבן פינת הארץ וארא את ארבע הרוחות אשר תשאנה את הארץ ואת עמודי השמים ואת רקיע השמים בקצה הארץ. (ג) וארא את הרוחות אשר תפרושנה את כיפת השמים ותחנותן בין שמים וארץ והן עמודי השמים. (ד) ראיתי את הרוחות הסוככות בשמים מערבה והן נושאות את השמש בהקפתה ואת הירח ואת כל הכוכבים. (ה) וראיתי את רוחות הארץ הנושאות את העננים וראיתי את נתיבות המלאכים. (ו) ראיתי הרי חושך והרי חורף ומקוה מים היוצאים מתהום וארא את פי התהום היא פי כל נהרות הארץ. (ז) וראיתי שבעה נהרות על הארץ גדולים מכל הנהרות. (ח) אחד מהם יצא מן המערב ושפך מימיו אל הים הגדול ושנים מהם מצפון עד הים ובאו ושפכו מימיהם אל הים במזרח. (ט) וארבעת הנהרות יצאו מפאת צפון אל הים שנים אל ים סוף ושנים אל הים הגדול והם נשפכים שמה ולא נשפכים אל השממה כדברי אנשים. (י) וגם שבעה איים גדולים ראיתי בים שנים בארץ וחמישה בים הגדול. (יא) ולאחר שראיתי את הנהרות הגדולים ואבוא אל מקום החושך הגדול אל מקום אשר כל בשר יגיע.

(יב) ואעבור אל מקום אשר שם בהו וארא שם מעשה נורא. (יג) וארא תהום עמוקה ובתוכה עמודי אש יורדים ואין מידה להם לגובה ולעומק. (יד) ומעבר לתהום ההיא ראיתי מקום ללא רקיע שמים ממעל לו ולא קרקע מוסדה מלמטה לו. (יד) לא היו מים עליו ולא עוף כי אם מקום שממה ונורא ואיום המראה שראיתי שם. (טו) ואראה שבעה כוכבי שמים גדולים כהרים קשורים יחדיו מלמעלה ובווערים באש ואומר מה חטאתם כי נאסרו ועל מה הושלכו הנה. (יו) ויאמר המלאך המקום הזה הוא קצה השמים והארץ והוא בית אסורים לכוכבים ולצבאות השמים. (יז) והכוכבים המתגוללים באש המה הכוכבים אשר עברו מצוות ה' בתחילת עלותם כי לא באו בעתם. (יח) ויקצוף עליהם ויאסרם עד הזמן אשר תתם חטאתם בשנת מסתר.

פרק ה

(א) ומשם הלכתי אל מקום אחר אשר היה נורא מזה וארא אש גדולה שם בוערת ולוהטת. (ב) והמקום שם בקוץ עד תכלית תהום והוא מלא עמודי אש גדולים מורדים. (ג) ולא יכלתי להשקיף על רחבו ועל גדלו ולא יכלתי לשער את היקפו ואומר מה נורא המקום הזה ומה איום להביט אליו. (ד) ויענני אוריאל אחד המלאכים הקדושים אשר איתי ויאמר חנוך למה תירא ככה ותרעד. (ה) ואען מפני המקום הנורא ומפני מראה הצער הזה. (ו) ויאמר אלי המקום הזה הוא בית אסורים למלאכים ופה יהיו אסורים לעולם. (ז) ויאמר אלי אוריאל פה יעמדו המלאכים שרוחותיהם לבשו צורות אחרות ויתחברו עם בנות האדם אשר תטמאנה את האנשים ותתעינה לזבוח לשדים כלאלהים. (ח) שם יעמדו עד יום הדין הגדול שבו ידונו עד כלותם ולנשיהם של המלאכים אשר תעו לא יהי שלום.

(ט) ראיתי שם כעין ענן ולא יכלתי להביט אליו מרב עמקו וארא להבת אש בהירה נושבת וכעין זוהר סובב ומעופף הנה והנה. (י) ואשאל את אחד המלאכים הקדושים אשר היו עמדי ואומר אליו מה הדבר הזורח הזה. (יא) המקום אשר איננו רקיע כי אם להבת אש בוערת בלבד וקול בכי וצעקה ויללה וכאב חזק. (יב) ויאמר אלי המקום הזה אשר ראית אליו תושלכנה נפשות החטאים המגדפים ועושי רשע וההופכים את כל אשר דיבר הקדוש בפי הנביאים על הבאות.

פרק ו

(א) ויראוני הר גדול וארוך וסלע קשה וארבעה מקומות יפים ומרחב להם ובתוכם עמק ומדרון חלק מאד כגלגל ועמוק וחושך להביט שמה. (ב) ויאמר אלי רפאל אחד המלאכים הקדושים אשר איתי. (ג) המקומות היפים והמקומות העמוקים האלה הם מקומות הדין למען יבואו בהם רוחות נפשות המתים ולכך נבראו. (ד) וכל נפשות בני האדם יאספו הנה וישכבו עד בוא עתם בבוא יום הדין הגדול עליהם. (ה) ראיתי את רוחות בני האדם שמתו ואשמע קול נכאים והוא מגיע עד לשמים ואשאל את רפאל למי הרוח הזאת ולמי הקול המגיע ומתאונן. (ו) ויענני

לאמר היא הרוח הבאה מאת הבל אשר הרגו קין אחיו והוא מתאונן עליו עד שיסוף זרעו מן הארץ ויכחד מתוך זרע רשעים. (ז) ואשאל על זה ועל מקומות הדין מדוע נבדלו האחד מן השני. (ח) ויענני ויאמר אלי שלושה אלה נעשו למען תבדלנה נפשות המתים ולהפריד נפשות הצדיקים אשר מעין מים מאירים להן. (ט) וכן יש מקום לרשעים שבמותם בארץ דין לא נעשה להם בחייהם פה תבדלנה נפשותיהם בעינוי גדול ובמצוקה עד יום הדין הגדול. (י) ולאלה אשר יקוללו עד עולם פה יאסרם לעולם ויגמול לנפשותיהם. (יא) וכן יעשה לנפשות האנשים אשר היו חוטאים גמורים ואל פושעים כמוהם התחברו אבל נפשותיהם לא תהרגנה ביום הדין ולא תוקמנה מזה. (יב) ועוד מקום נעשה להפריד את הנפשות המתאוננות אשר לא היו צדיקים אשר ראו בהשמדן כשנהרגו בימי החטאים. (יג) אז ברכתי לאדון הכבוד ואומר ברוך ה' אדני הצדק המושל עד עולם.

פרק ז

(א) ואלך משם אל טבור הארץ וארא מקום מבורך מלא מים ובו ענפים ודליות קיימות וצצות מתוך עץ כרות. (ב) ושם ראיתי הר קדוש ונחל מים מתחת ההר שוטף לכוון דרום. (ג) וארא לצד מזרח הר אחד גבוה מזה וביניהם גיא עמוק וצר גם בו שטף מים אל מול ההר. (ד) ולמערב משם הר אחר שפל מזה ולא גבוה וגיא במורד שני ההרים עמוק ויבש וכל הגאיות עמוקים וצרים מסלע קשה ועצים נטועים עליהם. (ה) ותמהתי על הסלעים ותמהתי על הגאיות תמה הייתי מאד. (ו) ואומר למה הארץ המבורכת הזאת מלאה כולה עצים והגיא המקולל הזה בתווך. (ז) ויען רפאל אחד המלאכים הקדושים אשר איתי ויאמר הגיא המקולל הזה הוא למקוללים לעד. (ח) פה יאספו המקוללים יחד עם כל המבטאים בשפתיהם דברי בלע נגד ה' ועל כבודו ידברו קשות ופה מקום דינם. (ט) באחרית הימים יהיה להם מחזה דין צדק בפני הצדיקים המברכים על רחמי אדון הכבוד מלך העולם בימים ההם. (י) ועיני ראו שם את כל החטאים המגורשים הכופרים בשם אדון הרוחות הנסחבים משם. (יא) ואין להם תקומה מפני הגמול היוצא מאת אדון הרוחות וכל מלאך לא יעצור וכל כח לא יוכל לעכב כי יפקוד וידין את כולם בפניו.

(יב) וישאוני דרום אל מקום אחר בארץ ויראוני הרי אש הבוערים יומם ולילה. (יג) ואלך לעברם וארא שבעה הרים גבוהים ונהדרים והם גבוהים מכל ההרים אשר על הארץ ומהם כפור יצא. (יד) וכולם שונים זה מזה והאבנים עליהם נהדרות ויפות ולכולן מראה נכבד. (טו) שלושה לפאת מזרח קשורים זה על זה אחד פנינה ואחד ישפה ואשר לצד דרום אבן אודם. (יו) ושלושה לפאת דרום קשורים זה על זה וגיאיות עמוקים עקומים ביניהם ולא קרבו זה אל זה. (יז) וההר השביעי אשר בתווך מאבן הפוך וגבהו עד השמים אשר שם כסא ה' ומראשות הכסא היה ספיר. (יח) וההרים מוקפים עצי בושם וביניהם עץ אשר לא הריחותי עוד ריח כריחו ולא היו אחרים כמוהו. (יט) ויהי ריחו טוב מכל ריח ועלהו ופרחו ועצו לא יבלו לעולם ופריו יפה ודומה לתמר. (כ) ואומר מה יפה העץ הזה ומה טוב מראהו ועלהו נאה ופרחו עדין מאד למראה. (כא) ויען מיכאל אחד המלאכים הקדושים והנכבדים אשר איתי והוא אחראי עליהם. (כב) וישאל אלי חנוך למה תשאלני על ריח העץ הזה ולמה תפצר לדעת. (כג) ואענהו לאמר אני חנוך רצוני לדעת הכל וברצוני לדעת על העץ הזה. (כד) ויען לאמור ההר הגבוה הזה אשר ראית אשר ראשו ככסא אלהים הוא הכסא אשר ישב עליו הקדוש הגדול אדני הכבוד מלך העולם ברדתו לפקוד את הארץ בחדסד. (כה) ובעץ הבושם הזה לא יוכל לגעת כל בשר בלי רשות עד יום הדין הגדול. (כו) ואחרי אשר יפרע ה' מהרשעים והביא הכל עד תכליתו לעולם הוא ישתל מצפון למקום הקדוש ואל עבר בית הקדוש מלך העולם. (כז) ואז ינתן פריו לצדיקים ולענווים ומפריו ינתנו חיים לבחירים. (כח) אז יגילו הצדיקים בשמחה ויעלוזו במקום הקודש וריחו יבוא בעצמותיהם. (כט) והאריכו ימים על הארץ כאשר חיו אבותיך ובימיהם לא יגע בהם כל יגון ומחלה ותלאה ונגע. (ל) ואברך את אלהי הכבוד מלך העולם אשר הכין כזאת לאנשים צדיקים וברא כזאת לתת להם.

פרק ח

(א) ואחרי אשר ראיתי את מסתרי השמים ואיך תחלק הממלכה ואיך מעשי האדם במאזנים ישקלו הלכתי לצד מזרח בין הרי המדבר. (ב) וארא ככר שוממה מלאה עצים וזרעים ומים נטפו מעליהם בזרם שוטף כביר מצד צפון ומצד מערב ומכל

רוח ירדו מים וקצף וטל. (ג) ומשם הלכתי אל מקום אחר במזרח רחוק מהמדבר ואקרב לצד ההר ושם ראיתי עצי ריח המלאים ריח לבונה ומור והעצים דומים לעץ שקד. (ד) ומהם לא רחוק ראיתי מקום אחר גיא מלא מים אשר לא יחרבו. (ה) וארא עץ יפה והוא דומה לעצי ריח כעץ שרף מסטיק ולפאת הגאיות האלה ראיתי קנמון בשם. (ו) ואחרי אלה קרבתי אל המזרח וארא הרים אחרים וביניהם עצים ומהם נוזל כעין נקטר הנקרא צרי וחלבנה. (ז) ומעבר להרים האלה ראיתי הר אחר למזרח קצות הארץ אשר שם עצי אהלים. (ח) וכל העצים היו מלאים שקדים קשים וכאשר יקח איש מן הפרי הזה יטב לו מכל בושם. (ט) ואחרי עצי הבשמים האלה כאשר השקפתי אל הצפון מעל להרים ואראה שבעה הרים מלאים נרד נבחר ועצי בושם וקנמון ופלפל.

(י) ומשם הלכתי אל מעל לראשי כל ההרים האלה הרחק לפאת מזרח הארץ. (יא) ואעבור מעל ים סוף וארחק ממנו ואעבור מעל המלאך זוטיאל ואבוא אל גן הצדק. (יב) וארא עצים גדולים צומחים שם יפים מאד ויקרים וריחם טוב ועץ הדעת טוב ורע אשר ממנו יאכלו וידעו דעת רבה. (יג) והעץ ההוא דומה בגבהו לאשוח ועליו דומים לעלי חרוב ופריו לאשכולות גפן יפה מאד וריח העץ נודף למרחוק. (יד) ואומר מה יפה העץ ומה נחמד מראהו ויענני רפאל המלאך הקדוש אשר איתי ויאמר אלי הוא עץ הדעת אשר ממנו אכלו אביך הזקן ואמך הזקנה לפניך. (טו) וילמדו דעת טוב ורע ועיניהם נפקחו וידעו כי ערומים הם ויגורשו מן הגן.

פרק ט

(א) ומשם הלכתי אל קצות הארץ וארא שם חיות גדולות ושונות זו מזו ועופות שונים ליופי וקול האחד שונה מן האחר. (ב) ומזרחה לחיות ההן ראיתי את כנפות הארץ אשר שם ינוח הרקיע ושם שערי שמים פתוחים. (ג) וארא בצאת כוכבי השמים בשערים ואספור את השערים אשר בהם יצאו. (ד) ואכתוב את כל מוצאיהם כל אחד ואחד למספרם ולשמותיהם מהלכם ומעמדם ומועדיהם וחדשיהם וחוקיהם כאשר הראני אוריאל המלאך הקדוש אשר איתי. (ה) ושם ראו עיני את מסתרי הברק והרעם ומסתרי הרוחות איך יחלקו לנשוב על הארץ ומסתרי

העבים והטל. (ו) ושם ראיתי את המקום אשר ממנו יצאו ואת המקום אשר ממנו יחולק עפר הארץ. (ז) ושם ראיתי חדרי אוצרות סגורים אשר משם יחולקו הרוחות. (ח) חדר הברד חדר האד והקיטור ואת חדרי העבים אשר ינוחו על הארץ מראשית העולם. (ט) וארא את שערי השמש והירח אשר משם יצאו ושמה ישובו ומבואם הנהדר ואיך אחד יותר מכובד מהאחר. (י) ואיך לא יעזבו את מהלכם ולא יסיפו על מהלכם ולא יגרעו ממנו והם שומרים אמונתם זה לזה בשבועה אשר התקשרו בה.

(יא) בשבועה הזאת נתלה הרקיע בשמים בטרם נבראה תבל מן העולם ועד עולם ובה הארץ נוסדה על המים. (יב) וממסתרי ההרים יזלו מים טובים אל החיים למן בריאת תבל ועד עולם. (יג) ובשבועה ההיא נברא הים ואת החול שם לו גבול לעת קצף ולא יעבור למן בריאת תבל ועד עולם. (יד) ובשבועה ההיא חוזקו תהומות ויעמדו ולא ינועו ממקומם למן העולם ועד העולם. (טו) ובשבועה ההיא ישלימו השמש והירח מהלכם ולא יסורו מפקודתם למן העולם ועד העולם. (יו) ובשבועה ההיא ישלימו הכוכבים את מהלכם וה' יקרא להם בשמותיהם והם יענוהו מן העולם ועד העולם. (יז) וכן רוחות המים וכל הרוחות המנשבות ודרכיהם מכל אגודות הרוחות. (יח) ובה משומרים קולות הרעם ואור הברק ובה משומרים אוצרות הברד ואוצרות הכפור ואוצרות האד ואוצרות המטר והטל. (יט) כל אלה יאמנו ויודו לפני אדון הרוחות וישבחוהו בכל כוחם ותודתם היא כל מזונם. (כ) והם יודו וישבחו וירוממו את שם אדון הרוחות לעולמי עולמים. (כא) עליהם קיימת כל השבועה הזאת ובה הם משומרים ודרכיהם משומרים ומהלכם לא יפרע. (כב) וזה כח השבועה כי כבירה ועצומה היא וישם הקדוש הגדול את השבועה הזאת ביד מיכאל.

(כג) וזאת פקודת כזביאל אשר הראה לקדושים את שר השבועה ושמו ביקא ומושב יקרו בשמים ממעל ואלה הם מסתריו. (כד) הוא אמר למיכאל להראותו את השם הנעלם למען יוכל להזכירו בשבועה. (כה) ולמען אשר יחדדו מפני השם ההוא אלה שהראו לבני האדם את הנסתרות והלחש.

מהלך המאורות

פרק א

(א) זהו ספר מהלך מאורות השמים כל אחד ואחד למשפחותיהם לממשלותיהם לזמניהם לשמותיהם ולמקומות מולדתם ולחדשיהם אשר הראני אוריאל המלאך הקדוש אשר איתי. (ב) והוא מנהלם והוא הראני את סדרם לכל שנות תבל עד תושלם הבריאה החדשה אשר תעמוד לנצח. (ג) ויראני את כל חוקי המאורות וממשלתם לכל יום ולכל מועד ולכל שנה ולצאתם ולמשפטם בכל חודש ובכל שבוע. (ד) והאחד קיים מול השני לפני אדון הרוחות והם מודים ומשבחים ולא ינוחו כי תודתם היא מנוחתם. (ה) ובראשונה יצא השמש והשלים תקופתו כמצוות אדון הרוחות יתגדל שמו לעולמי עולמים והשמש מגדיל תקופתו לברכה או לקללה. (ו) ומרוצת הירח היא אור לצדיקים וחושך לחוטאים בשם ה' אשר הבדיל בין האור ובין החושך. (ז) ויחלק בין רוחות האדם ויחזק את רוחות הצדיקים בשם צדקו.

פרק ב

(א) וזה מראה כל מאור ופרשתו אשר הראני אוריאל המלאך הראש שהוא מנהיגם. (ב) ואלה שמות השמש הראשון חרס והשני חמה. (ג) ולירח ארבעה שמות השם הראשון אישוניה השני לבנה השלישי בן פסה והרביעי ירח. (ד) אלה הם שני המאורות הגדולים בשמים ועיגולם כעיגול השמים ולשניהם עיגול שווה. (ה) ולעיגול השמש שבעה חלקי אור הניתנים ממנו במידה וקצב אל הירח עד אשר יתמלא הירח בחלק השביעי של השמש. (ו) ויראני את ארבעה עשר השערים בשמים בקצות הארץ אשר מהם יצאו השמש הירח והכוכבים וכל צבא השמים ממזרח וממערב ועליהם שערים קטנים. (ז) דרך כל אחד מן השערים הקטנים האלה יעברו כוכבי השמים ורצו במהלכם מערבה בדרך אשר הם מוראים. (ח) ויצאו השמש והירח בשבעת שערי המזרח על פני השמים אל דרום ויעריבו ויבואו בשבעת שערי המערב ויסבו לצפון. (ט) ואחריו יצאו מנהלי הכוכבים עם הכוכבים

אשר הם מנהלים וכולם יישירו ללכת זה אחרי זה. (י) וראשונה יצא המאור הגדול ושמו שמש וסביבתו סביבת השמים כולו מלא אש מאירה ובווערת על פני השמים. (יא) והרוח ינהיג את המרכבות אשר ילך בהן השמש אל הדרום ומשם יעריב ושב דרך צפון לבוא אל המזרח ונוהל עד בואו אל השער. (יב) וארא שבעה שערים במזרח אשר בהם יצא השמש ושבעה שערים אשר בהם יעריב השמש. (יג) וגם הירח יזרח ויעריב בשערים האלה שבעה במזרח ושבעה במערב. (יד) מימין השערים האלה ומשמאלם חלונות רבים ומהם יצא חום על פני הארץ כשיפתחו בעתיהם הידועים.

פרק ג

(א) וזה חוק המאורות הראשון למאור השמש אשר מוצאו בשערי מזרח השמים ומבואו בשערי מערב השמים. (ב) בחודש הראשון יצא השמש בשער הרביעי והוא הגדול משבעת השערים במזרח ולו שנים עשר חלונות פתוחים לרווחה מהם תצא אש כשהם נפתחים בעתם. (ג) והשמש יצא דרך השער הרביעי ויזרח בשמים שלושים בוקר ויעריב ויבוא בשער הרביעי במערב השמים. (ד) בחודש הזה ילך היום ויארך והלילה ילך ויקצר בתשיעית והוא חלק אחד עד הבוקר השלושים. (ה) אז היום יגיע לנכון לעשרה חלקים והלילה לנכון לשמונה חלקים. (ו) בחודש השני יצא השמש משער המזרח החמישי ובא בשער החמישי במערב וכך יזרח שלושים בוקר. (ז) בחודש ההוא יארך היום והיה לאחד עשר חלקים והלילה יקצר והיה לשבעה חלקים. (ח) בחודש השלישי שב ויצא מן שער הששי במזרח ובא בשער הששי במערב שלושים ואחד בוקר על פי האות שלו. (ט) ביום ההוא יארך היום מן הלילה והיום יהיה פי שנים מן הלילה. (י) והיה היום לשנים עשר חלקים והלילה יקצר והיה לששה חלקים ושב השמש למזרח.

(יא) ובחודש הרביעי יצא מן השער השביעי במזרח ובא בשער השביעי במערב. (יב) וכעבור שלושים בוקר יקצר היום בחלק אחד בדיוק והיה היום לאחד עשר חלקים והלילה לשבעה. (יג) בחודש החמישי יצא השמש בשער הששי לשלושים בוקר והעריב בשער המערב הששי. (יד) ביום ההוא יחסר היום שני חלקים והיה

היום לעשרה חלקים והלילה לשמונה חלקים. (ט) ובחודש הששי יצא השמש וזרח מהשער החמישי לשלושים ואחד בוקר לפי האות שלו ובא בשער החמישי במערב. (י) ביום ההוא ישוה אור היום ללילה והלילה יהיה לתשעה חלקים והיום לתשעה חלקים.

(יז) בחודש השביעי יצא השמש בשער הרביעי ובא בשער הרביעי במערב לשלושים בוקר. (יח) וביום ההוא יארך הלילה מן היום והיום יקצר עד הבוקר השלושים והלילה יהיה נכון לעשרה חלקים והיום לשמונה חלקים. (יט) ובחודש השמיני יצא השמש מן השער השלישי במזרח ובא בשער השלישי במערב שלושים בוקר ושב אל המזרח. (כ) וביום ההוא יהיה הלילה לאחד עשר חלקים והיום לשבעה חלקים. (כא) ובחודש התשיעי יצא השמש מן השער השני במזרח ובא והעריב בשער השני וזרח שלושים ואחד בוקר לפי האות שלו. (כב) ביום ההוא יארך הלילה והיה פי שנים מן היום והלילה יהיה נכון לשנים עשר חלקים והיום לששה.

(כג) בחודש העשירי יצא השמש מן השער הראשון במזרח והעריב בשער הראשון במערב השמים לשלושים בוקר. (כד) ובלילה ההוא ימעט הלילה בארכו בתשיעית והיה הלילה לאחד עשר חלקים והיום לשבעה חלקים. (כה) בחודש עשתי עשר יצא השמש מן השער השני במזרח ובא בשער השני במערב השמים לשלושים בוקר ושב למזרח. (כו) ביום ההוא ימעט הלילה בארכו והיה הלילה לעשרה חלקים והיום לשמונה. (כז) בחודש השנים עשר יזרח בשער השלישי לשלושים ואחד בוקר לפי האות שלו והעריב בשער השלישי במערב השמים. (כח) ביום ההוא יתמעט הלילה והיה לתשעה חלקים והיום לתשעה חלקים ושוה הלילה ליום. (כט) ובזה ישלים השמש את מחלקותיו ושב והקיף את מחלקותיו. (ל) והשנה היא בימיה לנכון שלוש מאות ששים וארבעה ימים. (לא) ואורך היום והלילה וקוצר היום והלילה נבדלים הם בשל מהלך השמש אשר יעלה מעלה לקצר את היום ולהאריך את הלילה. (לב) על כן יארך מהלכו מיום ליום ויקצר מהלכו מלילה ללילה. (לג) ויצא המאור הגדול שנקרא שמש לעולמי עולמים כאשר צוה ה'. (לד) כצאתו כן יבוא ולא יתמעט ולא ינוח כי אם ירוץ יומם ולילה.

פרק ד

(א) ואחרי כן ראיתי את דרך הירח הנסתר והגלוי והוא משלים את מהלך דרכו ביום ובלילה. (ב) והקפתו כהיקף השמים ומרכבתו אשר ירכב עליה תינשא על ידי הרוח. (ג) בכל חודש ישנה צאתו ומספר ימי צאתו ובואו כימי השמש ואור ניתן לו במידה ואורו יתמלא אליו מהשמש. (ד) וכשימלא הירח כל ארבע עשר חלקי אורו יהיה זה החלק השביעי מכל אורו של השמש. (ה) היום הראשון יקרא מולד כי ביום ההוא יראה בו האור ויתגבר בכל יום עד יום ארבעה עשר בו ישלם כל אורו בשמים. (ו) והירח במלוא אורו יעלה בלילה באותה העת בה השמש ירד במערב וכל הלילה יאיר הירח עד זרוח השמש ממולו בבוקר בעת יעריב. (ז) באותו צד ממנו התמלא אור הירח שמה ישוב להתמעט עד יעלם כל האור והיה עיגול ריק בלי אור. (ח) לעין אדם בלילה יראה עשרים יום בכל חודש ועשרה ימים לא יראה כי ביום יראה כעין הרקיע כי אין בו דבר מלבד אורו.

(ט) וזה מהלך ראשון לירח וכן יזרח. (י) ראשונה יצא הירח במזרח יחד עם השמש בשער הרביעי אשר בו יצא השמש וכעלותו יראה חצי שביעית אורו בשמים. (יא) בלילה השני בזרוח השמש יזרח הירח איתו וקיבל עוד חצי שביעית מחלק האור. (יב) ובלילה ההוא יעריב הירח עם השמש והחשיך הלילה ההוא וביתר ימיו יאיר בלילה. (יג) במלוא חציו האחד של הירח יכול חצי שביעית מכל האור אשר יקבל מהשמש ושאר עיגולו ריק בלי אור ונטה מזריחת השמש. (יד) ואכתוב את מראה אורו עד יום החמישה עשר בו השלים את כל אורו ויזרח בעת הערבת השמש מולו. (טו) ולאחר השלימו את אורו יתמעט ובהתמעטו יקטן ביום הראשון לארבעה עשר חלקי אורו. (יו) ביום השני יתמעט לשלושה עשר חלקי אור בשלישי יתמעט לשנים עשר חלקים ברביעי לאחד עשר חלקים. (יז) בחמישי יתמעט לעשרה חלקים בשישי יתמעט לתשעה חלקים בשביעי יתמעט לשמונה חלקים. (יח) בששי יתמעט לשבעה בתשיעי יתמעט לששה בעשירי יתמעט לחמישה. (יט) באחד עשר יתמעט לארבעה בשנים עשר יתמעט לשלושה בשלושה עשר יתמעט לשנים. (כ) בארבעה עשר יתמעט לחצי שביעית וכל הנותר באורו יתמעט ביום החמישה עשר.

(כא) בשבעה שביעיות יחידות ישרים את כל אורו במזרח ובשבעה שביעיות יחידות ישרים את כל חשכו במערב.

פרק ה

(א) וארא מהלך אחר וחוק לו ואיך לפי החוק ההוא יעשה הירח מהלך חדשו ובחדשים מיועדים ישנה את תקופתו וילך במהלכו המיוחד. (ב) בשני חדשים יעריב הירח עם השמש בשני השערים התיכונים ההם בשער השלישי והרביעי. (ג) ויצא לשבעה ימים וסבב ושב דרך השער אשר שם יצא השמש. (ד) והשלים את כל אורו ונטה מן השמש ולשמונה ימים יבוא בשער הששי אשר ממנו יצא השמש. (ה) וכצאת השמש מן השער הרביעי יצא הירח מהשער החמישי לשבעה ימים ושב שבעה ימים בשער הרביעי והשלים את כל אורו. (ו) ונטה ובא בשער הראשון בשמונת ימים ושב עוד הפעם בשבעה ימים בשער הרביעי אשר ממנו יצא השמש. (ז) כן ראיתי את תקופותיהם לפי סדר חדשיהם בזרח ובהעריב השמש בימים ההם. (ח) ועודף השמש והכוכבים יגיע לששה ימים. (ט) בחמש שנים ששת הימים יגיעו לשלושים יום וחסרו השמש והכוכבים חודש שלושים יום.

(י) בעת צאתו יראה לשלושה חדשים שלושים יום החודש ולשלושה חדשים יראה תשעה ועשרים יום החודש. (יא) וישראל התמעטותו בתקופתו הראשונה בשער הראשון במאה ושבעים ושבעה יום. (יב) ואת חסרון חמשת הימים מתקופת השמש ישרים כאשר ישרים את תקופתו כמשטר הכוכבים. (יג) בשלוש שנים יהיו אלף תשעים ושנים ימים ובחמש שנים אלף שמונה מאות ועשרים יום ובשמונה שנים יהיו אלפים ותשע מאות ושנים עשר יום. (יד) ובשלוש שנים יגיעו ימי הירח לאלף וששים ושנים בשלוש שנים ובחמש שנים יהיו אלף ושבע מאות ושבעים יום ויחסרו חמישים יום. (טו) ובשמונה שנים יהיו לירח אלפים שמונה מאות ושלושים ושנים ימים והיו כל הימים אשר יחסרו בשמונה שנים שמונים יום. (יו) והשמש והכוכבים יוציאו את כל השנים לנכון ולא יעדיפו או יחסירו את מושבותם יום אחד עד עולם. (יז) ושלמו את השנים בצדק נכון שלוש מאות וששים וארבעה

ימים. (יח) והשנה תשלם לנכון לפי מושבות העולם ומושב השמש הזורח מן השערים אשר בהם יזרח ויעריב.

פרק ו

(א) זהו חוק הכוכבים אשר מספר כל ימיהם כמספר אשר ילך השמש בשמים בבואו ובצאתו בשערים שלושים יום עם שרי האלפים ועם ארבעת הימים הנוספים המבדילים בין ארבעת חלקי השנה. (ב) ואלה הם שמות מנהיגי הכוכבים השומרים אשר ינהיגום בסדר הכוכבים ויבואו אתם בעתיהם למקומותיהם למערכותיהם לחדשיהם בממשלתם ובמושבותיהם. (ג) ארבעת מנהיגיהם השומרים המבדילים את ארבעת חלקי השנה יבואו בראשונה ואחריהם שנים עשר מנהיגי המערכות המבדילים את החדשים. (ד) ושרי אלפים המחלקים את הימים לשלוש מאות וששים יום. (ה) ואחד מן שרי האלפים ההמה ינתן בין מנהיג למנהיג ומנהיגיהם הם המחלקים. (ה) ואלה השלושה אדנראל ויהושעאל ויעלומיאל ילכו אחרי מנהיגי המערכות המחלקים את ארבעת חלקי השנה.

(ו) ואלה שמות מנהיגי המערכות המחלקים את ארבעת חלקי השנה מלכיאל אלימלך ומלאיאל ונראל. (ז) בראשית השנה יזרח בראשונה מלכיאל הנקרא תימני ושמש וחום כל ימי ממשלתו אשר ישלוט תשעים ואחד יום. (ח) ואותות הימים הנראים עלי ארץ בימי ממשלתו הם זעה וחום ועצבון וכל העצים יעשו פרי ועלים יצאו על כל העצים. (ט) ובשל קציר החיטה ופרחי שושנים וכל הפרחים יצאו בשדה ועצי החרף יבשו. (י) המנהיג השני אחריו הוא אלימלך שנקרא שמו שמש מזהיר וכל ימי אורו אחד ותשעים יום. (יא) ואותות ימיו על הארץ חום ויובש והעצים יוציאו פריים גמור ויבשלו ויבש פריים. (יב) והצאן תתחברנה ותעוברנה ויאסף כל פרי הארץ וכל אשר בשדה ובגת אלה יהיו בימי ממשלתו.

(יג) ובימי האותות יתעו אנשים ולא יחשבום בחשבון השנה כי טועים הם האנשים ולא ידעום כמשפטם. (יד) כי הם בחשבון השנה יבואו ובאמת ירשמו עד עולם. (טו) אחד בשער החמישי ואחד בשער הששי ואחד בשני ואחד בשלישי והשנה

תשלם בשלוש מאות וארבעה וששים יום והדבר קיים והחשבון שלם. (יז) כי את האותות והזמנים והשנים והימים הראני אוריאל המלאך אשר אדון הכבוד שמהו לעולם על כל מאורות השמים בשמים ובתבל. (יח) למשול על פני השמים ולהראות על הארץ ולהיות מנהיגי היום והלילה. (יח) והם השמש והירח והכוכבים וכל הבריות הסובבות בכל מרכבות השמים. (יט) ואראה חלונות פתוחים רבים לצפונם ולדרומם וחלון אחד בעתו מוציא חום. (כ) כשערים ההם אשר מהם יצאו הכוכבים היוצאים לפי פקודתו ואשר שמה יעריבו במספרם. (כא) וארא מרכבות בשמים רצות בתבל ממעל ומתחת לשערים האלה ואשר בהם יסבו הכוכבים אשר לא יעריבו. (כב) ואחד יגדל מכולם והוא יסובב בתבל כולה. (כג) ואוריאל המלאך הקדוש מנהיג לכולם והוא הראני את מושבותיהם ואכתוב את מושבותיהם כאשר הראני.

פרק ז

(א) ויראני אוריאל בקצות השמים שנים עשר שערים אחרים והם פתוחים לרווחה מסביב למרכבת השמש בשמים. (ב) מתוכם תצאנה קווי השמש וכשיפתחו לרווחה תצאנה מהם הרוחות ונשיבת הטל ונשבו על הארץ. (ג) שלושה מהם פתוחים נגד פני השמים במזרח ושלושה במערב ושלושה אל ימין השמים ושלושה אל השמאל. (ד) בארבעה מאלה תצאנה רוחות ברכה ושלוש ומשמונה מהם תצאנה רוחות מחבלות וכשהן משתלחות יביאו שחיתה לכל הארץ ויושביה.

(ה) והרוח הראשונה מן השערים ההם הנקראת קדים ותצא דרך השער הראשון אשר במזרח הנוטה אל דרום וממנה יצא שממון בצורת חום חורב ושחיתה. (ו) ומן השער השני במרכז יצא במידה הצדק וממנו יצא מטר ופרייה ושלוש וטל. (ז) ובשער השלישי אשר לצד צפון יצא הקור והיובש. (ח) ואחרי אלה תצאנה הרוחות הדרומיות בשלושה שערים. (ט) בשער הראשון מהם המוטה למזרח תצא הרוח החמה ומתוך השער התיכון הקרוב אליו יצאו ריחות טובים וטל ומטר ושלוש וחיים. (י) ובשער השלישי אשר מצד מערב יצאו מתוכו טל ומטר וארבה ושממון. (יא) ואחרי אלה יצאו הרוחות המערביות בשלושה שערים. (יב) מן השער

הראשון הפונה לצפון יצאו טל וכפור וקרה ושלג וקרח. (יג) ומן השער התיכון יצא טל ומטר ושלוש וברכה. (יד) ובשער השלישי אשר מצד דרום יצא מתוכו בצורת ושממון וחרב ושחיתה. (טו) ואחרי אלה תצא רוח הצפון בשלושה שערים. (יו) מן השער הקרוב למזרח יצאו טל ומטר וארבה ומהפכת והרס. (יז) ומן השער התיכון יצאו חיים מטר טל ושלוש. (יח) ובשער השלישי מצד מערב יצאו מתוכו ענן וכפור ושלג וגשם וטל וארבה.

(יט) הרוח הראשונה תקרא קדים כי קדמונית היא והשניה תקרא דרומית כי הרם המבורך לעולם ירד שם. (כ) והרוח השלישית מִן מערבית שמה כי שם כל מאורות השמים יערבו וירד אורם. (כא) והרוח הרביעית ושמה צפון נחלקה לשלושה חלקים מהם הראשון הוא למשכן האנשים. (כב) והשני מכיל מימי ימים ותהומות ויערות ונהרות וחושך וקיטור והחלק השלישי יכיל את גן הצדק. (כג) ובזה יתמו שנים עשר השערים לארבע רוחות השמים. (כד) וכל חוקיהם וכל פגעים וכל שלומם הראיתי למתושלח בני.

פרק ח

(א) ובימים ההם ענה אוריאל המלאך ויאמר אלי חנוך הנה הראיתיך ואגל לך הכל. (ב) למען תראה את השמש ואת הירח ואת מנהיגי כוכבי השמים ואת המלאכים המסובבים אותם ומעשיהם ועתיהם ומוצאיהם. (ג) ובימי החוטאים תקצרנה השנים וזרעם באדמותיהם ובשדותיהם יאחר וכל דבר על הארץ ישונה ולא יראה בעתו. (ד) והשמים יעצרו והגשם יכלא ופרי האדמה בימים ההם אפל יהיה ולא יגדל בזמנו ופרי העץ יכלא. (ה) והירח ישנה את חוקו ולא יראה בעתו. (ו) ובימים ההם יראה השמש בשמים והיה מהלך בקצות המרכבה הגדולה במערב והרבה להאיר ממשפט האור ובצורת גדולה תבא בקצות העגלות אשר במערב. (ז) ורבים מראשי הכוכבים יעברו חוקם ולא יראו בזמנם המיועד וחדל משטר הכוכבים. (ח) ויושבי הארץ יטעו בהם במחשבותם ויסורו מדרכיהם ויחטאו כי לאלהים יחשבום. (ט) ורבתה הרעה עליהם ומשפט יבוא עליהם לאבד הכל.

ספר העדות

פרק א

(א) ויחל חנוך להגיד מתוך הספר ויאמר. (ב) אני נולדתי דור שביעי לאדם בשבוע הראשון עוד בהיות משפט וצדק. (ג) ואחרי יקום בשבוע השני רשע גדול ותרמית תצמח. (ד) וככלותו תגדל הרשעה וחוק יושם לחוטאים ואז יהיה הקץ הראשון לאדם. (ה) ואחרי כן בסוף השבוע השלישי אדם יבחר לנטע משפט צדק ואחרי כן יצמח נטע הצדק לנצח. (ו) ואחרי כן בשבוע הרביעי בסופו יראו הצדיקים מראות קדושים ויתן בריתו לדורי דורות ונחלה תנתן להם. (ז) ואחרי כן בסוף השבוע החמישי יבנה בית לתפארת ומלכות עד עולם. (ח) ואחרי כן בשבוע הששי יתעוורו כל אשר יחיו בו ויסירו כולם את לבם מן החכמה ובו אדם יעלה. (ט) ובסופו בית המלכות ישרף באש וכל זרע השורש הנבחר יפוזר. (י) ואחרי כן בשבוע השביעי יקום דור תהפוכות ורבים מעשיו וכל מעשיו יהיו מעשי תהפוכות. (יא) ובסופו יבחרו הצדיקים הנבחרים מנטע צדק העולם אשר תנתן להם שבעתיים חכמת כל בריאתו. (יב) והיתה עוד רשעה על הארץ וכל מעשי רשע וחמס ופשע ירבו פי שנים בכל המעשים. (יג) וכאשר ירבו חטא ורשע ונאצה וחמס וכחש ופשיעה וטומאה יגברו תבוא פורענות גדולה מן השמים על כל אלה. (יד) והאדון הקדוש יצא בזעם ועברה לעשות משפט עלי ארץ ואז יעקר החמס משורשיו והרשעה והתרמית ימחו מתחת השמים. (טו) וכל צלמי הגויים והיכליהם ומגדליהם ינתנו לשריפת אש ויכחדו מן הארץ ויושלכו אל משפט האש ואבדו בזעם ובמשפט איום לעולם. (יו) ואחרי העקר שרשי הרשע ישמדו החוטאים בחרב וכל המחרפים וכל חורשי החמס יכרתו.

(יז) אז יהיה השבוע השמיני שבוע הצדק בו הצדיקים יקיצו משנתם וחכמה תקום וניתנה להם. (יח) והצדיקים יהיו בימים ההם תוכחה לחטאים ולרשעים והחוטאים ימסרו בידי הצדיקים וחרב תנתן להם לעשות משפט צדק בבני החמס. (יט) ובאחריתו יקנו בתים בצדקתם ובית יבנה למלך הגדול לתפארת עד העולם. (כ) ואחרי כן בשבוע התשיעי יגלה משפט הצדק לכל העולם וכל מעשי הרשעים יחלפו

מן הארץ וכל אדם יביט אל דרך הישר. (כא) ואחרי כן בשבוע העשירי בחלק השביעי בו יהיה משפט עולם על העירים הגדולים אשר בו יקח נקם מן המלאכים. (כב) והרקיע הראשון יעבור ויחלוף ורקיע חדש יראה וכל צבא השמים יאירו שבעתים. (כג) ואחרי כן יהיו שבועות רבים בלי מספר עד העולם וכולם יהיו בטוב ובצדק. (כד) וחטא לא יזכר עוד עד עולם.

פרק ב

(א) ואחרי כן הואיל חנוך הסופר להגיד לכל בניו היושבים על הארץ ולכל הדורות הבאים אשר יעשו ישר ושלוש. (ב) העידותי בכם ואגידה לכם אהובי אהבו יושר ולכו בו ואל תקרבו בלב ולב אל איש ישר ואל תתחברו אל אנשי לב ולב. (ג) רק בדרך צדק תלכו בני ותנחה אתכם בנתיבות טובות וחסד אליכם יחובר. (ד) כי ידעתי כאשר החמס ירב ומשפט גדול יעשה על הארץ כל הרשעה תתום ושרשה וכל בנינה יהרס. (ה) ויקרא מתוך הספרים הכתובים בידו את כל החכמה הזאת המהוללה בפי כל אדם והשופטת את כל הארץ.

(ו) ויאמר חנוך בני אדבר אליכם על בני הצדק ועל בחירי העולם ועל נטע היושר. (ז) ואודיעכם את הדברים האלה כאשר נגלו אלי במראה השמים ואשר ידעתי מדברי מלאכי הקודש ואשר למדתי מעל לוחות השמים. (ח) ועתה ידעתי את הסוד הזה כי החטאים יחליפו ויטו דברי יושר וידברו דברי רשע וישקרו. (ט) ויעשו מעשים גדולים ויכתבו ספרים לחזק על דבריהם. (י) ידעתי כי החטאים יפתו אנשים לבזות את החכמה לבל ימצא לה מקום וכל עצה לא תחסר להם. (יא) ולאנשים ידועים בדור יגלו דרכי החמס והמות והם ירחקו מהם ולא ילכו בהם. (יב) ועתה אומר לכם בני אהבו צדק ולכו בו כי ראוי לאחוז בדרכי הצדק. (יג) כי דרכי הרשע יכלו פתאום ואבדו ועושי צדקה ימותו בשל מעשי בני האדם ובשל מעשי הרשעים יאספו.

(יד) ובמות הצדיקים יאמרו עליהם החטאים כמותנו אנו מתו הם ומה שכר יקבלו בעד מעשיהם. (טו) הראיתם את הצדיקים מה אחרייתם כל חמס לא נמצא בהם עד

מותם והנה כמונו מתו גם הם בייגון ובחושך. (יז) ומה יתרון להם עלינו ומה יקבלו אם יראו בוראם הנה מתו גם המה ומעתה עד נצח לא יראו אור. (יח) וחטאים כמותם יאמרו מאושרים החטאים כי ראו כל ימיהם בטוב ועתה מתו באושר ובעושר. (יט) הנה לא ראו צרה ורצח בחייהם וימותו בכבוד ומשפט לא נעשה בהם בחייהם.

פרק ג

(א) התבוננו אל השמים ואל כל מעשי העליון ויראתם מפניו ואל תרעו לפניו. (ב) אם יסגור את חלונות השמים ועצר את המטר ואת הטל מרדת בגללכם על הארץ מה תעשו. (ג) התביאו שי אל המטר כדי שלא ימנע מרדת עליכם והאם הטל יקבל זהב וכסף מאתכם. (ד) ומי נתן דעת ובינה לכל מתנועע על הארץ ובים הנה יראו מלחי האניות את הים והחטאים לא יראו את העליון. (ה) הלא תראו את מלחי האניות בנוע אניותיהם מפני הגלים ומסערות הרוחות והם בצרה גדולה. (ו) ויראו פן ירד כל הונם וטובם איתם אל הים כי טובות לא ינבא להם לבם כי הים יבלעם ואבדו בתוכו. (ז) הלא הים כולו וכל מימיו וכל תנועתו מעשי העליון הם. (ח) והלא הוא עשה חק למעשיו ושם חול גבול לו מגערות יבש הים וכל דגתו וכל אשר בו ימות. (ט) ואתם החטאים אשר על הארץ לא תיראו מפניו הלא הוא עשה את השמים ואת הארץ וכל אשר בהם. (י) ואתם קשי לב לא נאמנתם ולא עשיתם את מצוות ה' כי אם פשעתם. (יא) ותדברו גבוהה ודברים קשים תגדילו בפיכם הטמא לא יהי שלום לכם. (יב) לכן תקללו את ימיכם ושנות חייכם תכרתנה ותרבינה בקללות עולם ולא יהי לכם חסד. (יג) בימים ההם יהיה שמכם לקללת עולם בפי הצדיקים ובשמכם יקוללו כל המקוללים וכל החוטאים יחד. (יד) בעת ישלח את זעמו עליכם בגלל מעשיכם לא תוכלו לקרוא אליו כי דברתם דברים קשים של גאווה ובוז נגד צדקו ולא יהי שלום לכם.

(טו) נשבעתי לכם חטאים כי כהר אשר לא יהיה לעבד וכגבעה שלא תהיה שפחה כן החטא לא ישלח על הארץ. (יו) רק האדם בנפשו ברא אותו וקללה רבה תהיה על כל עושהו. (יז) ורחם משכיל לא ניתן לאשה כי אם בגלל מעשי ידיה תמות בלי

בנים. (יח) נשבעתי לכם חטאים בקדוש הגדול כי כל מעשיכם הרעים גלויים בשמים וממעשה לחצכם לא כוסה ולא נסתר דבר. (יט) ואל תדמו בנפשכם כי לא ראייתם ואל תאמרו בלבבכם כי לא ידעתם. (כ) כי כל חטא נכתב יום יום בשמים לפני העליון. (כא) וידעתם מעתה כי כל רשע אשר הרשעתם יכתב יום יום עד דינכם.

פרק ד

(א) אוי לכם חטאים אשר בים וביבשה כי רעה הפקודה נגדכם. (ב) אוי לכם בוני בתיים בעמל אחרים וכל חומר בנינם לבני חטאת וקורות רשע אומר אני לכם לא יהי שלום לכם. (ג) אוי לכם האוצרים כסף וזהב בלא צדק ואומרים עשור עשרנו ויהי לנו רכוש. (ד) ונאצור כל אשר חפצנו ועתה נעשה ככל אשר יזמנו כי אצרנו כסף ואוצרותינו מלאים כמו מים ורבים עבדים בבתינו. (ה) אכן כמים ימסו שקריכם כי עשרכם לא יקום ומהרה יעזב מכם כי אספתם את כל אלה ברשע והיתם לקללה רבה. (ו) אומר אני לכם חטאים רב לכם לאכול ולשתות ולחמוס ולחטוא ולהפשיט אנשים עירומים ולצבור עושר ולראות ימים טובים. (ז) כי תאבדו ותהיו כלא הייתם ונפשותיכם ביגון שאול תרדנה. (ח) אוי לכם ערלי לב עושי רע ואוכלי דם השמחים לאכול ולשתות ולשבוע מכל הדברים הטובים אשר שם אל עליון על הארץ לרוב לא יהי שלום לכם. (ט) אוי לכם האוכלים חלב חטה ועוז שורש המעין ישתו ואת הענוים תרמסו בכוחכם. (י) אוי לכם עשירים כי בטחתם בעשרכם ולא זכרתם את העליון בימי עשרכם ועשיתם נבלה ורשע ומעשרכם תפרדו. (יא) אוי לכם חטאים כי עשרכם ידמה אתכם לצדיקים אך לבכם יוכיח כי חטאים אתם ויעיד נגדכם לזכרון רשעתכם. (יב) כן אומר אני ומודיע לכם כי בוראכם יפילכם ולמפלתכם לא תהא רחמים ובוראכם ישמח לאובדנכם. (יג) ולכן היו מוכנים ליום שפוך דם ויום חושך יום הדין הגדול.

(יד) אוי לכם השותים מים מכל מקור כי פתאום יבוא גמולכם וכליתם ויבשתם כי עזבתם מקור מים חיים. (טו) אוי לכם עושי רשע ותרמית וגידופים זכרון יהיה נגדכם לרעה. (יו) אוי לכם עריצים המדכאים בכוחם צדיקים כי יום מפלתכם ויום

משפטכם בא. (יז) אוי לכם החטאים על רדפכם צדיקים כי תמסרו אותם לרשע ויכבד עליכם עולו. (יח) אוי לכם המטילים קללות וחרמים שאין להם התרה רפואה תרחק מכם מפני חטאיכם. (יט) אוי לכם הגומלים רעה לאחיכם ולשכניכם כי כמעשיכם תיגמלו ופועלי רשע לשכניהם לא יהי להם שלום ופתאום מות ימותון.

פרק ה

(א) אוי לכם אוהבי מעשי רשע אל תקוו לטוב. (ב) דעו כי בידי הצדיקים תנתנו והם יערפוכם וימיתוכם ולא ירחמו עליכם כי הצדיקים יהיו בימים ההם תוכחה לחטאים ולרשעים. (ג) אוי לכם עושי רשע המתפארים בדברי שקר וכבוד כי אבוד תאבדו וחיים טובים לא יהיו לכם. (ד) מי נתן לכם לזרוע שנאה ולעשות רשע הלא משפט יבוא עליכם החטאים. (ה) אוי לכם כותבי שקר ודוברי רשע אשר יכתבו שקריהם למען ישמעו אליהם אנשים. (ו) אוי לכם עדי שקר והשוקדים על חמס כי פתאום תאבדו. (ז) אוי לכם ההופכים דברי יושר ועוברים חקות עולם ועושים נפשם כאנשים בלי חטא ברגלים תירמסו על הארץ. (ח) אוי להם לבונים בתי חמס ורשע ושמך תרמית יסודם כי פתאום יהרסו ואין שלום להם. (ט) אוי לבונים בתיהם בחטא כי מכל יסודותיהם יהרסו ובחרב יפלו והרוכשים זהב וכסף פתאום במשפט יאבדו. (י) דעו החטאים כי תהיו לחרפה ואבדתם ביום משפט הרשע ולא יהיה גורלכם כגורל הצדיקים. (יא) והדבר יהיה בכם לעד כי חברים היתם לחטאים. (יב) מה תעשו חטאים ואנה תנוסון ביום המשפט. (יג) ידוע יהי לכם כי העליון יזכור להשמידכם ומלאכי שמים ישמחו למפלתכם. (יד) וכל דברי רשעתכם יקראו לפני הגדול הקדוש ופניכם יחפו והוא יזרה כל מעשה הנוסד ברשע.

(טו) אוי לכם חטאים כי תציקו אל הצדיקים ותשרפום באש כי ביום המצוקה הגדולה גמול מעשיכם יעשה לכם. (יו) והשמחים במצוקת הצדיקים לא יאספו אלי קבר. (יז) אוי לכם המבטלים את דברי הצדיקים כי לא תהיה לכם כל תקוה לחיים. (יח) אוי לכם עקשי לב שוקדי מזמות רע והמיעצים לרשע פחד יבוא עליכם ולא תעזרו. (יט) אוי לכם חטאים מדברי פיכם וממעשי ידכם אשר עשתה רשעתכם

בלהבת אש נושבת תשרפו. (כ) ודעו כי מן המלאכים ידרוש את מעשיכם ויעידו השמש והירח והכוכבים על חטאותיכם ועל עשותכם על הארץ משפט רשע בצדיקים. (כא) והעיד בכם כל ענן ואד וטל ומטר כי כולם ימנעו בגללכם מרדת והם את עונותיכם יפקדו. (כב) וכאשר ירדו עליכם הכפור וכל סופות שלג בקרתם ובכל מכותיהם בימים ההם לא תוכלו לעמוד בפניהם.

פרק ו

(א) ועתה אני נשבע גם לכם הכסילים כי רעות רבות תראו על הארץ יען אתם הגברים תשימו עליכם עדיים יותר מן הנשים ורקמה יותר מן הבתולות. (ב) במלכות ובגודל ובשלטון ובכסף ובזהב ובארגמן ובכבוד ובאוכל כמים ישפכו. (ג) אוי לכם מניחי יסודות תרמית ושקר והשופכים רוח ממר על הארץ כי בזה יסופו. (ד) אוי לכם מפיצי רע בין אחיכם כי ביסורים תמותו. (ה) אוי לכם עושי רשע ועוזרי חמס והורגי אחיהם במסתרים כי ה' יוריד את כבודכם והביא כאב אל לבכם. (ו) והעיר את חרון אפו והשמיד את כולכם בחרב וכל הקדושים והצדיקים יזכרו את חטאותיכם.

(ז) אוי לכם האוילים כי באולתכם תאבדו יען כי אל החכמים לא תשמעו ואת הטוב לא תבקשו. (ח) היו נכונים ליום הדין הגדול ליום מצוקה וחרפה גדולה לנפשותיכם ולכן אל תקוו לחיות כי אם תחלפו ותמותו אין לכם כפרה. (ט) אוי לעוזבי נחלת עולם ודרך אבותם ונפשותם ודבקו באלילים ותועי כי לא תהי להם מנוחה. (י) והמשתחווים לאבנים ועושים פסילי זהב וכסף ועץ וחומר בלי דעת והמשתחווים לרוחות רעות ולשדים ולכל משגה האלילים לא ימצאו כל תשועה מהם. (יא) ואשמו באוולת לבם ועיניהם תתעוורנה בפחד לבם ובמראות חלומותיהם. (יב) באלה ירשיעו ופחדו כי כל מעשיהם עשו בשקר וישתחוו לאבן לכן כהרף עין יאבדו. (יג) ועל כי אין בהם תורה וחכמה על כן יאבדו יחד עם עשרם ויחד עם כל תפארתם וכבודם. (יד) בחרפה ובהרג ובסבל גדול נפשותיהם שאול תורדנה ותושלכנה אל תנור האש ואומללים יהיו במצוקתם הגדולה

ובחשכה. (טו) ובלהבה בוערת תבאנה נפשותיהם בעת בוא המשפט הגדול לכל דורות העולם.

(יו) ועתה הראיתי לכם כי אור וחושך יום ולילה יראו את כל חטאיכם. (יז) אל תרשיעו בלבכם ואל תשקרו ואל תטו דברי יושר ואל תכחישו דברי הקדוש והגדול ואל תרוממו את אליהם. (יח) כי כל שקריכם וכל רשעתכם לא לצדקה יהיו לכם כי אם לחטאה גדולה. (יט) ואם תאמרו אתם החטאים כל חטאינו לא ידרשו ולא יכתבו דעו כי בכל זאת חטאיכם נכתבים יום יום. (כ) וגם נשבעתי לכם החטאים כי ליום שפך־דם הוכנה החטאת. (כא) אוי לכם החטאים המתים בכבוד חטאיכם בימים ההם כאשר ישלח עליכם אש נוראה אנה תנוסון ואיפה תושעו. (כב) וכאשר ישלח קולו נגדכם הלא תבהלו ותפחדו וכל המאורות יבהלו בפחד גדול וכל הארץ תבהל ותרעד ותחת. (כג) וכל המלאכים ימלאו את פקודתם וביקשו להיסתר מפני הכבוד הגדול. (כד) ובני הארץ ירעדו ויחילו ואתם החטאים תקוללו לעולם ולא יהי שלום לכם. (כה) מי יתן עיני מים ואבכה עליכם ושפכתי עליכם כענן מים למען ינוח לי מיגון לבבי.

פרק ז

(א) בימים ההם כשמעכם קול תפילת הצדיקים תבוא תפילת הצדיקים אל אדון הרוחות ולכם נכונו ימי משפט. (ב) בימים ההם היכוננו הצדיקים לשאת את תפילותיכם ולשימן לעדות לפני המלאכים. (ג) למען ישימו המלאכים את עוון החטאים לזכרון לפני העליון.

(ד) ועתה נשבעתי לכם הצדיקים בכבוד הגדול והמפואר והגיבור ובעוז מלכותו וגדלו נשבעתי לכם. (ה) כי ידעתי רזים וקראתי את החקוק על לוחות השמים וראיתי את הספרים הקדושים הרשומים לנפשות המתים בצדק. (ו) ומצאתי את הכתוב בהם על הצדיקים כי כל טוב ושמחה ותפארת נכוננו להם. (ז) וכי רב טובה תנתן להם חלף עמלם ורב חלקם מחלק החיים ונפשותיהם לא תאבדנה וזכרונם לא יסוף מלפני העליון לכל דורות העולם. (ח) ואתם הצדיקים אל תיראו מפני

החטאים כי ישוב אדני הרוחות ונתנם בידכם ועשיתם בהם משפט כחפצכם. (ט)
קוו צדיקים כי פתאום יאבדו החטאים מפניכם ולכם יהי השלטון עליהם. (י) וביום
מצוקת החטאים ירומו בניכם ועלו כנשרים וגבהו מדיות קנכם וימים רבים וטובים
יבואו לצדיקים. (יא) אשרי כל הצדיקים ההולכים בדרך צדקה ואין בהם חטא
כחוטאים.

(יב) ועתה אקרא לנפשות הטובים אשר מדור האור אשר נולדו בחושך ואשר
בבשרם לא קיבלו את הכבוד כראוי לאמונתם. (יג) אתם אשר עשיתם טוב חכו
לימים ההם אשר יסופו עושי רשע ויסוף כח הרשעים וחכו עד אשר יחלוף החטא.
(יד) כי שמות החטאים ימחו מספר החיים ומספרי הקדושים וזרעם יכחד לעולם.
(טו) ונפשותיהם תומתנה ובאש תשרפנה והילילו במקום מדבר שממה אין שם
ארץ. (יו) ואתן נפשות הצדיקים אל תיראנה וקוו אל היום אשר בו תמותו בצדק.
(יז) ואל תעצבו אם נפשכם לשאול ירדה ביגון ואם בחייכם בשרכם לא ראה
בטובה כראוי לטובכם. (יח) וחיכיתם ליום משפט החטאים וליום קללה ותוכחה.
(יט) ולנפשות הענוים אשר עינו את בשרם ואשר ניתנו לחרפה ביד אנשים רשעים
שכרם נכון מאת האלהים. (כ) ולאשר אהבו את האלהים ולא אהבו זהב כסף או
כל דבר טוב אשר בעולם. (כא) ואשר מעולם לא התאוו למאכלי הארץ כי חשבו
את נפשם לרוח עובר וישמרו זאת. (כב) וה' הרבה לנסותם למען יברכו את שמו
ונפשותיהם נמצאו טהורות. (כג) וכל ברכותיהם הנכונות כתובות בספרים והוא
יעד להם את שכרם כי נמצאו אוהבים לאל מנפשותיהם. (כד) אף אם נרמסו ברגלי
אנשים רעים וישמעו מפיהם כלימות ובזו ויהיו לחרפה.

פרק ח

(א) ואתם הצדיקים והטובים אשר בחיים אל תאמרו לאמר בחיי מצוקתנו רב
עמלנו וכל צער ראינו ורעה רבה מצאתנו ואכלתנו. (ב) ומעטים היינו ותקצר רוחנו
בעמלנו ולא מצאנו עוזר לנו במאמר ובמעשה. (ג) ובדבר עוננו נכחדנו ולא ראינו
חיים מיום ליום. (ד) קיינו להיות הראש ונהי הזנב רבות עמלנו ולא היה לנו שכר
בעמלנו. (ה) ונהי מאכל לחטאים ולחומסים והם הכבידו את עולם עלינו. (ו)

ושונאינו ומכיננו משלו בנו ולפני שונאינו כפפנו את ערפנו והם לא ריחמו עלינו.
(ז) ביקשנו להמלט מאיתם ולנוח ולא מצאנו מקום להמלט ולהוושע מהם. (ח)
ובריבנו עמם ובמצוקתנו צעקנו אל המושלים ושווענו נגד הבולעים אותנו והם לא
ראו צעקתנו ולא שמעו קולנו. (ט) והם עזרו לחומסים ולבולעים אותנו ואשר
המעיתונו והם את חמסם הסתירו ולא הסירו מעלינו את עול הבולעים אותנו. (י)
ויזרנו וימיתנו ויסתירו את רצחם ולא זכרו כי הרימו את ידיהם נגדנו.

(יא) אתם הסובלים אל תיראו כי רפואה תהי לכם ואור בהיר יאיר לכם ושמע
מנוחה תשמעו מן השמים. (יב) קוו כי לפניכם היתם עצובים בצרה ובעוני ועתה
תיראו ותזהירו כמאורות השמים ושערי שמים יפתחו לכם. (יג) נשבעתי לכם
הצדיקים כי המלאכים יזכירכם לטובה בשמים ושמותיכם יכתבו בראשונה לפני
הכבוד הגדול. (יד) ויביא את אוהבי שם קדשו אל אור זורח ויושיבם איש איש על
כסא כבודו ויזהירו לעולם. (טו) כי צדק משפט האלהים ולנאמנים הוא יתן אומן
במושב צדיקים ויראו את אשר נולדו בחושך מושלכים אל החושך. (יו) והצדיקים
יזהירו והחטאים יראו בזהרם ויאנחו וגם הם ילכו אל אשר נכתבו להם שם ימים
ועתים.

(יז) אל תיראו צדיקים בראותכם את החטאים עושים חיל ומצליחים בדרכיהם.
(יח) אל תתחברו אליהם כי אם תרחקו מחמסם ולכו בדרכי יושר בחייכם וקוו ואל
תעזבו את תקוותכם. (יט) כי שמחה גדולה תהיה לכם כמלאכי שמים ואני ובני
נתחבר אתכם לעולם ושלוש יהי לכם שמחו בני היושר. (כ) מה עליכם לעשות
עליכם לא להחבא ביום הדין הגדול פן תמצאו כחטאים ומשפט עולם ירחק מכם
לכל דורות העולם. (כא) ובזעקכם זעקה משפט יופיע לכם כי כל מצוקתכם תבוא
על המושלים ועל כל אשר עזרו לחומסיכם. (כב) ולבחירים תהי אורה ושמחה
ושלוש והם ירשו ארץ ואז תנתן להם חכמה והם יחיו כולם ולא יחטאו עוד לא
בזדון ולא בשגגה. (כג) כי הם החכמים ענוים יהיו ולא ישובו לפשוע ולא יאשמו
כל ימי חייהם ולא ימותו במגפת קצף. (כד) וארכו ימיהם ומספר ימיהם ימלאו
בשלוש ושנות שמחתם תרבינה באושר עולם כל ימי חייהם.

(א) ובימים ההם יתעוררו העמים ומשפחות הלאומים יקומו ביום הכליון. (ב) ובימים ההם יהרגו אבות ובניהם במקום אחד ואחים יפלו יחד עד אשר ישטפו נחלים מדמם. (ג) ויצאו השדודים וטרפו את ילדיהם ועזבום ואת עולליהם יעזבו בעודם יונקים ולא ישובו אליהם. (ד) ועל אהוביהם לא ירחמו וילדיהם יאבדו על ידם כי איש לא ימנע את ידו מהמית את בניו ואת בניו והחוטא לא ימנע את ידו מאחיו הנכבד. (ה) מעלות השמש ועד בואו ימיתו איש את אחיו והסוס עד צואר יחצה בדמי החטאים והעגלה עד גבהה תטבע. (ו) בימים ההם ירדו המלאכים אל מקומות הסתר ואספו יחד למקום אחד את מורידי החטא. (ז) בימים ההם ישובו המלאכים אל המזרח אל בני הפרתים והמדיים והרגיזו את המלכים. (ח) ורוח חרדה תבוא עליהם והזדעזעו מכסאותם והתפרצו כאריות מתוך מרבצם וכזאבים רעבים בתוך עדריהם. (ט) ועלו ודרכו על ארץ בחיריו וארץ בחיריו תהיה לפניו כמסלול ודרך ועיר צדיקיו תהיה מכשול לסוסייהם. (י) ועשו מלחמה ביניהם וימינם תחזק על נפשותיהם. (יא) ואיש לא ידע את אחיו ולא בן את אביו ואת אמו עד אשר לא יהיה מספר לפגרי חלליהם ומשפטם לא יהיה לשווא. (יב) בימים ההם תפתח שאול פיה והם ירדו לתוכה ובלעה שאול את החוטאים לעיני הבחירים ולהשמדם יבוא הקץ.

(יג) והעליון יקום ביום הדין לעשות דין גדול בחטאים. (יד) ועל כל הצדיקים והקדושים יפקיד שומרים מתוך מלאכי הקודש לשמרם כבת עינו עד שומו קץ לכל רשע וחטא. (טו) ואם גם ישנו הצדיקים שנה כבירה לא יפחדו. (טז) והחכמים ילמדו את האמת ובני הארץ יראו את החכמים בבטחונם והבינו את דברי הספר הזה והכירו כי עשרם לא יוכל להצילם במהפכת חטאותיהם. (יז) ובימים ההם תפילת הצדיקים ודם הצדיקים מן הארץ לפני אדון הרוחות. (יח) בימים ההם הקדושים היושבים בשמים ממעל יתאחדו בקול אחד. (יט) והתחננו והתפללו ושיבחו והודו וברכו את שם אדון הרוחות על דם הצדיקים אשר נשפך. (כ) ותפילת הצדיקים לא תהיה לריק לפני אדון הרוחות ומשפטם יעשה כי לא לעולם יסבלו. (כא) ובימים ההם תשיב גם הארץ את פקדונה ושאול תשיב גם היא את

אשר קיבלה. (כה) ואבדון ישיב את חובו ובחר את הצדיקים ואת הקדושים מתוכם כי קרוב היום בו יושעו.

(כו) בימים ההם אשרי כל לוקחי דברי חכמה ומבינים בה ושומרים דרכי עליון והולכים בדרך צדק ואינם מרשיעים עם הרשעים כי הם יושעו. (כז) אומר אני לכם הצדיקים אל תלכו בדרכי רשע ובדרכי מוות ואל תקרבו אליהם פן תאבדו. (כח) ובקשתם ובחרתם לכם צדק וחיים והלכתם בדרכי שלום וחיייתם והייתם מאושרים. (כט) ושמרתם את דברי במחשבות לבבכם ואל ימחו מעל לבבכם. (ל) ומחר אני הולך למרומי השמים לנחלת עולמי נצח ולכן צויתכם בני כי תעשו את הטוב לפני ה'.

חזונות חנוך למתושלח

פרק א

(א) ואחר ימים נשא מתושלח בני אשה לבנו למך. (ב) ותהר לו ותלד בן אשר בשרו היה לבן כשלג ופיו אדום כפרח שושן ושער ראשו וקווצתיו כצמר צחר ועיניו יפות. (ג) ובפקחו את עיניו האירו כשמש וכל הבית האיר מאד. (ד) ויקום ביד המילדת ויפתח את פיו ויברך את אדון הצדק. (ה) ולמך אביו ירא מפניו וינס ויבא אל מתושלח אביו ויאמר אליו בן מוזר נולד לי משונה ואיננו כאדם. (ו) הוא דומה לבני אלהים בשמים ודמותו משונה ועיניו כקרני השמש ופניו מאירים. (ז) אולי איננו ממני כי אם מן המלאכים ואירא פן יהיה אות בימיו על הארץ. (ח) ועתה אבקש ממך אבי ואתחנן לפניך כי תלך אל חנוך אבינו וידעת ממנו את האמת כי עם המלאכים שבתו.

(ט) וישמע מתושלח את דברי בנו ויבוא אלי אל קצות הארץ ואבוא אליו ואומר אליו הנני בני כי באת אלי. (י) ויען ויאמר בשאלה גדולה באתי אליך ומפני מראה קשה קרבתי ועתה אבי שמעני. (יא) ללמך בני נולד בן אשר אין דומה לו וברייטו איננה כברייט איש. (יב) מראהו לבן משלג ופיו אדום מפרח שושן ושער ראשו

לבן מצמר צחר ועיניו כקרני השמש וכאשר פקח את עיניו האיר כל הבית. (יג)
ויקום בידי המילדת ויפתח את פיו ויברך את אדון השמים. (יד) ולמך אביו פחד
וינוס אלי כי לא יאמין כי ממנו הוא כי בדמות מלאכי שמים הוא. (טו) ועתה באתי
אליך למען תודיעני את האמת.

(יו) ואען ואומר אליו האלהים עושה חדשה על הארץ ואני כבר ראיתי זאת
במראה. (יז) וידעת כי בימי ירד אבי עברו מלאכים ממלאכי השמים את דבר אל
עליון. (יח) ויחטאו ויעברו חוק וידבקו בנשים ויחטאו עמהן וישאו מהן ויולידו
מהן בנים גיבורים לא ברוח כי אם בבשר. (יט) ומשפט גדול יהיה על הארץ וכליון
גדול יבוא עליהם והיה מבול גדול שנה אחת והארץ תטהר מכל טומאה. (כ) והבן
הזה הנולד לכם ישאר על הארץ ושלושת בניו ימלטו איתו כאשר יגוע כל האדם
אשר על הארץ. (כא) ועתה הודע ללמך בנך כי הנולד הוא בנו באמת וקראת שמו
נח. (כב) והוא ובניו ימלטו מן הכליון אשר יבוא על הארץ בשל כל החטא וכל
החמס אשר יעשה על הארץ בימיו. (כג) וגם אחרי כן ירב החמס על הארץ מאשר
נעשה בראשונה. (כד) כי ידעתי את מסתרי הקדושים כי האדון הראני והודיעני.
(כה) ואקרא אותם בלוחות השמים וארא כי כתוב עליהם אשר מדור לדור יחטאו
עד אשר יקום דור צדק והרשעה תכלה והחטא יעבור מן הארץ וכל טוב יבוא עליה.
(כו) ועתה שמע מתושלח בני שני מראות נוראים ראיתי לפני נשאי לאשה את
אמך. (כז) והאחד לא ידמה לשני ועליהם התפללתי אל אדני ואראך את כל המראות
אשר ראיתי ואספרם לפניך.

פרק ב

(א) שוכב הייתי בבית מהללאל אבי הזקן וארא במראה והנה התמוטטו השמים
ויבקעו ויפלו לארץ. (ב) וכאשר נפלו לארץ וארא והנה הארץ נבלעה בתהום
גדולה. (ג) והרים נתלו על הרים וגבעות על גבעות טבעו ועצים גבוהים נעקרו
משרשיהם ויפלו ויטבעו בתוך התהום. (ד) והדבור בא אז לפי ואשא קולי ואקרא
ואומר גוועה הארץ. (ה) ומהללאל אבי הזקן העירני כי שכבתי אצלו ויאמר אלי
למה תצעק ככה בני ולמה תיילל ואגיד לו את כל המראה אשר ראיתי. (ו) ויאמר

אלי מראה קשה ראית בחלומך בני. (ז) כל חטאת הארץ בתהום תטבע וכל זה יבוא מן השמים על הארץ וחורבן גדול תחרב הארץ. (ז) ועתה בני יען כי אמונה בך קומה והתחננת לאדון הכבוד למען ישאיר שארית על הארץ ולבל יחריב את כל הארץ.

(ח) אחרי זה קמתי ובצאתי וארא את השמים ואת השמש יוצא במזרח ואת הירח יורד במערב וכוכבים אחדים ואת הארץ כולה וכל דבר כאשר הכינהו מבראשית. (ט) ואברך את אדון המשפט וארוממנהו אשר הוציא את השמש מחלונות המזרח ויעל ויזרח על פני השמים וינשא וילך בדרך אשר הראהו. (י) ואשא את ידי בצדק ואברך את הקדוש והגדול ואשיח ברוח פי ובלשון בשר אשר עשה אלהים לבני האדם למען ישיחו בהם. (יא) ואתפלל ואתחנן ואשאל 'ברוך אתה ה' המלך הגדול והגבור אדון כל בריאת השמים ואדני כל הארץ. (יב) וממשלתך ומלכותך וגדלך יעמדו לעולם ולעולמי עולמים ושלטונך לכל דורי הדורות. (יג) וכל השמים כסאך לעולם וכל הארץ הדום רגליך לעולם ולעולמי עולמים כי אתה עשית כל ואתה תמשול בכל. (יד) וכל דבר לא יפלא ממך חכמה לא תעבור ממכון כסאך ולא תחלוף מפניך ואתה תדע ותראה ותשמע הכל ואין כל דבר נסתר ממך כי בידך הכל. (טו) ועתה מלאכי שמייך הרשיעו ועל בשר אדם יהיה אפך עד יום הדין הגדול. (יו) ועתה אלהים אדני ומלך גדול אתחנן ואשאל ממך לקבל תפילתי. (יז) להשאיר לי שארית עלי ארץ לבלתי השחית בשר אדם ולעשות הארץ שממה להיות חרבן עולם. (יח) ועתה אדני מחה מעל הארץ את הבשר אשר עורר את אפך ואת בשר הצדק והיושר תקים לנטוע זרע עולם. (יט) ואל תסתר פניך מתפילת עבדך אדני". (כ) ואכתוב את תפילתי לדורות עולם ואראך הכל מתושלח בני.

פרק ג

(א) וישא חנוך את קולו ויאמר אל מתושלח בנו. (ב) אליך בני אדבר דברי הטה אזנך לשמע המראה השני לפני נשאי את עדנה אמך. (ב) וארא בחלומי והנה בן בקר יוצא מן הארץ ובן הבקר היה לבן. (ג) ואחריו יצאה פרה ואיתה יצאו עגלה ושני בני בקר אחד מהם שחור והשני אדום. (ד) ויגח בן הבקר השחור את האדום

וירדפהו על הארץ ומאז לא יכלתי לראות עוד את בן הבקר האדום. (ה) ובן הבקר השחור גדל ועגלת הבקר הלכה אתו וארא פרים רבים יצאו ממנו אשר דמו אליו והלכו אחריו. (ו) והפרה הראשונה יצאה מאת פני בן הבקר הראשון לבקש את בן הבקר האדום ולא מצאתו ותקונן קינה גדולה עליו ותחפשהו. (ז) וארא עד אשר בא אליה בן הבקר הראשון וינחמה ולמן העת ההיא לא געתה עוד. (ח) ואחרי כן ילדה בן בקר לבן אחר ואחריו ילדה בני בקר ופרות שחורים. (ט) וארא בשנתי את בן הבקר הלבן ההוא והנה גדל גם הוא ויהי לבן בקר גדול ולבן וממנו יצאו בני בקר לבנים לרוב וידמו לו. (י) והם החלו להוליד בני בקר לבנים רבים אשר דמו האחד לשני.

(יא) וארא עוד כאשר ישנתי וארא את השמים ממעל והנה כוכב נפל מן השמים ויקום ויאכל וירעה בין הפרים ההם. (יב) ואחרי כן ראיתי את הפרים הגדולים והשחורים. (יג) והנה החליפו כולם את רפתיהם ומרעיהם ואת בני בקרם ויחלו לתנות האחד עם השני. (יד) ועוד ראיתי במראה ואביט אל השמים והנה כוכבים רבים יורדים ונופלים מן השמים אל הכוכב הראשון ההוא. (טו) ויהיו לבני בקר בין בני הבקר השחור ההוא וירעו עמהם. (יו) ואביט אל הכוכבים וארא והנה כולם מוציאים ערוותיהם כסוסים ויחלו לעלות על הפרות. (יז) ותעוברנה כולן ותלדנה פילים גמלים וחמורים וכל הפרים יראו וחרדו מפניהם כי החלו לנשכם בשיניהם ולנגחם בקרניהם ויחלו לבלוע את הפרים ההם. (יח) והנה כל בני הארץ החלו לרעוד ולפחד ולברוח מפניהם. (יט) ועוד ראיתי בהחילם לנגח זה את זה ולבלוע זה את זה והארץ החלה לזעוק.

פרק ד

(א) ואשא עיני שנית אל השמים וארא במראה והנה ירדו מן השמים דמויות אנשים לבנים. (ב) אחד יצא מן המקום ההוא ושלושה עמדו והשלושה אשר יצאו באחרונה אחזוני בידי. (ג) וישאוני מעם משפחות הארץ ויעלוני אל מקום גבוה ויראוני מגדל נישא מעל לארץ וכל הגבעות היו שפלות ממנו. (ד) ויאמרו אלי שבה פה עד אשר

תראה את כל אשר יבוא על כל הפילים והגמלים והחמורים ועל הכוכבים ועל
הפרים.

(ה) וארא את האחד מן הארבעה ההם אשר יצא בראשונה ויאחז את הכוכב
הראשון שהוא אשר נפל מן השמים. (ו) ויאסור את רגליו ואת ידיו וישליכוהו אל
התהום והתהום צרה היא ועמוקה ונוראה וחשוכה. (ז) ואחד מן הארבעה שלף
חרב ויתנה אל הפילים והגמלים והחמורים ויחלו להכות זה את זה וכל הארץ רעדה
בגללם. (ח) עוד אני רואה במראה והנה אחד מן הארבעה אשר יצאו השליך עליהם
אבנים מן השמים ויאסוף ויקח את כל הכוכבים הגדולים אשר ערוותיהם כערוות
סוסים. (ט) ויאסור את כולם בידיהם וברגליהם וישליכם אל תהום הארץ. (י)
ואחד מן הארבעה הלך אל הפר הלבן וידע לו סוד מבלי שיחרד הוא נולד פר ויהי
לאדם. (יא) ויבן לו תיבה גדולה וישב בתוכה ושלושה פרים ישבו איתו בתיבה
והיא מכסה עליהם.

(יב) ואשא את עיני וארא גג גבוה ועליו שבע ארובות והארובות מזילות מים רבים
אל תוך קדרה אחת. (יג) וארא עוד והנה מעינות נפתחו בארץ על פני החצר
הגדולה ההיא. (יד) והמים החלו לגבור ולהתנשא על הארץ וארא את הקדרה עד
אשר כל פניה כוסו מים. (טו) והמים והחשכה והאד גברו עליה וארא כיצד יגבהו
המים מעל גובה הקדרה ויזרמו מעל שולי הקדרה ויקומו על הארץ. (יו) וכל הבקר
בקדרה נאספו יחדיו עד אשר ראיתי בטבעם ויבלעו ויאבדו במים. (יז) וכל הפרים
והפילים והגמלים והחמורים צללו עד הקרקע עם כל החי עד אשר לא יכלתי עוד
לראותם. (יח) והם לא יכלו להמלט ויאבדו ויצללו בתהומות והתיבה שטה על פני
המים. (יט) וארא עוד במראה עד אשר ארובות המים הורחקו מעל הגג הגבוה
ומעינות הארץ נסכרו ופיות אחרות נפתחו. (כ) ויחלו המים לרדת אל תוכן עד
אשר נגלתה הארץ והתיבה נחה על הארץ והחושיך חלף והופיע האור.

(א) והפר הלבן אשר היה לאדם יצא מן התיבה ושלושת הפרים איתו. (ב) אחד משלושת הפרים היה לבן ואחד מהם היה אדום כדם ואחד שחור והפר הלבן נפרד מאיתם. (ג) ויחלו להוליד את חיית השדה ואת העופות ויהיו כולם מהפרים ההם למשפחותיהם. (ד) אריות ונמרים וזאבים וכלבים וצבועים ותנים וחזירי יער ושועלים ושפנים וחזירים. (ה) ונצים ואיות ודיות ונשרים ועורבים ויחלו לנשוך איש את רעהו ובתוכם נולד פר לבן. (ו) והפר הלבן ההוא אשר נולד בתוכם הוליד פרא ופר לבן איתו ויפרה וירבה הפרא חמור הבר במאד. (ז) והפר הלבן אשר נולד מהפר ההוא הוליד חזיר יער שחור ושה לבן. (ח) וחזיר היער ההוא הוליד חזירים רבים והשה ההוא הוליד שנים עשר צאן. (ט) וכאשר גדלו שנים עשר הצאן ההם ויתנו את האחד מהם לחמורים והחמורים נתנו גם הם את השה ההוא לזאבים והשה גדל בין הזאבים. (י) ואדני הצאן הביא את עשתי עשרה הצאן להיות עם השה האחד לרעות איתו בין הזאבים. (יא) וירבו ויהיו לעדרי צאן רבים ויחלו הזאבים לירוא מפניהם וילחצום עד אשר איבדו את בניהם וישליכו את עולליהם אל נהר מים רבים. (יב) והצאן החלו לזעוק על אודות עולליהם ולשווע אל אדוניהם. (יג) ושה אחד ניצל מן הזאבים ויברח וימלט אל חמורי הבר. (יד) וארא את הצאן בבכותם ובזעקם ובבקשם את אדניהם בכל כוחם עד אשר ירד אדני הצאן לקולם מזבול מרום ויבא אליהם וירעם. (טו) ויקרא אל השה אשר נמלט מן הזאבים וידבר אליו אשר יעיד בזאבים לבלתי נגוע בצאן. (יו) והשה הלך אל הזאבים כדבר האדון ושה אחר פגשהו וילך איתו. (יז) ושניהם הלכו ויבואו יחד אל אספת הזאבים וידברו אליהם ויעידו בהם לבל יגעו עוד בצאן. (יח) וארא אז את הזאבים בלחצם מאד את הצאן בכל כוחם והצאן זעקו. (יט) ויבוא אדוניהם אל הצאן ויחל להכות בזאבים ההם והזאבים החלו לילל והצאן החרישו ויחדלו לזעוק מאז. (כ) וארא את הצאן עד אשר יצאו מן הזאבים. (כא) ועיני הזאבים חשכו ויצאו הזאבים ההם לרדוף אחרי הצאן בכל חילם. (כב) ואדני הצאן הלך אתם לנחותם וכל צאנו הלכו אחריו ופניו היו מאירים ונכבדים ונוראים למראה. (כג) ויחלו הזאבים לרדוף אחרי הצאן עד אשר הגיעו אל ים מים. (כד) וים המים נבקע והמים עמדו מזה ומזה לפניהם. (כה) ואדונם הוליכם ויתיבב ביניהם ובין הזאבים

ולא ראו עוד הזאבים את הצאן ההולכים בתוך ים המים. (כו) וירדפו הזאבים אחרי הכבשים וירוצו אחריהם אל תוך ים המים ובראותם את אדני הצאן וישבו ויברחו מפניו. (כז) וים המים התאסף ויהי עד מהרה כמבריאתו והמים שטפו ויגבהו עד כסותם את הזאבים. (כח) וארא עד אשר אבדו כל הזאבים אשר רדפו אחרי הצאן ויטבעו.

פרק ו

(א) והצאן עברו בתוך המים ביבשה ויצאו אל המדבר אשר אין שם לא מים ולא דשא ויחלו לפקוח עיניהם ויראו. (ב) וארא את אדני הצאן ברעותו אותם ובתתו להם מים ודשא ואת השה בלכתו ובנחותו אותם. (ג) והשה עלה על ראש הסלע הגבוה ואדני הצאן שלחו אליהם. (ד) ואחרי כן ראיתי את אדני הצאן עומד לפניו ומראהו גדול ונורא ונשגב וכל הצאן ראוהו ויראו ורעדו מפניו. (ה) ויצעקו אל השה אשר היה אתם לא נוכל לעמד לפני אדנינו להביט אליו והשה אשר נחם עלה אל ראש הסלע. (ו) ועיני הצאן החלו להתעוור ולסור מן הדרך אשר הראה להם והשה לא ידע זאת. (ז) ויקצוף אדני הצאן עליהם קצף גדול וידע זאת לשה ההוא וירד מראש הסלע. (ח) ויבוא אל הצאן וימצא את רובם עיניהם עוורות והם סוררים. (ט) ובראותם אותו ויראו וירעדו מפניו ויחפצו לשוב אל מכלאותיהם. (י) והשה לקח עוד שיות אחרים אתו ויבוא אל הצאן אשר סררו ויחל להמיתם. (יא) והצאן הנותרים אשר סררו יראו מפניו וישב את הצאן אל מכלאותיהם.

(יב) וארא במראה הזה עד אשר היה השה לאיש ויבן בית לאדני הצאן ויבא את כל הצאן אל הבית ההוא. (יג) וארא עד אשר שכב השה אשר פגש את השה אשר נָחַם וארא עד אשר כל גדולי הצאן גוועו והקטנים עמדו במקומם. (יד) ויבואו אל מרעה ויקרבו אל נחל מים ואז השה מנהלם אשר היה לאדם נפרד מאתם וישכב. (טו) וכל הצאן בקשוהו ויצעקו על אודותיו צעקה גדולה וארא עד אשר חדלו מצעוק על אודות השה.

פרק ז

(א) ותקומנה שיות אחרות למנהלים תחת המנהלים אשר שכבו ויעזבו ותנחנה אותן ויעברו את נחל המים. (ב) וארא עד אשר באו הצאן אל מקום טוב אל ארץ נחמדה ונכבדה וארא עד אשר הצאן שבעו והבית ההוא בתוכם בארץ החמדה. (ג) ופעמים נפקחו עיניהם ופעמים עוורו עיניהם עד אשר קם שה אחד וינהלם וישיבם כולם ועיניהם נפקחו. (ד) והכלבים והשועלים וחזירי היער החלו לבלוע את הצאן עד אשר הקים אדני הצאן שה אחר ואיל אחד מקרבם אשר ינהלם. (ה) והאיל החל לנגוף מזה ומזה את הכלבים את השועלים ואת חזירי היער ההם. (ו) והשה ההוא אשר נפקחו עיניו ראה את האיל אשר היה בקרב הצאן. (ז) ויעזוב האיל את כבודו ויחל לנגוף את הצאן וירמוס אותם וילך בלא דרך. (ח) וישלח אדני הצאן את השה אל שה אחר ויקימהו להיות לאיל ולנהל את הצאן תחת האיל אשר עזב את כבודו. (ט) וילך אליו וידבר אליו לבדו ויקימהו לאיל ויעשהו לנגיד ולמנהל הצאן. (י) ובכל אלה הכלבים לחצו את הצאן והאיל הראשון רדף אחרי האיל השני. (יא) ויקום האיל השני ויברח מפניו וארא עד אשר הפילו הכלבים את האיל הראשון.

(יב) והאיל השני קם וינהל את הצאן והצאן גדלו ורבו וכל הכלבים והשועלים וחזירי היער יראו ויברחו מפניו. (יג) והאיל נגף את החיות הרעות ויהרגם ולחיות הרעות לא היה עוד כח בין הצאן ולא חמסו עוד מהן דבר. (יד) והאיל הוליד כבשים רבים וישכב ושה קטן היה תחתיו לאיל ויהי לנגיד ויהי מנהל את הצאן. (טו) ויבנה למען הצאן מגדל גבוה וגדול לאדני הצאן והבית היה שפל והמגדל היה רם וגבוה. (יו) ואדני הצאן שכן במגדל ושולחן מלא הקריבו לפניו.

פרק ח

(א) ועוד ראיתי את הצאן תועים שנית והולכים בדרכים רעות ויעזבו את ביתם ההוא. (ב) ואדני הצאן קרא לאחדים מקרב הצאן וישלחם אל הצאן והצאן החלו להרוג בהם. (ג) ושה אחד מהם ניצל ולא נהרג ויברח ויצעק על הצאן ויבקשו להמיתו אך אדני הצאן הצילהו מיד הצאן ויעלהו ויושיבהו אצלו. (ד) וישלח עוד

שיות רבים אל הצאן מקרבם להעיד בהם ולקונן עליהם. (ה) ואחרי כן ראיתי בעזבם את בית אדני הצאן ואת מגדלו ויסורו כולם מדרכיו ועיניהם עוורו. (ו) וארא את אדני הצאן בשלחו בעדריהם הרג רב עד אשר זעקו הצאן על ההרג ההוא וישובו אליו. (ז) ויתנם ביד האריות והנמרים והזאבים והצבועים והשועלים ובידי כל החיות הרעות והן החלו לטרוף את הצאן. (ח) וארא והנה הצאן עזבו את ביתם ואת מגדלם וימסרו כולם בידי האריות ובידי כל החיות הרעות לטרוף ולבלוע אותם. (ט) ואני החילתי לזעוק בכל כוחי ולקרוא אל אדני הצאן ולהראות לו על הצאן הנבלעים על ידי כל החיות הרעות. (י) והוא החשה גם אם ראה כי הם נבלעים ונאכלים ונחמסים. (יא) ויעזבם להיות נבלעים בידי כל החיות.

(יב) ויקרא לשבעים רועים ויתן להם את הצאן לרעות אותם. (יג) וידבר אל הרועים ואל נעריהם ויאמר מעתה ירעה כל איש מכם בעתו את הצאן וכל אשר אצוכם תעשו. (יד) ואני אמסור לכם אותם במספר והגדתי לכם את מי מהם תאבדו ואבדתם אותם וימסור להם את הצאן. (טו) ויקרא אל איש אחר ויאמר אליו התבונן אל כל אשר יעשו הרועים לצאן כי יאבדו מהם יותר מאשר צויתים. (יו) וכל כליון אשר יעשה ביד הרועים וכל יתרה וכתבת בספר כמה יאבדו במצוותי וכמה בשרירותם. (יז) וכתבת על כל רועה ורועה כל אבדה אשר יעשו וקראת לפני כמה נתנו לאבד ומי אשר יאבדו למען יהיה לי לעד נגדם. (יח) וידעתי כל מעשה הרועים ומדותי וראיתי את אשר יעשו אם ישמעו למצוותי אשר צויתים אם לא אך הם אל ידעו זאת. (יט) ואל תודיעם ואל תזהירם כי אם תכתוב כל אבדות הרועים איש איש בעתו והבאת הכל לפני.

פרק ט

(א) וארא עד אשר הרועים רעו איש עתו ויחלו להרוג ולאבד יותר מאשר צו. (ב) ויתנו את הצאן ביד האריות והנמרים והם אכלו ובלעו את רוב הצאן וחזירי היער אכלו עמדם וישרפו את המגדל ויחריבו את הבית. (ג) ואתעצב הרבה מאד על המגדל כי נחרב בית הצאן ואחרי כן לא יכלתי לראות אם באו הצאן אל הבית. (ד) והרועים והנלוים אליהם נתנו את הצאן לכל החיות הרעות לבלעם. (ה) ואיש איש

מהם בעתו במספר קיבל וכל אחד משבעים הרועים המית והשמיד יותר מחוקן ואני החילותי לבכות ולילל על אודות הצאן. (ו) וארא במראה גם את הסופר שהוא בכתבו אחת לאחת את נשמות הנשמדים בידי הרועים יום יום. (ז) ויהי עולה ומראה לאדני הצאן את אשר נרשם בספרו כל אשר עשו וכל אשר איבדו וכל אשר נתנו להשמיד כל איש מהם. (ח) והספר נקרא לפני אדני הצאן ויקח את הספר מידו ויקרא בו ויחתמהו ויניחהו למשמרת.

(ט) ואחרי כן ראיתי ברעות הרועים שתים עשרה שעה. (י) והנה שלושה מן צאן שבו ויבואו ויחלו לקומם כל אשר נפל מן הבית ההוא וחזירי היער ניסו להפריע בעדם ולא יכלו. (יא) ויחלו לבנות שנית כמקדם ויקימו את המגדל ויקראו לו המגדל הרם. (יב) וישובו לערוך שולחן לפני המגדל אך כל הלחם אשר עליו היה טמא ולא טהור. (יג) ועם כל אלה נתעוורו עיני הצאן ולא יראו וימסרו אותם בידי רועיהם להשמיד. (יד) וגם עיני רועיהם נתעוורו וירמסו את הצאן ברגליהם ויבלעום לא הצילום מידי החיות. (טו) ואדני הצאן החשה עד אשר נפוצו כל הצאן על פני השדה ויתערבו בתוך החיות והרועים. (יו) והאיש הכותב את הספר העלהו ויקראו לפני אדני הצאן ויתחנן לפניו בעדם. (יז) ויראהו בספרו את כל מעשי הרועים ויעד לפניו נגד כל הרועים וישימהו לפניו ויצא.

פרק י

(יח) וארא עד אשר שלושים ושבעה רועים רעו ככה את הצאן וכולם כילו את עתותיהם וניתנו לאחרים לרעותם בידהם כל רועה בעתו. (יט) ואחרי כן ראיתי במראה את הנשרים הדיות האיות והעורבים וכל עוף השמים באים והנשרים היו מנהלים את כל העופות. (כ) ויחלו לבלוע את הצאן ולנקר את עיניהם ולבלוע את בשרם והצאן זעקו כי נאכל בשרם על ידי העופות. (כא) ואני ראיתי ואבך בשנתי על הרועים ההמה אשר רעו את הצאן. (כב) וארא עד אשר נבלעו הצאן על ידי הכלבים והנשרים והאנפות ולא השאירו להם בשר ועור וגידים. (כג) רק עצמותיהם לבדן הותירו וגם עצמותיהם נפלו לארץ ויתמעטו הצאן. (כד) וארא עד

אשר היו עוד עשרים ושלושה רועים וישלימו כל אחד בזמנו שמונים וחמישה מועדים.

(כה) והנה טלאים נולדו לצאן הלבנים ההנה ויחלו לפקוח את עיניהם ולראות. (כו) ויקראו אל הצאן להעירם ויצעקו אליהם ואלה לא האזינו אל דבריהם כי חרשים היו מאד ועיניהם כהו מאד. (כז) וארא במראה והנה התנפלו העורבים על הטלאים ויתפשו מן הטלאים ויקרעום לקרעים ויבלעום. (כח) וארא עד אשר צמחו קרנים לטלאים ויגדעו העורבים את קרניהם. (כט) וארא עד אשר צמחה קרן גדולה לאחד מן הצאן ויהי לאיל. (ל) ויבט אליהם ויקרא אל הצאן ויראוהו ועיניהם נפקחו וכולם רצו אליו.

פרק יא

(א) עם כל אלה ראיתי עד אשר הנשרים והדיות והעורבים והאנפות היו טורפים את הצאן ויעוטו אליהם ויבלעום עד אשר נדמו הצאן. (ב) אך האיל בכה וצעק והעורבים נלחמו ויריבו איתו ויבקשו להוריד את קרנו ולא יכלו לו. (ג) וארא עוד אשר באו הרועים והנשרים והדיות והאיות ויקראו אל העורבים כי ישברו את קרן האיל ההוא. (ד) וילחמו ויריבו איתו והוא רב איתם. (ה) ויקבצו יחד כל הנשרים והאריות והעורבים והאנפות ויבואו עמדם כל חית השדה. (ו) כולם באו יחד ויעזרו זה לזה לגדוע את קרן האיל ההוא. (ז) ויקרא לעזר כי יבוא אליו וארא עד אשר בא האיש אשר כתב את שמות הרועים ויביאם לפני אדני הצאן. (ח) הוא ירד לעזרת האיל ויעזרהו וישיעהו ויראהו הכל. (ט) וארא עד אשר ניתנה חרב גדולה אל הצאן ויצאו הצאן אל כל חית השדה להמיתן וכל החיה ועוף השמים נפוצו לפניהם. (י) וארא את האיש אשר כתב את הספר במצוות האדון ויפתח את הספר. (יא) ויראהו על השמד אשר הביאו שנים עשר הרועים האחרונים וכי השמידו הרבה יתר מן הראשונים וישם אותו לפני אדני הצאן. (יב) וארא עד אשר בא אדני הצאן אליהם בחרי אף וכל אשר ראוהו נפוצו וכולם נפלו מלפניו. (יג) ויקח בידו מטה זעמו ויך את הארץ והארץ נבקעה. (יד) וכל החיות וכל עופות השמים נפלו מתוך הצאן ויבלעו בארץ ותכס עליהם הארץ.

(טו) וארא עד אשר הוקם כסא בארץ החמדה ואדני הצאן ישב עליו. (יו) והאיש אשר כתב את הספרים לקח את כל הספרים החתומים ויפתח אותם לפני אדני הצאן. (יז) ויקרא האדון אל האנשים ההם אל ארבעת המלאכים הלבנים הראשונים. (יח) ויצו עליהם להביא לפניו למן הכוכב הראשון אשר הלך בראש הכוכבים אשר ערוותיהם היו כערוות סוסים ויביאו את כולם לפניו. (יט) וידבר אל האיש אשר כתב לפניו ויאמר אליו קח את שבעים הרועים אשר מסרתי בידם את הצאן והם לקחו אותם וימיתו מהם יותר מאשר צויתם. (כ) וארא והנה כולם אסורים והם עומדים לפניו. (כא) ומשפט היה בראשונה על הכוכבים וימצאו חייבים וילכו אל מקום הגזרה ויושלכו אל תוך עמק מלא אש ולהבה ועמודי אש. (כב) ושבעים הרועים נשפטו וימצאו חייבים ויושלכו גם הם אל תוך מעמקי האש ההיא. (כג) וארא בעת ההיא והנה נפתח עמק אחד כזה בתוך הארץ והעמק היה מדרום לבית ההוא והוא מלא אש. (כד) ויביאו את הצאן העיוורים ההם וישפטו כולם וימצאו חייבים ויושלכו אל תוך עמק האש. (כה) והוא וארא את הצאן ההם והם בוערים ועצמותיהם בוערות.

פרק יב

(א) ואקום לראות עד אשר כיסו את הבית הישן ההוא ואת כל העמודים ואת כל קורות הבית וצעצועיו. (ב) וישאום וישליכום אל מקום אחד בדרום הארץ ויכסום. (ג) וארא עד אשר הביא אדני הצאן בית חדש גדול וגבוה מן הראשון ויקימהו במקום הראשון אשר היה. (ד) כל עמודיו היו חדשים וצעצועיו היו חדשים וגדולים מן הראשון הישן אשר נישא משם. (ה) וארא כי כל הצאן אשר נשארו היו בתוכו. (ו) וכל החיות אשר על הארץ וכל העופות אשר ברקיע השמים נופלים ומשתחווים לצאן ומתחננים אליהם ונשמעים להם לכל דבר.

(ז) ואחרי כן אחזוני בידי שלושת לבושי הלבן שהביאוני מעלה בראשונה ויד האיל אחזה בי גם כן. (ח) ויקחוני ויעמידוני בתוך הצאן ההם לפני היות המשפט. (ט) והצאן כולם היו לבנים וצמרם גדול וצה ועיני כולם נפקחו. (י) ויראו את הטוב

ולא היה בתוכם איש אשר לא ראה. (יא) וארא כי הבית היה גדול ורחב ומלא מאד וכל הצאן נקראו אל הבית ולא הכיל אותם. (יב) וכל האובדים והפזורים וכל חיות השדה וכל עוף השמים נאספו בבית ההוא. (יג) ואדני הצאן שמח שמחה גדולה כי היטיבו מעשיהן ותשבנה אל ביתו. (יד) וארא עד אשר הניחו את החרב אשר ניתנה לצאן וישיבוה אל הבית ותחתם לפני האדון. (טו) וארא והנה נולד פר אחד לבן וקרניו גדולות וכל חיית השדה וכל עוף השמים יראו מפניו ויתחננו אליו בכל עת. (יז) וארא עד אשר שוננו כל משפחותיהם וכולם היו לפרים לבנים ואדון הצאן שמח על כל הפרים.

פרק יג

(א) זה המראה אשר ראיתי בשנתי ואקץ ואברך את אדון הצדק ואתן לו שבת. (ב) ובראותי נזלו דמעותי על המראה אשר ראיתי כי הכל יבוא ויקום וכל מעשי האדם לפרטיהם הראתי. (ג) אחר בכיתי בכי גדול ודמעותי לא חדלו עד אשר לא יכלתי נשוא עוד. (ד) בלילה ההוא זכרתי את החלום הראשון עליו בכיתי ואתאבל על ראותי את המראה ההוא. (ה) ואנכי חנוך לבדי ראיתי את מראה הקץ וכל איש לא יראה כאשר ראיתי אני.

(ו)ועתה מתושלח בני כל אלה גיליתי לך ואספר לך וכתבתי לך הכל ונתתי לך ספרים על כל אלה. (ז) ואתה בני שמור את הספרים מיד אביך למען תמסרם לדורות העולם. (ח) חכמה נתתי לך ולבניך אשר יהיו לך למען אשר יתנו לבניהם לדורות את החכמה הזאת הנעלית ממחשבתם. (ט) והמבינים אותה לא ינומו והקשיבו ללמוד את החכמה הזאת ונעמה לאוכליה ממאכלי תאוה. (י) וכאשר יכתבו באמונה את כל דברי בלשונותיהם ולא ישנו ולא יחסרו מדברי את כל אשר העידותי בראשונה עליהם אז ידעתי סוד אחר. (יא) כי ספרים ינתנו לצדיקים ולחכמים ללמוד בהם להיות לשמחה וליושר ולחכמה רבה. (יב) ואז כל הצדיקים אשר למדו מהם את כל דרכי היושר יאמינו בהם וישמחו בהם ויבואו על שכרם.

(יג) ויהי כשמוע מתושלח את דברי חנוך אביו כי הראהו את כל המעשים בסוד וישוב אל מקומו. (יד) ויקרא את שם הבן נח כי הוא ינחם את הארץ אחרי הכליון.

ספר המשלים לנח

פרק א

(א) ובימים ההם ראה נח את הארץ והנה שקעה וקרוב מועד השמדה. (ב) וישא את רגליו וילך אל קצוי ארץ ויקרא אל חנוך אביו הזקן. (ג) ויקרא נח שלוש פעמים בקול מר שמעני שמעני שמעני. (ד) והיה רעש גדול על הארץ וקול נשמע מן השמים ויפול נח על פניו. (ה) ויאחזהו חנוך אביו הזקן בידו ויקימהו ויאמר אליו מדוע צעקת אלי צעקה מרה ותבך. (ו) ויאמר אל חנוך הגידה לי מה קרה על הארץ שהארץ ככה עייפה ותנוע כי יראתי פן אאבד איתה. (ז) ויאמר אליו אכן שאלתי מאת אדון הרוחות על הרעש הזה על הארץ. (ח) ופקודה יצאה מלפניו על העירים יושבי הארץ כי מלאה שחיתתם. (ט) יען אשר לימדו את כל מסתרי המלאכים וכל חמס בני השטן וכל מסתרי כוחותיהם וכל כח המכשפים וכח החפזים וכח עושי פסילי מסכה. (י) ולימדום איך יתהוה הכסף מעפר הארץ ואיך תעשה מתכת מזוקקת מן הארץ. (יא) כי עופרת ובדיל אינם מוצאים מן הארץ כמו הכסף כי מעיין הוא המוציא אותם ומלאך עומד בתוכו ונעלה המלאך ההוא. (יב) ויאמר אליו חנוך ברשעתם נחתם משפטם ולא יחשבו לפני האדון. (יג) וידעו על דינם כי תכחד הארץ וכל היושבים עליה ולא תהי להם פליטה לעולם כי על הורותם לבני האדם את הנסתרות הם נדונו לעד. (יד) ואדון הרוחות יודע כי טהור הנך ונקי מאשמה זאת בנסתרות. (טו) וחיזק את שמך להיות בין הקדושים וישמרך בין היושבים על הארץ. (יו) ויחזק מזרעך את זרע הצדק למלכות ולכבוד גדול ומזרעך יצא עם צדיקים וקדושים בלי מספר לעולם.

(יז) ואחרי כן הראהו חנוך את מלאכי החבלה הנכונים לבוא ולפתוח את כל שפעת המים אשר מתחת לארץ למען הביא משפט וכליון על כל יושבי הארץ ושוכניה. (יח) ואדון הרוחות פקד על המלאכים היוצאים לבל ירימו את ידיהם כי המלאכים

ההם היו על שפעת המים. (יט) ובימים ההם ישנו מעיני המים ההם את חומם והתקררו כאשר ידונו המלאכים ההמה. (כ) כי המים ההם היו למלכים ולתקיפים ולרמים וליושבי הארץ למרפא הנפש והבשר כי רוחם מלאה תאוה. (כא) ומי המשפט האלה שהיו מרפא למלכים ולתאוות גופם ישונו והיו לאש הבוערת לעולם. (כב) למען יווסרו בבשרם על האמינם בתאוות בשרם כי כחשו באדון הרוחות. (כג) והם ראו משפטם יום ויום ובשמו לא יאמינו ולא יראוהו וכשרפת גויותיהם כן ישונה רוחם לעולמי עולמים. (כד) כי לפני אדון הרוחות לא ידבר איש דבר דופי. (כה) ויראהו חנוך את הנחל ההוא אשר בו היתה המייה גדולה המיית המים. (כו) וכאשר המתכת ההיא נמסה באש יצאה ההמייה והיה שם ריח גפרית ויחובר אל המים ההם. (כז) והנחל בער מתחת לארץ ההיא ובנחלים נמשכו נהרות אש. (כח) בהם נדונו המלאכים אשר החטיאו את האנשים והתעו את יושבי הארץ. (כט) המשפט הזה אשר בו ישפטו המלאכים עדות הוא אל המלכים ואל התקיפים ואל מושלי הארץ.

פרק ב

(א) וזה ראשית דברי החכמה אשר נשאתי קולי לדבר ולהגיד ליושבי ארץ. (ב) אלה מראות החכמה אשר ראיתי אני חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינן בן אנוש בן שת בן אדם. (ג) שמעו ראשונים וראו אחרונים את דברי הקודש אשר אדבר לפני אדון הרוחות. (ד) טוב להגידם לראשונים ולא נחשוך ראשית החכמה גם מן האחרונים. (ה) עד היום הזה מעולם לא ניתנה כחכמה הזאת אשר קיבלתי מלפני אדון הרוחות. (ו) על התאמצי לעשות רצון אדון הרוחות אשר מאיתו ניתן לי חלק בחיי נצח. (ז) שלושה משלים היו לי ואשאם ואביעם לשוכני ארץ.

(ח) המשל הראשון כאשר תקום ותופיע עדת הצדיקים והחוטאים יהיו נדונים בחטאיהם וגורשו מעל פני הארץ. (ט) וכאשר יופיע הבחיר לעיני הצדיקים אשר מעשיהם נשקלים בידי אדון הרוחות תופיע אורה לצדיקים ולבחירים היושבים על הארץ. (י) ביום ההוא ה' ישכן את בחיריו ויחליף את השמים ויעשם ברכת נצח ואור. (יא) ויחליף את הארץ ויעשה ברכה ושיכן את בחיריו עליה. (יב) והחוטאים

ועושי הרע לא ידרכו עליה. (יג) וישגח אל צדיקו וישביעם שלום וישכנם לפניו ולחטאים משפט ערוך להשמידם מעל פני הארץ. (יד) ואיפה משכן החוטאים ואיפה מקום המנוחה לאשר כיחשו באדון הרוחות. (טו) כאשר יגלו מסתרי הצדיקים החוטאים ידונו והרשעים יטרדו מלפני הצדיקים והבחירים. (יו) נוח היה להם שלא נבראו.

פרק ג

(א) והמשל השני על הכופרים בשם אדון הרוחות ועל משכן הקדושים. (ב) זה גורל הרוחות הרעות אשר יצאו מן החוטאים הכופרים בשם אדני הרוחות. (ג) אל השמים לא יעלו ואל הארץ לא יבואו. (ד) ועל כן נשמרו ליום צרה ומצוקה אשר בו יצא הרוע מתוך האוצר ויכיה על החוטאים כי ישובו ויעזבו מעשי ידיהם. (ה) והשבים בשמו יושעו ואדון הרוחות ירחמם כי רבים רחמיו. (ו) ואשר לא ישובו יאבדו לפניו בדין ומאז לא ירחמם אדון הרוחות כי צדיק הוא בדינו. (ז) ובפני כבודו לא יעמדו הפושעים וכבוד לא יהי להם מאת אדון הרוחות. (ח) שם ראו עיני עמק רחב ועמוק וכל היושבים על הארץ ועל הים ועל איי הים יביאו אליו מתנות ואשכרים ומנחות והעמק העמוק ההוא לא ימלא. (ט) ויהי אחרי כן וארא שנית שפעת עגלות אשר באו מכל הרוחות ממזרח וממערב דרומה והן נושאות אנשים עד עת הצהרים. (י) והד שאון עגלותיהם נשמע ובהיות הרעש נעו עמודי הארץ מיסודותם וישמע רעש מקצה השמים ועד קציהם ביום אחד. (יא) וירגישו הקדושים מן השמים ויפלו כולם וישתחוו אל אדון הרוחות וזה סוף המשל השני.

פרק ד

(א) ואחל לשאת את המשל השלישי על הצדיקים ועל הבחירים. (ב) ברוכים אתם הצדיקים והבחירים כי מפואר יהיה גורלכם. (ג) והצדיקים יהיו כאור החמה והבחירים יכלו חייהם באור חיי נצח לבלי קץ כימי הקדושים לאין מספר. (ד) וביקשו את האור ומצאו צדק אצל אדון הרוחות ושלום יהיה לצדיקים עם אדני העולם. (ה) בחודש השביעי בארבעה עשר לחודש במשל ההוא ראיתי איך הרעישו

את שמי השמים רעש גדול. (ו) וצבא העליון והמלאכים אלפי אלפים ורבוא רבבות הזדעזעו זעזוע רב. (ז) וראש הימים ישב על כסא כבודו והמלאכים והצדיקים עמדו מסביב לו. (ח) ורעדה גדולה אחזתני ופחד החזיקני ומתני התחלחלו וכליותי נפתחו ואפול על פני. (ט) ומיכאל שלח מלאך אחר מן הקדושים ויקימני ובהקימו אותי שבה רוחי כי לא יכלתי לשאת את מראה הצבא הזה ואת תנודת השמים ורעשם. (י) ומיכאל אמר אלי מה לך כי נרעשת ממראה כזה. (יא) עד היום גברו רחמיו והוא היה רחום וארך אפים אל יושבי הארץ. (יב) וביום הדין אשר הכין אדון הרוחות תהיה ברית לבחירים ולחוטאים פקודה. (יג) ומשפט צדק וגמול יבוא אל הכופרים הנושאים את שמו לשוא ואל כל אשר לא יכנעו. (יד) ביום ההוא יהיו שני תנינים נפרדים. (טו) תנין נקבה הנקרא לויתן השוכן בתהומות ים על מעיינות המים. (יו) והזכר אשר שמו בהמות והוא ממלא בחזהו מדבר שממה ושמו דונדין אשר מקדם לגן. (יז) ושם ישכנו הבחירים והצדיקים אשר משם לוקח אביך הזקן האדם הראשון אשר ברא אדון הרוחות. (יח) ואבקש מאת המלאך האחר להראותני את כח התנינים ההם איך נפרדו ביום אחד והושלכו האחד אל תהומות־ים והשני אל ארץ יבשת המדבר. (יט) ויאמר אלי אתה בן האדם בזה תאבה לדעת את אשר נסתר. (כ) ומלאך השלום אשר איתי אמר אלי להראות גודל ה' נבראו אלה שני התנינים הערוכים לסעודה. (כא) כאשר ינוח עליהם משפט אדון הרוחות לבל יהי משפט אדון הרוחות לשוא. (כב) והמית את הבנים עם אמותיהם ועם אבותיהם ואחרי כן יהיה המשפט כרחמיו וכאורך אפו.

(כג) ואחרי כן יאמר לקדושים בשמים לבקש מסתרי הצדקה ונחלת האמונה כי האיר כשמש על הארץ והחושך חלף. (כד) והיה אור אשר לא יסוף ובמספר הימים לא יבוא כי בראשונה יכחד החושך והאורה תכונן לפני אדון הרוחות. (כה) ואדון הרוחות ישכון עליהם ועם בן האדם ההוא יאכלו והקיצו לעולמי עולמים. (כו) והצדיקים והבחירים ימלטו ביום ההוא ולא יוסיפו לראות את פני החוטאים והרשעים. (כז) והצדיקים והבחירים ינשאו מן הארץ ופניהם לא יפלו עוד ולבשו בגדי תפארת. (כח) ואלה יהיו בגדיהם בגדי חיים מאת אדון הרוחות ובגדיהם לא יבלו ותפארתם לא תחלוף מלפני אדון הרוחות. (כט) ותהי שמחה גדולה להם ויברכו וישבחו וירוממו כי שם בן האדם ההוא נגלה אליהם. (ל) והוא ישב על כסא

כבודו וכל המשפט ניתן לו לבן האדם. (לא) והוא הסיר את החוטאים אשר תעו ויכחידם מעל פני הארץ. (לב) בכבלים יאסרו בירכתי שחת וכל מעשיהם יאבדו מעל פני הארץ. (לג) ומאז והלאה לא יהי עוד משחת כי בן האדם הופיע וישב על כסא כבודו. (לד) וכל רע יחלוף ויעבור מפניו ומאמר בן האדם יקום לפני אדון הרוחות. (לה) זה משל חנוך השלישי.

(לו) ואחר נתן לו חנוך אביו הזקן את תורת כל הנסתרות ואת דברי ספר המשלים ויאספם יחד למענו. (לז) ויצא נח מאת פני חנוך.

משפט העירים

פרק א

(א) ויהי כאשר גוועו בני האדם ויזעקו ותעל שועתם השמימה. (ב) ותתחננה נפשות האנשים אל קדושי השמים לאמור הגישו משפטינו לפני עליון. (ג) אז השקיפו מיכאל ואוריאל ורפאל וגבריאל משמים ויראו את הדם הרב אשר נשפך על הארץ ואת כל החמס הנעשה על הארץ. (ד) וידברו זה אל זה הארץ נעדרת ויושביה צועקים וקול צעקתם מגיע עד שער השמים. (ה) ויאמר מיכאל אל רפאל אנכי לא אהיה בעד החוטאים לפני האדון כי אדון הרוחות קצף עליהם יען עשותם בדמות האדון. (ו) ויהי בעמד לפני אדון הרוחות ויאמרו אל אדני האדונים. (ז) אלהי האלהים מלך המלכים כסא כבודך בכל דורות העולמים ושמך קדוש ומהולל ומבורך לעולם. (ח) אתה עשית כל ולך כח על כל והכל גלוי ופתוח לעיניך והכל תראה ואין דבר יכול להסתתר ממך. (ט) אתה ראית את אשר עשה עזאזל אשר לימד את כל החמס על הארץ. (י) ויגל מסתרי עולם אשר נעשו בשמים ואשר לדעת שאפו בני האדם. (יא) ותשחת כל הארץ בלמוד מעשי עזאזל ושמחזי אשר לו נתת את הכח למשול בחבריו אשר עמו. (יב) וילכו יחד אל בנות האדם על הארץ וישכבו עמהן ויטמאו ויגלו להן את כל החטאים. (יג) והנשים ילדו את הגיבורים ותימלא כל הארץ דם וחמס. (יד) ועתה הנה נפשות המתים קוראות ושולחות תחנוניהן עד שערי השמים. (טו) ותאניתן ואנחותיהן עלו מפני מעשי

החמס אשר נעשו על הארץ ולא תוכלנה לצאת. (י) ואתה יודע כל דבר בטרם יהיה ואתה ראית את הדברים ההם ותישאם ולא אמרת לנו דבר לעשות להם על אלה. (יז) ועתה הגידה נא חפצך ונעשה עמדם בעבור זה.

פרק ב

(א) אז העליון הגדול והקדוש דיבר וישלח את אוריאל אל נח בן למך ויאמר אליו לך אל נח ואמרת אליו בשמי הסתירה ראשך. (ב) וגילית לו את הקץ הבא כי כל הארץ תכחד ומבול יבוא על כל הארץ ומחה את כל אשר עליה. (ג) ולמדהו להמלט ונשאר זרעו לכל דורות העולם. (ד) ויאמר ה' אל רפאל אסור את עזאזל בידיו ורגליו והשלכתו אל החושך וכיסית את פניו לבל יראה אור. (ה) ועשית פתח אל המדבר אשר בדודאל והשלכתו שמה ושמת עליו סלעים קשים וחדים וישב שם עד עולם. (ו) וכתבת עליו את כל החטא וביום הדין הגדול יושלך אל תוך האש. (ז) וארפא את הארץ אשר השחיתו המלאכים ובישרת את רפואת הארץ. (ח) כי ירפא לארץ ולא יכחדו כל בני האדם מפני כל הרזים אשר גילו העירים. (ט) ואל גבריאל אמר העליון צא לקראת הממזרים המתועבים והכחדת את בני הזימה בני העירים. (י) והוצאתם מתוך האנשים ושלחתם איש ברעהו למען ישמידו איש את אחיו במלחמה כי אורך ימים לא יהיה להם. (יא) ולאשר ישאלו ממך אבותיהם לתקוותם בשגם חייהם ימשכו לעולם וכי כל איש מהם יחיה חמש מאות שנה אל תשמע. (יב) והשמדת את כל רוחות התאוה את בני העירים על אשר חמסו את בני האדם ובערת את כל החמס מעל פני הארץ. (יג) ויאמר ה' אל מיכאל לך ואסרת את שמחזי ורעיו אשר עמו שהתחברו אל הנשים ויטמאו בטומאתן. (יד) ואחר אשר ירצחו כל בניהם ויראו בהישמד בניהם ואהובותיהם תאסרם לשבעים דור מתחת לגבעות הארץ עד יום דינם. (טו) וכלאתם עד בוא המשפט אשר לעולמי עולמים. (יו) אז יובאו אל תחתיות האש המבוערת אל הצער והמאסר והיו כלואים בו יחד לעולם עד סוף כל הדורות.

(יז) וביום ההוא ענה מיכאל לרפאל ויאמר לו כח הרוח יעבירני וירגיזני מפני קשי דין הנסתרות ודין המלאכים. (יח) מי יוכל לשאת את הדין הקשה אשר נחרץ ואשר

ימסו לפניו. (יט) ומיכאל ענה שנית ויאמר אל רפאל מי הוא אשר לבו לא ירך וכליותיו לא תשתוננה בדבר המשפט הזה אשר יצא עליהם על הביאם לזאת. (כ) ועל כן יביא עליהם את המשפט הנסתר כי גם מלאך גם אדם לא יקחו בו חלק. (כא) והם לבדם קיבלו משפטם לעולמי עולמים.

פרק ג

(א) ובימים ההם היה דבר ה' אל נח. (ב) ויאמר אליו נח חלקך בא לפני חלק בלי אשם חלק אהבה ויושר. (ג) ועתה יעשו המלאכים תיבת עץ והיה כהשלמם את המלאכה ושמתי את ידי עליה ושמרתי. (ד) ממנה יצא זרע חיים וחליפה תבוא בה והארץ לא תשאר בלי יושב. (ה) ואכלא את המלאכים אשר עשו רשע בנחל הבוער אשר הראך לפני כן חנוך אביך הזקן. (ו) במערב בין הרי זהב וכסף וברזל והמתכת המזוקקת והעופרת. (ז) ואני אחזק את זרעך לפני לעולמי עולמים והפיצותי את השוכנים אתך על פני הארץ. (ח) ולא ידיחו את זרע הצדק כי זרעך יבורך וירב על הארץ בשמי.

ספר חנוך ב

פרק א

(א) אמר חנוך בעת ההיא כאשר מלאו לי חמש וששים שנה הולדתי את בני מתושלח. (ב) ואחרי כן חייתי שלוש מאות שנה וימלאו כל שנות חיי שלוש מאות וחמש וששים שנה. (ג) בחודש הראשון ביום הראשון אני חנוך לבדי הייתי בביתי ואנוח על משכבי ואישן. (ד) וכאשר ישנתי ויעל עצב גדול על לבי ואבך בעיני בשנה ולא יכלתי להבין מה העצב הזה או מה היה לי. (ה) וייראו אלי שני אנשים גדולים מאד אשר לא ראיתי כמוהם מימי על הארץ. (ו) פניהם היו

מזהירים כאש עיניהם בוערות כלפידים ואש מפיהם יוצאת. (ז) בגדיהם כנוצות שונות למראה רגליהם כארגמן כנפיהם מזהב מזהירות וידיהם זכות משלג. (ח) ויעמדו על ראש מטתי ויקראו לי בשמי ואני הקיצותי משנתי. (ט) וארא בהקיץ את האנשים ההם בעמדם על ידי ואמהר ואשתחוה לפניהם ואפחד ומראה פני שונה מפחד. (י) ויאמרו אלי האנשים חזק חנוך אל תירא אלהי עולם שלחנו אליך והיום אתה עולה איתנו השמימה. (יא) ועתה צו אל בניך ואל כל בני ביתך את אשר יעשו בלעדך על הארץ ואיש אל יבקשך עד אשר ישיבך ה' אליהם. (יב) ואמהר לשמוע בקולם ואצא מביתי החוצה ואסגור את הדלת כאשר אמרו אלי.

(יג) ואקרא אל מתושלח ואל בני ואגיד להם את אשר דיברו אלי האנשים הנפלאים ההם. (יד) שמעו בני לא אדע אנה אני הולך או את אשר יקרה אותי. (טו) ואתם בני אל תסורו מאחרי האלהים התהלכו לפניו ואת משפטיו תשמרו. (יו) אל תמנעו מתפילה לשלומכם לבל ימעיט ה' את עמל ידיכם ואל תחסרו ממנחות ה' ולא יחסר ה' את המביאים לו מנחה מהון אוצרותיהם. (יז) ברכו את ה' גם בבכורות עדרכם גם בבכורות בקרכם והיתה עליכם הברכה לעולם. (יח) אל תסורו מאחרי ה' ואל תשתחו לאלהי הבל לאלהים אשר לא עשו את השמים ואת הארץ ואת שאר הבריות. (יט) כי הם ואשר ישתחו להם יאבדו ואתם חזקו את לבותיכם ביראתו. (כ) ועתה בני איש אל יבקשני עד אשר ישיבני ה' אליכם.

פרק ב

(א) ויהי ככלותי לדבר אל בני ויקראוני האנשים ההם וישאוני על כנפיהם ויעלוני אל הרקיע הראשון. (ב) ויעמידוני על העננים וארא עוד למעלה את הרוח ולמעלה ממנו ראיתי את האור. (ג) ויעמידוני ברקיע הראשון ויראוני ים רב מאד גדול מים הארץ. (ד) ויעבירו לפני את ראשי משטרי הכוכבים ושריהם ויראוני מאתים מלאך המושלים על הכוכבים ומבנה השמים והם מעופפים בכנפיהם והולכים מסביב לכל השמים. (ה) ושם ראיתי אוצרות שלג וקרח והמלאכים המחזיקים את אוצרותיהם הנוראים ואוצרות העננים אשר משם יצאו ובאו. (ו) ויראוני את אוצרות הטל

כשמן זית ומראה צבעו ככל פרחי האדמה ויותר מהמה. (ז) ואת המלאכים השומרים על אוצרותיהם ובסגרם אותם ובפתחם.

(ח) וישאוני האנשים ההם ויעלוני אל הרקיע השני ואראה חשכה גדולה מחשכת הארץ. (ט) ואביט שם אל האסורים בכבלים התלויים ושמורים בלי מידה ומחכים למשפט והמלאכים ההם בוכים בכל שעה בלי הפוגות. (י) ואומר אל האנשים אשר היו עמדי מדוע אלה נענים בלי חשך. (יא) וישיבוני אלה הם המלאכים אשר סרו מאחרי ה' לא שמעו למצותיו. (יב) וילכו בשרירות לבם ויסורו הם ושרם והנתונים ברקיע החמישי. (יג) ויהמו מעי להם מאד והמלאכים ההם השתחוו לי ויאמרו אלי איש האלהים התפלל לנו אל ה'. (יד) ואען אליהם ואומר מי אני בן תמותה אשר אתפלל למלאכים, מי יודע אנה אלך בנפשי ואת אשר יקרה לי או מי יתפלל לי.

פרק ג

(א) וישאוני משם האנשים ההם ויעלוני אל הרקיע השלישי ויעמידוני בתוך גן עדן. (ב) ואביט משם למטה וארא את המקום ההוא לא יסופר טובו. (ג) וארא מכל העצים השתולים ומכל הפירות וכל העצים פורחים יפה ופריים בשל וריח ניחוח הם שופעים. (ד) ובתוך הגן עץ החיים במקום בו ינוח ה' מדי בואו. (ה) והעץ ההוא לא יתואר טובו וריח ניחוחו ויפה הוא מכל נברא מסביבו מראה זהב ואודם וכעין האש הוא ומכסה את כל הגן. (ו) ושורש לו בגן בקצה הארץ וגן עדן הוא בין החלוף והאי חלוף. (ז) ושני מעינות יוצאים האחד שוטף דבש וחלב והשני שמן ויין ונפרדים הם לארבע ראשים. (ח) סובבים ושוקטים הם והולכים ונכנסים לתוך גן העדן בין החלוף והאי חלוף. (ט) ומשם יצאו ונפרדו לארבעים חלק והולכים הם על הארץ ומהלכם בסבוב כשאר יסודות הרוח. (י) וכל עץ בגן עושה פרי טוב וכל המקום מבורך ואין שם עץ חשך פרי. (יא) ושלוש מאות מלאכים מאירים מאד שומרים לגן ובקול בלי הפוגות ובשירה יפה עובדים הם לה' כל הימים. (יב) ואומר מה טוב המקום הזה ויאמרו אלי האנשים ההם חנוך המקום הזה הוכן לצדיקים. (יג) לאשר נשאו כל הפגעים בחייהם מן המרעים לנפשותם ולאשר סרו מן השקר ומרע את עיניהם הסבו. (יד) ויעשו משפט צדק ומלחמם נתנו לרעבים

וערומים כיסו בגד ואת הנופלים הקימו ולעשוקים ויתומים עזרו. (טו) ותמימים הלכו לפני ה' ולו לבדו עבדו להם הוכן המקום הזה נחלת עולם.

(יו) ויקחוני האנשים ההם ויעלוני על הרקיע הרביעי ויראוני שם את כל המהלכים והמעברים וכל קרני אור השמש והירח. (יז) ואמוד את מהלכיהם ואחשב את אורם והנה לשמש אור פי שבעה מאשר לירח. (יח) וארא את סיבובם והמרכבה אשר בה ילך כל אחד כרוח במהירות נפלאה מאד ואין להם מנוחה יומם ולילה בלכתם ובשובם. (יט) וארבעה כוכבים גדולים הולכים לימין השמש וארבעה לשמאלו ולכל כוכב תחתיו אלף כוכב וכולם מספרם שמונת אלפים והם הולכים עם השמש תמיד. (כ) וכאשר יצווה להם אלהים כן יסובו ויורדים ועולים הם בשמים ובארץ באור קרניהם ורצים הם בלי הרף. (כא) ובתוך הרקיע ראיתי בני חיל מזוינים עובדים לה' בתפים ובעוגבים בקול בלי הרף ובשירה יפה ואתענג לשמוע.

פרק ד

(א) ויקחוני האנשים ההם ויעלוני בכנפיהם אל הרקיע החמישי. (ב) וארא שם בני חיל רבים הנקראים בשם עירים ומראיהם כמראה אדם וגדלם רב מענקים. (ג) ופניהם זועפים ושתיקת תמיד בשפתותיהם ולא היתה עבודה ברקיע החמישי. (ד) ואומר אל האנשים אשר היו עמי מדוע הם ככה זועפים ופניהם עצובים ושפתותיהם שותקות ואין עבודה ברקיע הזה. (ה) ויאמרו אלי האנשים אלה הם מאתם העירים אשר סרו מאת ה' ושטנאל נשיאם. (ו) אחריהם הלכו האסורים בכבלים ברקיע השני וסביבותיהם חשכה גדולה. (ז) המה העירים אשר ירדו על הארץ מכסא ה' למקום חרמון ויפרו את השבועה ויקחו להם נשים ויטמאו את הארץ במעשיהם. (ח) ובנות האדם עשו רעה רבה וכל הימים פועלות עוול עושות תבל ונולדים ענקים ואמים גדולים וההשחתה רבה. (ט) ועל כן שפטם אלהים בדין והם יענשו ביום ה' הגדול. (י) ואומר אל העירים ראיתי את אחיכם ואת מעשיהם ואת עינוייהם ואת תפילותיהם הגדולות ואתפלל להם. (יא) וה' גזר עליהם מקום תחת הארץ לעולם עד בלתי שמים וארץ. (יב) ואומר אליהם ולמה תצפו לאחיכם ואינכם עובדים לפני ה'. (יג) הלא תערכו את עבודתכם ועבדתם לפני ה' לבל

תכעיסו לה' אלהיכם עד קץ. (יד) וישמעו לתוכחתי ויעמדו ארבע שורות ברקיע
ההוא ויהי בעמדי עם האנשים ההם ויתקעו ארבעה שופרות יחד בקול גדול. (טו)
וישירו העירים בקול יחדיו ויעל קולם לפני ה' להעיר רחמים ואהבה.

פרק ה

(א) ויקחוני האנשים ההם ויעלוני אל הרקיע הששי. (ב) וארא שם שבעה גדודי
מלאכים מזהירים מאד ונכבדים מאד ופניהם מזהירים יותר מקרני השמש
המאירות. (ג) ואין הבדל לא בפניהם ולא בדמותם ולא במשפט בגדיהם ובסדר הם
עומדים. (ד) והם לומדים את מהלך הכוכבים ותקופת השמש ושינוי הירח ואת
טובות העולם ורעתו הם רואים ומסדרים הם מצוות ותוכחות ושיר נעימות וכל
שבח נכבד. (ה) הם ראשי המלאכים אשר על המלאכים וכל החיים כובשים הם
בשמים ובארץ. (ו) המלאכים אשר על העתים והשנים והמלאכים אשר על הנהרות
והים והמלאכים אשר על פרי האדמה ועל כל דשא הנותן כל מאכל לכל חי. (ז)
והמלאכים על כל נפשות אדם כותבים את כל מעשיהן וחייהן לפני ה'. (ח) ובהם
שבעה כרובים ושבעה בעלי שש כנפים ובקול אחד הם שרים ואין לתאר את שירם
ושמח ה' להדום רגליו.

פרק ו

(א) וישאוני האנשים ההם משם ויעלוני לרקיע השביעי וארא אור כביר מאד וצבא
אש של שרי מלאכים וכוחות ללא גוף. (ב) ושלטונות שרים ומושלים כרובים
סרפין מסביב לכסא יעמדו ומלאי עינים עשרה גדודים ומעמד אור האופנים. (ג)
ואירא ואפחד פחד גדול ויקחוני האנשים ויוליכוני אל תוכם ויאמרו אלי חזק חנוך
אל תירא. (ד) ויראוני מרחוק את ה' יושב על כסאו הרם מאד וכל צבא השמים
קרבים ועומדים בעשר מעלות על סדרם ומשתחווים לה' ושוב מתרחקים
למקומותיהם. (ה) בשמחה וששון באור אין סוף אומרים שירה בקולות דקים
ורכים בהדר הם עובדים לו. (ו) אינם נסוגים בלילה ואינם סרים ביום ועומדים
הם לפני ה' ועושים רצונו. (ז) ובעלי שש כנפים מכסים כסאו ושרים בקול נמוך

לפני ה' 'קדוש קדוש קדוש אלהי הצבאות מלוא השמים והארץ כבודך'. (ח)
 וכאשר ראיתי את כל אלה ויאמרו אלי האנשים חנוך עד כה צוינו ללוותך. (ט)
 וילכו מעמדי האנשים ולא יספתי לראותם ואשאר לבדי בקצה השמים ואירא ואפול
 על פני ואומר בלבי אוי לי מה היה לי. (י) וישלח ה' את אחד מנכבדיו את גבריאֵל
 שר המלאכים ויאמר אלי חזק חנוך אל תירא קום והלכת איתי ועמדת לפני ה'
 לעולם. (יא) ואשיבהו ואומר אדני נפשי יצאה מקרבי מיראה ופחד קרא נא אלי
 את האנשים אשר הביאוני אל המקום הזה כי בהם שמתי בטחוני ואתם אלך אל
 פני ה'. (יב) וישאני גבריאֵל כהינשא עלה ברוח ויקחני ויעמידני לפני ה'.

פרק ז

(א) וארא את ה' ופניו חזקים ונכבדים ונפלאים ונוראים ומבהילים. (ב) מי אני
 אשר אספר את תכונת ה' שאינה מושגת ופניו הנפלאים מאד ואינם מתוארים. (ג)
 ואת המקהלה המלומדה מאד בעלת קולות הרבה ואת כסא ה' הגדול מאד אשר
 נעשה לא בידים. (ד) ומעמד המקהלות מסביב לו והכרובים וצבא השרפים
 ושירתם אשר אין לה דומיה. (ה) ודמות תפארתו שאינה משתנה ואינה מתוארת
 וגודל כבודו מי יספר. (ו) ואפול על פני ואשתחוה לה' ויאמר אלי בפיו חזק חנוך
 אל תירא קום ועמדת לפני לעולם. (ז) ויקימני מיכאל שר צבאות ה' ויקריבני לפני
 ה'. (ח) וה' אמר אל מלאכיו להעמידם בנסיון יבוא חנוך לעמוד לפני לעולם
 וישתחוו המלאכים הנכבדים לה' ויאמרו יבוא כדברך. (ט) ויאמר ה' אל מיכאל
 גשה והפשטת את חנוך את בגדי הארץ והלבשתו את בגדי כבודי ומשחת אותו
 בשמני הטוב. (י) ויעש מיכאל כאשר דבר אליו ה' וילבישני וימשחני ומראה השמן
 ההוא מאיר מאד ומשיחתו כטל הטוב וריחו כמור וכקרני השמש הוא מזהיר. (יא)
 ואביט אל עצמי ואהי כאחד מנכבדיו ולא היה כל שינוי ניכר.

(יב) ויקרא ה' לאחד משרי מלאכיו ושמו אוריאל אשר היה מהיר בחכמה משאר
 שרי המלאכים וכתב את כל מעשי ה'. (יג) ויאמר אל אוריאל הביאה את הספרים
 מאוצרותי ולקחת קנה ממהר לכתוב ונתת לחנוך והגדת לו את הספרים. (יד) וימהר
 אוריאל ויבא אלי את הספרים הנודפים מור ויתן לי קנה ממהר לכתוב מידו. (טו)

ויהי מדבר אלי את כל מעשי השמים והארץ וכל היסודות ומעברם ומהלכם ושינויהם והעתים והשנים והימים והשעות. (יז) ואת עליית העננים ויציאת הרוחות ומנין המלאכים ושירת בני החיל המזוינים וכל לשון שירה ושירים נעימי הקול. (יח) וידבר אלי את חיי בני אדם והמצוות והתוכחות וכל אשר משפטו ללמוד. (יט) ויהי אוריאל מספר לי שלושים ימים ושלושים לילות ופיו אינו פוסק מדבר ואני לא חדלתי לכתוב את כל האותות לכל בריאה. (כ) וככלותי את שלושים היום ואת שלושים הלילה ויאמר אלי אוריאל אלה הדברים אשר סיפרתי לך ואשר כתבת. (כא) ועתה שב וכתבת את כל נשמות בני האדם אשר טרם נולדו ומקומותיהן אשר הוכנו להם לפני בריאת העולם כי כל הנשמות הוכנו לפני בריאת העולם. (כב) ואשב שלושים יום ושלושים לילה ואעתיק הכל כמשפט ואכתוב בספר.

פרק ח

(א) ויקראני ה' ויאמר אלי שב חנוך לשמאלי עם גבריאל ואשתחוה לה'. (ב) ויאמר אלי כל אשר תראה חנוך כל המעמדות והמהלכים מאיתי נעשו. (ג) ואני בראשונה אודיעך את אשר בראתי מלא היה ואשר בראתי נראה מלא נראה. (ד) כי גם למלאכי לא סיפרתי על תקומתם ולא הודעתי רזי והם לא הבינו את בריאת אין הסוף שלי אשר הודעתך היום. (ה) כי עוד לפני היות כל נראה הייתי אני לבדי עובר כשמש ממזרח למערב וממערב למזרח. (ו) ואומר להעמיד את היסודות ולברוא את הבריאה הנראית ואצו בעליונים כי יצא אחד נראה מלא נראים. (ז) ויצא אוריאל כביר מאד ואראהו והנה אור כביר בקרבו ואומר אליו המליטה אוריאל ויהי נראה הנולד ממך ונמלט ויצא אור כביר. (ח) וירחף האור ויצא מתוך האור יקום גדול ואראה את כל הבריאה אשר אמרתי לברוא. (ט) וארא כי טוב ואעמיד לי כסא ואשב עליו. (י) ולאור אמרתי עלה למעלה והתיצבת ממעל לכסא והיית יסוד לעליונים ואין כל ממעל לאור.

(יא) ואשח ואביט מעל כסאי ואקרא שנית בתחתונים ואומר יצא מלא נראים מוצק נראה. (יב) ויצא ארכס קשה וכבד ושחור מאד ואומר הפתח ארכס והנולד ממך

יהי לא נראה. (יג) וימלט ויצא עולם חושך כביר מאד הנושא את כל בריות תחתית. (יד) וארא כי טוב ואומר אליו רד למטה והתיצבת והיית יסוד לתחתונים. (טו) וירד ויתיצב ויהי יסוד לתחתונים ואין כל דבר מתחת לחושך. (יו) ואצו כי יוקח מן האור ומן החושך ואומר יהי עבה ומסובב אור וארקע אותו ויהי מים. (יז) כך ריקעתי את המים וארקע רקיע ממעל לחושך ומתחת לאור והיא תהום. (יח) ותבט עיני על אבן חזקה קשה מאד ומברק עיני קיבל הברק תכונת המים והאש. (יט) והאש היא במים והמים הם באש ולא אלה יכבו לזאת ולא זאת תיבש לאלה. (כ) ולכן הברק הוא חד ומאיר מזוהר השמש ומים רכים קשים מאבן קשה. (כא) ומן האבן חצבתי אש גדולה ומן האש בראתי משמרות צבא לא בשר עשרת ריבוא מלאכים ונשקם אש ובגדיהם להבה לוהטת. (כב) לכל צבא השמים יצרתי תכונת אש ואצו כי יעמוד כל אחד על משמרתו. (כג) וארא כי טוב ואבדיל בין האור ובין החושך לאמור בתוך המים מזה ומזה. (כד) ואומר לאור הווה יום ולחושך ציויתי כי יהי לילה. (כה) היום ההוא ראשית הבריאה קראתיו לי ויהי ערב עוד והיה בוקר והוא יום אחד.

פרק ט

(א) ואחזק באור חוג מים ואברא שבעה חוגים בתווך ואצור כגביש רטוב ויבש והוא כזכוכית וקרח מסביב למים ושאר היסודות. (ב) כך קבעתי חוגי שמים וככה בראתי את כל הרקיעים ואקבע את הרקיע ואייסדהו למעלה מן המים. (ג) ויהי ערב ועוד בוקר ויהי יום שני. (ד) וביום השלישי ואומר כי יקוו המים התחתונים אשר מתחת השמים אל מקווה אחד וייבשו גליהם ויהי כן. (ה) ומן הגלים בראתי אבנים קשות וגדולות ומן האבנים לכדתי יבשה ואקרא ליבשה ארץ. (ו) ולאשר בתוך הארץ קראתי עומק והיא תהום ואת הים אספתי למקום אחד ואקשרהו בחול. (ז) ואומר לים הנה שמתי לך גבול עולם ולא תשבר במימך. (ח) ואת האדמה צויתי כי תצמיח עצים גדולים ופורים וההרים יצמיחו כל מין עשב מתוק וכל זרע אשר יזרע וכך עשיתי התחדשות לבריאה. (ט) ואטע גן ואסגרהו ואעמיד מלאכי אש מזוינים ויהי ערב ויהי בוקר יום רביעי.

(י) וביום הרביעי צויתי על בריאת המאורות הגדולים בחוגי השמים. (יא) בחוג הראשון העליון העמדתי את הכוכב שבתי בשני למטה העמדתי נוגה בשלישי מאדים ברביעי השמש בחמישי צדק בשישי כוכב והירח בשביעי. (יב) ואראה לכל אחד משבעת הכוכבים את דרכו ברקיעו וכן ילכו ובכוכבים הקטנים פארתי את הרקיע התחתון. (יג) ואעמיד את השמש להאיר ביום ואת הירח ואת הכוכבים להאיר בלילה. (יד) והשמש יהיה הולך בכל עיגול המזלות ושנים עשר עיגולי מזלות לסוב את הירח. (טו) ואשים שמותיהם ורעמם לפי עיגול המזלות ומולדם ומשפט שעותיהם לפי הסבם. (יו) ויהי ערב ויהי בוקר יום חמישי. (יז) וביום החמישי צויתי על הים ויוצא דגים ועופות שונים לרוב. (יח) ויהי ערב ויהי בוקר יום השישי.

פרק י

(א) וביום השישי הוציאה האדמה כל רמש הרומש על הארץ והולכי על ארבע על הארץ זכר ונקבה למינהם וכל נפש נושמת לכל חי. (ב) וצויתי על חכמתי לברוא אדם משבעה יסודות. (ג) בשרו מעפר האדמה דמו מטל ומשמש עיניו מתהום הים עצמותיו מאבנים. (ד) מחשבתו ממהירות המלאכים והעננים גידיו ושערו מעשב האדמה ונפשו מנשימתי ומרוח. (ה) ושבע תכונות נתתי לו השמע לבשר הראות לעינים הריח לנפש המישוש לגידים הטעם לדם הסבלנות לעצמות והנועם למחשבה. (ו) ואעשה כי יאמר דבר חכמה כי מישות לא נראית ונראית בראתי את האדם ממוות ומחיים. (ז) והצלם יודע דבר ואין כל בריאה כמוהו קטן בגודל ובקוטן גדול. (ח) ואעמיד אותו כמלאך בארץ ושר וגדול ונכבד ואשימהו מלך על הארץ אשר לו המלוכה בחכמתי. (ט) ולא היה דומה לו בארץ מכל בריותי ואקרא את שמו אדם. (י) ואתן לו את רצונו ואראהו שתי דרכים אור וחושך. (יא) ואומר אליו זו טובה לך וזו רעה למען אדע אם יש לו אהבה אלי או שנאה למען יופיע מזרעו אוהב אותי. (יב) ואני תכונתו ראיתי והוא את תכונתו לא ידע ואי הדעת היא רעת החטא ולכן לו החטא. (יג) ואומר אחר החטא אין דבר מלבד המוות למען יקיים את הברית וישמור. (יד) ואעמיד לו אוהל ואפיל עליו תרדמה ויישן ואקח ממנו צלע בשנתו ואברא לו אשה. (טו) ואקרא את שמה חוה היא אם החיים. (יו)

ואעש גן בעדן מקדם ואעש לו את השמים פתוחים למען ישמע את שירת המלאכים
האומרים שירת נצח ואור בלי חושך היה תמיד בגן.

פרק יא

(א) ושטנאל אחד משרי המלאכים הוא השר במקומות התחתונים. (ב) שמו היה
שטנאל ובברחו מן השמים נעשה שטן ובזה נבדל הוא מן המלאכים. (ג) ויבן השטן
כי עולם אחר ברצוני לברוא אשר יהיה נשמע לאדם ומשל ומלך האדם על הארץ.
(ד) ויסר עם המשמר אשר תחתיו ויזם מזימה לא יוכל להעמיד כסאו ממעל לארץ
להיות כוחו ככוחי. (ה) ואשליכהו מן הגובה עם מלאכיו ויהי פורח באויר על פני
תהום תמיד. (ו) ואת תכונתו לא שינה כי מחשבתו כמחשבת הצדיקים והחוטאים.
(ז) ויבן את דינו ואת חטאו אשר חטא לפנים ועל כן זמם על אדם ובזה בא אל הגן
וישא את חוה ובאדם לא נגע. (ח) ובעד אי דעתם קיללתים ולא קיללתי את האדם
כי אם את האדמה. (ט) ולא את שאר הבריות כי אם את זרע האדם הרע ולכן
בריאה טובה היא הפרי אחר העבודה. (י) ואומר אל האדם עפר אתה ואל העפר
תשוב כי ממנו לקחתך. (יא) ולא אאבדך כי אם אשלחך אל אשר לקחתך משם
ואז אוכל לקחתך בבואי שנית. (יב) ואברך את כל בריותי הנראות והאי נראות
ואברך את היום השביעי אשר בו שבתתי מכל מלאכתי. (יג) וביום השמיני קבעתי
את היום ההוא להיות היום הנברא הראשון ללא עבודתי ולמען יהפך לדמות שבעת
האלפים והשמיני לראשית שמונת האלפים. (יד) וביום הראשון לשבוע יהיה חוזר
תמיד היום השמיני בשבוע.

(טו) ועתה חנוך את אשר ראית בארץ ואת אשר ראית בשמים ואת אשר הבינות
ואת אשר כתבת בספרים. (יו) את כל אלה בראתי בחכמתי למן היסוד העליון ועד
התחתון ועד הסוף. (יז) ואין יועץ ואין יורש לבריותי אני הוא לנצח ולא נעשיתי
בידים. (יח) אין שינוי למחשבותי ויועצי הוא חכמתי ומאמרי הוא מעשה כי את כל
הצבאות וכל הכוחות אני עשיתי. (יט) ואין מתקומם נגדי או ממרה את פי כי כולם
נשמעים לממשלתי היחידה ועובדים לממשלתי היחידה. (כ) ועיני רואות הכל ואם
אביט על הכל ועמדו ורעדו מפחד ואם אסיר פני ואבדו כולם.

פרק יב

(א) שים לבך חנוך וידעת את המדובר אליך ולקחת את הספרים אשר כתבת. (ב) ואני הנני נותן לך את שמואל ואת רעואל אשר העלוך אלי וירדת על הארץ. (ג) והגדת לבניך את אשר דיברתי אליך ואת אשר ראית למן הרקיע התחתון ועד כסאי ונתת להם את הספרים הכתובים בידך. (ד) וקראו והכירו אותי בורא הכל והבינו כי אין עוד מלבדי. (ה) ומסרו את הספרים הכתובים בידך בנים לבנים ודור לדור ומשפחה למשפחה. (ו) ואתן לך חנוך את מיכאל שר צבאותי להשגיח על כתב ידך ועל כתבי ידי אבותיך אדם ושת ואנוש וקינן ומהללאל וירד אביך. (ז) ולא אאבדם עד דור אחרון כי צויתי לאריוך ופריוך מלאכי אשר העמדתי בארץ לשומרים עליהם. (ח) ופקדתי לשמור עליהם פן יאבדו במבול אשר אני עושה כי ידעתי את רעת בני האדם. (ט) כי אינם מושכים בעול אשר שמתי עליהם ויסירו את עולי ויקחו להם עול אחר. (י) ויזרעו זרע הבל וישתחו לאלהי הבל ותהו ויעזבו את אחדותי ותשחת כל הארץ בעוול וברשעה ובניאוף ובעבודת אלילים. (יא) ולכן מביא אנכי את המבול על הארץ וגם היא תשחת בבוץ הגדול. (יב) והשארתי ממשפחתך איש צדיק וכל ביתו אשר יעשה רצוני. (יג) וקם מזרעו דור אחר אחרון ובהם רבים יהיו בלתי שבעים מאד. (יד) ובאחרית הדור ההוא אראה להם את הספרים הכתובים בידך ובידי אבותיך. (טו) ושומרי הארץ יראום לאנשי אמונים עושי רצוני אשר לא יקראו בשמי לשוא והם יגידו עליהם לדור ההוא. (יו) ואחרי אשר יקראו בהם יכבדו בסוף מבתחילה.

(יז) ועתה אני נותן לך חנוך מועד. (יח) שלוש יום אחכה ועשית בביתך והגדת לכל בניך ולכל בני ביתך ושמעו אל אשר תאמר אליהם ותקרא. (יט) והבינו כי אין עוד מלבדי וכולם ישמרו את מצוותיך והחלו לקרוא ולהבין בספרים הכתובים בידך. (כ) ומקץ שלוש יום אשלח את מלאכי ונשאוך מאת בניך ומעל הארץ אלי. (כא) ויקרא ה' אל אחד נורא ואיום מזקני המלאכים ויעמידהו על ידי. (כב) ומראה המלאך ההוא לבן כשלג וידיו מראיהן כקרח ולהן קור גדול ויקרר את פני. (כג) ולא נשאתי את מראהו כאשר לא יוכלו לשאת את אש הכבשן ושרב השמש

וקור האויר. (כד) ויאמר ה' אלי חנוך אם לא יקררו את פניך פה לא יוכל אדם להביט אל פניך. (כה) ואל האנשים אשר העלוני בתחילה אמר ה' ירד חנוך אתכם אל הארץ וחיכיתם לו עד יום המועד.

פרק יג

(א) וישימוני בלילה על מטתי ומתושלח היה מצפה לבואי ביום ובלילה. (ב) שומר היה משמרו על יד מטתי ויתפחד כשמעו את בואי. (ג) ואגיד לו כי יתאספו כל בני ביתי ואדבר אליהם. (ד) שמעו בני את אשר ברצון ה' כי אני נשלחתי אליכם היום להגיד לכם מפי ה' את אשר היה ואת ההוה ואת אשר יהיה עד יום הדין. (ה) שמעו בני כי לא מפי אני מגיד לכם היום כי אם מפי ה' אשר שלחני אליכם. (ו) ואתם שומעים את דברי מפי ואני אדם אשר נברא כמוכם ואני שמעתי מפי אש ה' כי פי ה' כבשן אש ודבריו להבה יוצאת. (ז) ואתם בני רואים את פני ואני אדם אשר נברא כמוכם ואני רואה הייתי את פני ה' כברזל מלוכלך באש אשר בהנשאו ניצוצות הוא משלח ושורף. (ח) ואתם רואים את עיני כראות אדם הדומה לכם ואני ראיתי את עיני ה' והן מאירות כקרני השמש ומחרידות עיני אדם. (ט) ואתם בני רואים אתם ימין עוזרת לכם והיא של אדם נברא כמוכם ואני ראיתי ימין ה' העוזרת לי והיא מלאה את השמים. (י) ואתם רואים את שעור קומתי דומה לשלכם ואני ראיתי את שעור קומת ה' ללא מדה וללא דמוי ואין לו סוף. (יא) הנה אתם שומעים את דברי פי ואני שמעתי את דברי ה' כקול רעם גדול בתוך תנועת עננים בלי הרף. (יב) ועתה בני הקשיבו כי שיחת אב בשר ודם נוראה וקשה היא ולעמוד לפני מלך נורא קשה מאד. (יג) כי ברצון מלך למוות וברצון מלך לחיים ומה גם לעמוד לפני מלך המלכים וצבאות הארץ והשמים. (יד) מי יעמוד ביראת אין סוף ההיא ומי מכל בני האדם אשר יוכל לשמוע את קול הקדוש ולא יחרד. (טו) ומי יוכל חשוב מחשבותיו ומי הוא אשר יוכל לדעת מעשי השמים ובריאיתם. (טז) ומי יוכל רוח או נפש ומי יוכל לעשות כמוהם או לעלות ולראות את כל קצותיהם ולהכירם ולספר עליהם. (יז) היש אדם אשר יוכל להשיג אורך השמים וגובהם ועל מה נוסדו ומה מספר הכוכבים ואיפה ינוחו כל המאורות. (יח) ומי בכל האנשים אשר יוכל לדעת מה רוחב הארץ וארכה ומי אשר הראו לו את מידת כל.

פרק יד

(א) בני אני יודע הכל מפי ה' וכל אשר עיני ראו למראש ועד סוף ולמן הסוף ועד התשובה הכל אני יודע והכל כתבתי בספרים. (ב) השמים וקצותם ומלואם וכל הצבאות ומהלכם מדותי ואת הכוכבים המון רב לאין מספר רשמתי. (ג) מי האיש הרואה את תהפוכותיהם ומסיבותיהם הלא המלאכים לא ידעו את מספרם ואני את כל שמותיהם כתבתי. (ד) את תקופת הירח מדותי ואת קרניו ספרתי ובואו וצאתו בכל החדשים ואת שמותיהם. (ה) ואת התמעטותו בכל הימים ואת נסיונותיו שהוא מתמעט בכל יום ובכל שעה כתבתי. (ו) ארבע עתים שמתי ומן העתים עשיתי ארבע תקופות ובתקופות שמתי את השנים. (ז) ובשנים שמתי את החדשים ומן החדשים ספרתי את הימים. (ח) ומן הימים מדותי את השעות ומידות השעה לחלקים ואמנה וארשום אני. (ט) כל אשר יאכל על האדמה חקרת ואתה וכל זרע אשר תוציא הארץ אשר יזרע ואשר לא יזרע וכל צמח וכל עשב וכל פרח וריח נוחם ושמותיהם. (י) ומשכנות העננים וחוקותיהם וכנפיהם ומשפט נשיאתם מטר ונטפי המטר הכל אני חקרת. (יא) ואכתוב את דרך הרעם והברק ויראוני את מפתחותיהם ואת שומריהם ומבואיהם ומוצאיהם אשר בהם ילכו במידה. (יב) בשלשלת יעלו ובשלשלת ירדו פן בכעס גדול ובקצף יושלכו ענני חרון ואיבדו כל אשר בארץ. (יג) אני כתבתי את אוצרות השלג ומטמורות הקרח וקור האויר ואת עתיהם חקרת. (יד) ואי זה הדרך נושאי מפתחותיהם ימלאו בהם את העננים ואינם מריקים את אוצרותיהם. (טו) אני כתבתי את משכני הרוח ואחקור וארא איך נושאי מפתחותיהם ישאו את המשקלות ואת המידות. (יו) ובראשונה ישימו במשקלות ואחרי כן בכשרון ובמידה יוציאו על הארץ פן בנשימה כבדה ימיטו את הארץ.

פרק טו

(א) אני מדותי את הארץ והריה והגבעות והשדות והעצים והאבנים וכל הנמצאים. (ב) אני כתבתי את הגובה למן הארץ ועד הרקיע השביעי ולמטה עד שאול תחתיה

ומקום המשפט ושאל הגדולה מאד הפתוחה הבוכה. (ג) וארא את עמל השבויים המחכים לדין בלי מידה. (ד) ואכתוב את כל הנשפטים על ידי השופט וכל משפטם וכל מעשיהם. (ה) וארא את כל האנשים מדור האבות הראשונים עם אדם וחוה ואאנח ואבך על אחרית רשתם. (ו) אוי לי מחולשתי וחולשת אבותי הראשונים. (ז) ואחשוב בלבי ואומר אשרי האיש אשר לא נולד או אשר נולד ולא חטא לפני ה' ולא יבוא למקום ההוא ולא ישא את עול המקום ההוא. (ח) וארא את נושאי המפתחות ואת שומרי שאל עומדים כנחשים גדולים ופניהם כנרות כבויים ועיניהם אש ושיניהם גלויות עד חזותיהם. (ט) ואומר לפניהם מי יתן ולא אראכם עוד ולא אשמע את מעשיכם ואיש לא יביא את בני עמי אליכם. (י) כמה מעטים היו חטאיהם בחיים האלה ובחיי נצח יסבלו עמל תמיד.

(יא) אני עליתי למזרח גן עדן אשר שם הוכנה מנוחה לצדיקים והוא פתוח לרקיע השלישי ולצד העולם הזה הוא סגור. (יב) ושומרים הועמדו על ידי השערים הגדולים מאד ממזרח שמש מלאכי להט השרים בלי הרף שירי נצח והשמחים לבוא הצדיקים. (יג) ואני אומר לכם בני אשרי האיש אשר ירא את ה' ועובד לפניו תמיד ומביא מנחות בחרדה בחייו ויחיה בצדק ומת. (יד) אשרי העושה משפט צדק לא במתן כי אם באמת ולא יקוה אחרי כן לכל דבר ומשפטו יבוא לעתיד בלי משוא פנים. (טו) אשרי המכסה ערומים בגדים ולרעבים יתן לחמו אשרי הדין משפט צדק ליתום ואלמנה ולכל נדכא יעזור. (יו) אשרי השב מדרך הזמן בעולם ההבל הזה והלך בדרך הישרה המוליכה אל חיי אין סוף. (יז) אשרי הזורע זרע אמת כי שבעתיים יקצור. (יח) אשרי האיש שאמת בקרבו ודובר אמת לרעהו. (יט) אשרי האיש שרחמים בפיו וענווה בלבו. (כ) אשרי המבין לכל מעשה ה' אשר נברא והוא משבח כי מעשי ה' אמת אבל מעשי אדם מהם טובים ומהם רעים ולפי מעשיהם יִנְדְּעוּ האנשים.

פרק יו

(א) בני כל מעשה וכל מידה וכל משקל אני מדותי ואכתוב כאשר צווני ה' ובכל אלה מצאתי שינוי. (ב) וכשנה נכבדה משנה כן נכבד אדם מאדם. (ג) לאחד נחלה

רבה ולאחד חכמת לב רבה ולאחד בינת המעשה. (ד) והאחד בכח והאחד ביופי והאחד בנוער והאחד בחריפות והאחד במראה הגוף והאחד ברוב רגש ישמע בכל. (ה) ואין יתרון לאיש מירא ה' הוא יהולל מכל בדור ההוא. (ו) ה' בידיו ברא את האדם כדמות פניו קטן וגדול ברא ה' ואשר ינאץ פני אדם ינאץ פני מלך ופני ה' ימאס. (ז) הבז לפני אדם הוא לפני ה' יבוז המכעיס לכל אדם בלי רעה כעס גדול ירדפהו מאת ה' והיורק בפני אדם נאצה תרדפהו בדין ה' הגדול. (ח) אשרי האיש אשר לא יטה את לבו להרע לכל איש. (ט) לנשפט יעזור ואת הנדכא ירים ולמבקש יעשה צדקה כי ביום הדין הגדול כל מעשה יתחדש בכתב. (י) אשרי לו תהי מידת צדק ומאזני צדק ומשקל צדק כי ביום הדין הגדול כל מידה וכל משקל כמו במאזנים לאמוד ובקנה יהיו תלויים ועומדים. (יא) וכל איש יכיר את מידתו ובמידה יקבל את גמולו. (יב) ואשר ימהר ועשה מנחה לפני ה' ימהר ה' בקשת מעשהו ועשה לו משפט צדק.

(יד) וכי דורש ה' לחם או איל או שור או קרבנות אחרים לא אלה כי אם לב טהור ידרוש ובכל אלה הוא מנסה את לב האדם. (טו) אם יביא אדם מנחה למלך בשר ודם והוא בלבו אי אמונה יחשוב הלא יקצוף המלך אשר יראה מנחתו ומסרהו לדין. (יו) או אם יחניף איש לרעהו בלשון טובה ובלבו רעה הלא יבין לבו זאת ובקרב נפשו ישפוט שאין משפטו בצדק. (יז) כאשר ישלח ה' אור גדול ויהיה משפט צדק בלי משוא פנים לצדיקים ולשאינם צדיקים איש לא יסתר אז.

פרק יז

(א) ועתה בני שימו מחשבה זאת על לבכם ושמעתם לדברי אביכם כי מפי ה' אני דובר אליכם. (ב) ולקחתם את הספרים האלה הכתובים בידי אביכם וקראתם בהם ומהם תדעו את כל מעשי ה'. (ג) ספרים רבים יהיו מתחילת הבריאה עד סוף הדורות וגם אחד מהם לא יודיעכם ככתב ידי ואם תחזיקו בו לא תחטאו לה'. (ד) כי אין מלבד ה' לא בשמים ולא בארץ ולא בשאול ולא בכל יסוד. (ה) ה' עשה יסוד על אי ידועים ומתח את הרקיע בנראים ואת הארץ העמיד על המים. (ו) ואת המים יסד על אי עומדים וכל ברואים שלא יספרו ברא לבדו. (ז) וכל המידות

האלה העמידה חכמתו את הנראים ואת האי נראים ומן האי נראים ברא את כל הנראים והוא בעצמו אי נראה. (ח) מי מנה עפר הארץ או חול הים או נטפי המטר או טל העננים או נשיבת הרוחות. (ט) מי קשר את הארץ ואת הים בקשרים לא יותרו ואת הכוכבים חצב מן האש וייף את הרקיע ובתוכו העמיד את השמש למען ילך בשבע תקופות השמים. (י) מי העמיד מאה ושנים ושמונים כסא למען יצא ביום קטן ועוד מאה ושנים ושמונים כסא למען יצא ביום גדול. (יא) ושנים כסאות גדולים לו למען ינוח בהם בשובו כה וכה ממעל לכסא הירח. (יב) מירח רביעי מיום שבעה עשר יבוא ועד ירח עשירי ומשבעה עשר בחודש העשירי יצא וכן ילך השמש בכל תקופות השמים. (יג) וכאשר יקרב אל הארץ ושמחה הארץ והוציאה את פריה וכאשר ירחק והתאבלה הארץ והעצים וכל פרי לא יגדל.

(יד) התבוננו אל כל המעשים אשר בשמים אל המאורות הם לא ישנו את דרכיהם ולא יעברו חוק מערכתם והם יעלו ויבואו כולם במשפט איש בעתו. (טו) ראו את הארץ והתבוננו אל המעשים הנעשים עליה מראשון ועד אחרון כי לא ישונה כל מעשה האלהים בהראותו. (יו) ראו את החורף איך מלאה כל הארץ מים ועננים וטל ומטר ינוחו עליה. (יז) התבוננו וראו את העצים הנראים כמו יבשו וישירו את עליהם. (יח) זולתי ארבעה עשר עצים אשר לא ישירו כי אם יעמדו בעליהם הישנים עד בוא חדשים תחתיהם לאחר שנים ושלושה חורפים. (יט) ושובו והתבוננו אל ימי הקיץ בהיות השמש ממעל לארץ ואתם תבקשו מסתור וצל מלהט השמש. (כ) והארץ גם היא תחר מלהט חורב ואתם לא תוכלו לדרוך על הארץ ועל הסלעים מרוב חומם. (כא) התבוננו בהתכסות העצים עלים ירוקים ובעשותם פרי וראו איך הימים והנהרות יפעלו את פעולתם יחד ושימו לבבכם אל כל אלה. (כב) ודעו כי החי לעולם עשה את כל אלה ומעשיו יבואו לפניו שנה שנה. (כג) ומפניו יכנעו ולא יוחלפו כי אם כאשר צווה אלהים כן יעשה כל.

פרק יח

(א) כן אני אומר לכם בני תנו את הספרים לבניכם ולכל משפחותיכם ושארי בשרכם למען יבינו ויראו את ה'. (ב) ולקחום והיו טובים להם מכל מאכל טוב

אשר בארץ וקראו בהם וקרכו אליהם. (ג) כי הלא מבינים והלא חושבים על ה' והלא יראים את ה' הם לא יקבלום כי אם יסורו מהם וכבדים יהיו להם. (ד) אשרי הנושא משאם והקרב אליהם הוא ינצל ביום הדין הגדול. (ה) ונשבע אני לכם בני אבל אני לא אשבע אף שבועה אחת לא בשמים ולא בארץ ולא בבריאה אחרת אשר ברא ה'. (ו) כי כה אמר ה' "אין בי לא שבועה ולא שקר כי אם אמת" ואם אין אמת באדם ישבע בלשון הן הן או לא לא. (ז) ואני נשבע לכם הן הן כי לא היה לפני אדם במעי אמו אשר לא הכין לו ה' מקום לנפש ומידה ומשקל אשר עתיד האדם לחיות למען ינוסה בו. (ח) ושם הוכן מקדם מקום לכל נפש אדם אני את מעשי כל אדם בכתב רשמתי. (ט) ואיש מן הנולדים בארץ לא יוכל להסתיר ולא להסתיר את מעשהו אני רואה הכל כבמראה.

(י) ועתה בני בסבלנות וענווה תשאו מספר ימיכם למען תנחלו עולם אין סוף לעתיד לבוא. (יא) כל חבורה וכל פצע וכל שחין וכל דבר רע אשר יבואכם מן ה' וסבלתם למען ה'. (יב) ואם תוכלו לגמול ולנקום פי מאה אל תגמלו לא לקרוב ולא לרחוק כי ה' הוא הגומל לך והוא ינקם לכם ביום הדין הגדול. (יג) ואל תהיו אתם נוקמים פה על ידי איש כי אם שם על ידי ה'. (יד) איש מכם אשר יאבד את זהבו ואת כספו למען אחיו יקבל אוצר מלא בעולם ההוא. (טו) ליתום ולא למנה ולהלך תשלחו את ידכם כפי כוחותיכם. (יו) עזרו לנאמן בצרה ולא תבואכם צרה באוצרותיכם ובעת עבודתכם. (יז) וכל עצב וכובד כאשר יבואוכם הכל תשאו למען ה' וכן תמצאו את שכרכם ביום הדין.

פרק יט

(א) בבוקר ובצהרים ובערב טוב לבוא לבית ה' להלל לבורא הכל. (ב) כי כל נשמה תהללהו ותשבחהו כל בריאה נראית ואי נראית. (ג) אשרי האיש אשר פתח פיו להלל והלל לה' בכל לבו וארור האיש אשר יפתח את לבו לחרף את העני והוציא דיבה רעה על רעהו. (ד) אשרי הפותח את פיו לברך ולהלל את ה' וארור הפותח פיו לקלל ולחרף כל ימיו לפני ה'. (ה) אשרי המברך את כל מעשי ה' וארור המחרף את כל בריות ה'. (ו) אשרי החושב לכלות מעשי ידיו וארור המצפה לאכול עמל

אחרים. (ז) אשרי השומר יסודות אבותיו הקדמונים וארור המשחית מוסדות אבותיו ואבות אבותיו. (ח) אשרי הנוטע שלום ואהבה וארור ההורס השלמים באהבה. (ט) אשרי שאינו מדבר שלום בלשונו ובלבו שלום לכל וארור המדבר בלשונו שלום ובלבו אין שלום. (י) כל אלה במידות ובמספרים יגולו ביום הדין הגדול.

(יא) ועתה בני אל תאמרו בלבכם אבינו הוא עם ה' והוא יגן עלינו והתפלל בעד חטאינו כי אין שם עוזר לכל אדם אשר חטא. (יב) ראו מעשי כל אדם כולם כתבתי אני לפני העשותם ואכתוב את כל אשר יעשה בכל בני האדם עד העולם. (יג) ואיש לא יוכל להשחית את כתב ידי כי ה' יראה כל מחשבות אנשים רעים כי הבל הם אשר ישכנו בחדרי הלב. (יד) ועתה בני האזינו לכל דברי אביכם אשר אני מדבר אליכם פן תנחמו ואמרתם מדוע לא אמר לנו אבינו בעת ההיא את אי־דעתנו זאת. (טו) והיו הספרים אשר נתתי לכם נחלת מנוחתכם. (יו) אל תסתירום מפני כל החפצים בהם ובארתם אותם למען ידעו מעשי ה' הנפלאים מאד.

פרק כ

(א) ויען מתושלח את חנוך אביו ויאמר אם טוב בעיניך חנוך אבי ועשינו לחם לפניך. (ב) למען תברך את ביתנו ואת בניך ואת כל ילידי ביתך והתכבדו אנשים בגללך ואחרי כן תלך כרצון ה'. (ג) ויען חנוך לבנו ויאמר שמע בני. (ד) למן אשר משחני ה' בשמן תפארתו לא בא אוכל אל קרבי ונועם ארץ אין נפשי זוכרת ואין לי חפץ בדבר מדברי ארץ. (ה) אבל קרוא תקרא אל אחיך ואל כל בני ביתכם ואל זקני העם ודברתי אליהם והלכתי לי כאשר הושם עלי.

(ו) וימהר מתושלח ויקרא אל רעים ורימן ועוכן וחרמיון ועירד אחיו ואל זקני כל העם. (ז) ויקרא אליהם אל פני חנוך אביו וישתחו כולם לפניו ויראם חנוך ויברכם וידבר אליהם לאמור. (ח) שמעוני בני בימים ההם ירד ה' על הארץ וברא את כל בריותיו אשר ברא ואחרי כולם ברא אדם. (ט) ויקרא ה' לכל בהמת הארץ ולכל רמש האדמה ולכל עוף המעופף ברוח ויבא את כולם לפני אדם אבינו למען יקרא

שמות לכל חי. (י) ויקרא אדם שמות לכל החיים אשר על הארץ ויעמידהו ה' מלך על כולם ויכנע לפניו את כולם למשול בהם למשמעת ולכל עבודה. (יא) ה' ברא את האדם אדון לכל קניינו ואין ה' דן לכל נפש בהמה מפני האדם אבל דן הוא נפש אדם מפני נפש בהמה ביום הגדול. (יב) וכל נפש בהמה תלשין על האדם אשר הרע לרעות אותה והעושה רעת מה לכל בהמה בסתר עוול הוא ועוולה הוא עושה לנפשו. (יג) כי האדם מביא מן הבהמה הטהורה ועושה קרבן למען תעלה תרופה לנפשו. (יד) כל אשר נתן לכם לאכול אסרוהו בארבע רגלים כי הממית כל בהמה בלי לאסרה את נפשו הוא ממית ועושה עוולה לבשרו. (טו) כי הובדל מקום לבני אדם וכל נפשות אדם הם במספר כנפשות בהמה. (י) ולא תאבד נפש אחת אשר ברא ה' עד יום הדין הגדול.

(יז) זו היא התרופה העושה טוב רופא הוא לנפשו ובשרו והעושה רעה לנפש אדם רעה לנפשו הוא עושה ואין לו תרופה לבשרו ואין לו סליחה לעולם. (יח) הרוצח נפש אדם את נפשו הוא ממית ואת בשרו הוא רוצח ואין לו תרופה לעולם. (יט) הדוחה אדם לרשת הוא בנפשו ילכד ואין לו תרופה לעולם. (כ) הדוחה אדם למשפט לא ימעט עונשו בדין הגדול לעולם. (כא) העושה רשעה או ידבר רעה לכל נפש לא תעשה לו צדקה לעולם כי כאשר יבקש אדם לנפשו מאת ה' כן יעשה לכל נפש חיה. (כב) ועתה בני שמרו את לבותיכם מכל רשעה אשר שנא ה'. (כג) כי ביום הגדול אוצרות רבים הוכנו לאדם טובים לטובים ולרעים רעים בלי מספר לרוב. (כד) אשרי מי שיבוא לבתים טובים כי ברעים אין מנוחה ואין תשובה.

(כה) שמעו בני הקטנים עם הגדולים. (כו) אדם כי יעלה דבר על לבו להביא מנחות לה' וידיו לא תעשינה זאת והסיר ה' את פניו מעמל ידיו ולא ימצא פרי עמל ידיו. (כז) ואם ידיו תעשינה ולבו יתאונן לא תחדל מחלת לבו ובהתאוננו תמיד לא יהי לו כל פרי. (כח) אשרי האיש אשר בסבלו יביא מנחות לפני ה' הוא יקבל סליחה על החטאים. (כט) ואם לפני הזמן ישיב את דברו אין לו תשובה ואם יעבור הזמן המיועד ועשה אין לו ברכה ואין תשובה לאחר המוות. (ל) כי כל מעשה שיעשה האדם לפני זמנו ואחר זמנו כעס הוא לפני בני אדם ולפני ה' הוא חוטא. (לא) אדם כי יכסה ערום ולרעב יתן מלחמו הוא גמול יקבל. (לב) ואם לבו יתאונן שתים

רעות יעשה לנפשו את אשר נתן איבד וקבלת שכרו אין לו. (לג) ועני כי השביע לבו או הלביש בשרו והתגאה על סבל עניו הוא יאבד ולא יקבל ברכת הגמול כי תועבת ה' כל אדם גאה. (לד) וכל דבר כזב בעוול הוא מחודד ובחוד ובחרב המוות הוא נכרת. (לה) והכריתה ההיא אין לה תרופה לעולם.

פרק כא

(א) ויהי כאשר כילה חנוך לדבר אל בניו ואל שרי העם וישמעו כל האנשים הקרובים והרחוקים בקרוא ה' אל חנוך ויוועצו לאמור נלכה ונשקנו לחנוך. (ב) ויבואו זקני העם וכל העם וישתחו וישקו לחנוך ויאמרו אליו ברוך תהיה לה' חנוך אבינו. (ג) ועתה ברכה נא את בניך ואת כל האנשים ונכבדנו לפניך היום כי נכבדת לפני ה' לעולם. (ד) כי בך בחר ה' מכל האנשים על הארץ ויעמידך סופר לבריותיו הנראות ושאינן נראות ומכפר חטאות אדם ועוזר לבני ביתך.

(ה) ויען חנוך ויאמר לכולם שמעו בני כמה עתים חלפו ויעברו טרם היה כל וטרם נבראו כל הברואים. (ו) ויברא ה' את כל הבריאה הנראית והאי נראית. (ז) וידעתם כי אחרי כל אלה יצר את האדם בצלמו ובדמותו ויעש לו עינים לראות ולב לחשוב ושכל להבין. (ח) ויברא את כל הבריות למענו ויחלק את הזמן לעתים ומן העתים עשה שנים. (ט) ומן השנים קבע ירחים ומן הירחים ימים ויקבע שבעה ימים. (י) ובהם קבע שעות ואת השעות מדד לחלקים למען יחשב האדם את העתים ומנה את השנים ואת הירחים ואת הימים ואת השעות ואת השינויים ואת ההתחלות ואת הקצים. (יא) ומנה את חייו מתחילה ועד המוות וחשב על חטאיו וכתב את מעשהו הרע והטוב. (יב) כי אין דבר נעלם לפני ה' ועל כל אדם לדעת את מעשיו ואל יעבור איש מצוותיו ובכתב ידי יחזיק לדור ודור. (יג) וכאשר יכלו הבריות הנראות והאי נראות אשר ברא ה' והלך כל איש אל דין ה' הגדול. (יד) אז תאבדנה העתים וגם השנים לא תהיינה עוד ולא ירחים והימים והשעות יתפוררו ולא ימנו עוד. (טו) ובריאה חדשה תקום וכל הצדיקים אשר ימלטו מדין ה' הגדול יתקבצו אל העולם הגדול. (יו) והעולם הגדול יהיה לצדיקים והיה נצח. (יז) ולא יהיה עוד בהם לא כאב ולא מחלה ולא דאגה ולא תוחלת קשה ולא עמל ולא לילה ולא חושך כי

אם אור גדול. (יח) והיה להם חומה גדולה לא תהרס וגן גדול כל ישחת. (יט) כי כל נשחת יחלוף ואי נשחת יבוא והיה גג למעון נצח.

(כ) ועתה בני שמרו על נפשכם מכל עוולה אשר שנא ה' והלכתם לפניו ביראה ולו לבדו תעבדו. (כא) וכל מנחה תביאו לפני ה' בצדק כי אשר תביאו לא בצדק שנא ה'. (כב) הכל יראה ה' כל אשר יחשב אדם בלבו ושכלו יעוץ לו וכל מחשבה היא הבאת מנחה לפני ה'. (כג) אם תביטו אל השמים שם ה' כי הוא ברא את השמים אם תביטו על הארץ שם ה' כי ה' יסד ארץ וישם עליה את כל בריותיו. (כד) אם תחשבו על עומק הים וכל תחתיות הארץ שם ה' כי ברא הכל. (כה) אל תשתחוו למעשי האדם בעזבכם את אדון כל הבריות כי כל דבר לא יסתר מפני ה'. (כו) והלכתם בני בארץ אפים בענווה ביגון ובדאגה באמונה ובצדק בהבטחה בחולשה בחרפה בפצעים בנסיון בחוסר ובעירום. (כז) אהבו איש את רעהו עד אשר תצאו מעולם הצער הזה להיות יורשים עולם אין סוף. (כח) אשרי הצדיקים אשר ימלטו בדין ה' הגדול כי שבעתים מן השמש יאירו. (כט) כי בעולם ההוא הכל מובדל שבעתיים אור וחושך ומתוק ומר וגן ועינוי. (ל) וכל אלה שמתי בכתב למען תקראו ותבינו.

פרק כב

(א) ויהי כאשר כילה חנוך לדבר אל אנשיו ויורד ה' חושך על הארץ ותהי אפלה ותכס את האנשים העומדים עם חנוך. (ב) וימהרו המלאכים ויקחו את חנוך ויעלוהו אל הרקיע העליון ושם קיבלהו ה' ויעמידהו לפניו לעולם. (ג) ותעל האפלה מעל הארץ ויהי אור ויראו האנשים ולא ידעו איך נלקח חנוך ויהללו את ה' וילכו אל בתיהם. (ד) וימהר מתושלח ואחיו וכל בני חנוך ויבנו מזבח במקום אשר שם נלקח חנוך ויזבחו אילים ופרים ויקראו לכל העם ויאכלו את הקרבן לפני ה'. (ה) והאנשים אשר באו אליהם אל השמחה הביאו מתנות לבני חנוך ויעשו שמחה גדולה וישישו שלושה ימים.

(ו) וחנוך נולד בששה לחודש הרביעי ויחי שלוש מאות וששים וחמש שנים. (ז)
וילקח אל השמים בחודש הראשון באחד לחודש ויהי בשמים שישים יום. (ח)
ויכתוב את כל האותות לכל בריאה אשר ברא ה' ויכתוב ששה ספרים וימסרם ביד
בניו ויהי על הארץ שלוששים יום וידבר איתם. (ט) וילקח אל השמים שנית בחודש
הרביעי ביום הששי שהוא אשר בו נולד ובשעה ההיא. (י) כי לכל אדם תכונה דומה
בחיייו אלה כך גם ההריון והלידה והיציאה מן החיים האלה. (יא) בשעה שבה הורה
ה' בה נולד ובה מת.

-סוף-

חדש ובלעדי לגדר פָּרָץ

ספר חנוך המאוזן והמבואר ©

נוסח ייחודי ופורץ דרך המשלב את שני ספרי חנוך לאחד

בעקבות גילוי מגילות המקדש, החלנו בחקירת ספר חנוך א' וספר חנוך ב' במקביל, חקירה
שהובילה להבנה מפתיעה - מדובר בספר אחד שנתפצלה דרכו.

בחלקו הראשון של הספר: הנוסח המתוקן והמבואר על פי התנ"ך ומגילות מדבר יהודה.
בחלקו השני: הוכחות ומסקנות המחקר, גילויים עדכניים מתגלית מגילות המקדש, פרק
העוסק בלוח השנה המקראי, וכן כל מגילות חנוך ממדבר יהודה לקריאה.

אנו מזמינים אותך לקרוא את פרקיו הראשונים של הספר המאוזן.

הספר זמין לרכישה באתר גדר פרץ, לצד מאמרים, ביאורים ומחקרים משלימים.